

כתבות

16 | מה אפשר ללמוד מרשות הדואר?

הגנים ורעיונות מקוריים בענייני גאולה ומשיח ועוד.

20 | חוגגים בר מצווה בחצרות קודשנו

'בית משיח' בודק את התופעה החדשה ושוחח עם הורים לילדים שביצעו את הרעיון החדשני

24 | המהפכה הברזילאית

חלק שני בכתבה על הרב שבתי אלפרין שליח הרבי בעיר פאולו ברזיל

32 | הכל גלוי

במבט לכמה מאירועי התקופה האחרונה אפשר לראות שהיום הכל גלוי יותר מתמיד

34 | כשהנאצים הגיעו לציונו של אדמו"ר הזקן...

יוצאי האדיטש מספרים על החיים החסידיים בצל האוהל על אלו שנשפו ואלו שניצלו בדרך נס

44 | הושע-נא!

שני סיפורי 'בדידי' מופלאים שסופרו לאחרונה בהתוועדות חסידיות

48 | לפרסם לכל אנשי הדור

"יש נביא בישראל" – זהו ספר חדש המכיל את נבואותיו של הרבי מלך המשיח בעשרות השנים האחרונות

50 | השם האלוקי שבכוחו נגאלים

במבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

12 | התוועדות חסידותית

8 | לוח שבועי

54 | יומנו של תמים ב-770

9 | דבר המערכת

58 | שלימות הארץ

10 | הפרשה החסידית

70 | חסידים... איין משפחה

11 | מאוצר המלך

73 | במחנה צבאות ה'

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מוסר חבילות מטבעות לחלוקה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה בית משיח

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 222

מנויים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידים... איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנויים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il

מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il

מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם מערכת

מאיר אליספי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

בזבוז האוצרות

מהי הסיבה לכך שבהמשך האחרון שמסר לנו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפני הסתלקותו, האריך לבאר את הענין דבזבוז כל האוצרות בריבוי פרטים ופרטי פרטים?! • והביאור בזה – בפשטות: משל זה נוגע לכללות פעולתו ועבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – מכיון שעל ידו התחיל הענין דבזבוז כל האוצרות • משיחת ש"פ וילך ה'תשמ"ו, אודות פרק קה בתהילים, השיעור דיום כ"א בחודש

שנתינת הברכות היא כזי ("בעבור") שיישמרו חוקיו". אמנם, על-פי-זה אינו מובן, לכאורה, התוכן ד"ויתן להם ארצות גוים": כדי שיינשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה – יש צורך שיישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה, כגון **שובע ושלוש וריבוי כסף וזהב**, שכן, במצב כזה, "לא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה"; אמנם, בנוגע ל"ארצות גוים" – אינו מובן: מהי השייכות ד"ויתן להם ארצות גוים" למצב ד"נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה", **אדרבה**, אם יתנו ליהודי ארץ שיש בה מליון גוים, הרי זה יגרום שלא יהיה פנוי ללמוד בחכמה ולעשות המצוה, מכיון שיהיה עסוק כל ימיו להשליט סדר ומשטר ב"ארצות גוים" שלא יזיקו זה את זה!... מה לו ולצרה הזאת – טוען יהודי – וכי חסר לו פיזור הנפש לדאוג למצבם של מליוני גוים?!... רצונו לשבת במנוחה ושלוה, ללמוד תורה ולקיים מצוות, ולחנך את בניו ובנותיו בדרך התורה והמצוה, ואינו מחפש לעצמו צרות ובעיות ("טרפאבל" – בלשון המדינה) שיצטרך לדאוג ל"ארצות גוים".... ועל זה באה ההוראה בשיעור תהלים היומי – שהענין ד"ויתן להם ארצות גוים" הוא "בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו הללו":

א. . . ומכאן באים לשיעור היומי בתהלים . . . שסימו וחותרמו: "ויתן להם ארצות גוים גוי בעבור ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו הללו", היינו, שהקב"ה מוסיף בהמשכת הברכות לבני-ישראל, עד כדי כך, שנותן להם אפילו "ארצות גוים", ועל-ידי זה ניתוסף בכל עניי העבודה דקיום התורה ומצוותיה – "ישמרו חוקיו ותורותיו ינצורו הללו". וביאור הענין – בהקדים: לכאורה, אינו מובן: מהו הפירוש "ויתן להם גוי בעבור ישמרו חוקיו גוים" – הרי הסדר הרגיל הוא להיפך, שכאשר "בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו", אזי זוכים לכל הברכות המנויות בפרשה, ואם-כן, גם בנידון-דידן צריך להיות כן, שכאשר "ישמרו חוקיו", אז יתן להם "ארצות גוים"?! והביאור בזה – על-פי דברי הרמב"ם בביאור תוכן הענין דיעודים גשמיים בעולם-הזה, אף ש"מתן שכרן של מצוות והטובה שנוכה לה אם שמרנו דרך ה' הכתוב בתורה היא חיי העולם הבא" – שאין זה בגדר שכר, כי אם כדי לאפשר את העבודה עצמה, "שהבטיחנו בתורה שאם נעשה אותה . . . ונהגה בחכמתה תמיד, שישיר ממנו כל הדברים המונעים אותנו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להן, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה", ובלשון הכתוב: "ויתן להם גוי בעבור ישמרו חוקיו גוים", היינו,

שלימות עבודתם של ישראל (ישמרו חוקיו גוי'') היא – "לתקן עולם במלכות שדי' היינו, לפעול גילוי אלקות בכל העולם כולו, כמו שכתוב "והיתה לה' המלוכה", "והיה ה' למלך על כל הארץ".

ועבודה זו נעשית על-ידי-זה ש"ויתן להם ארצות גויים", היינו, שנותנים לבני-ישראל "ארצות גויים" כדי שיפעלו על כל אומות העולם שנמצאים שם, ובלשון הרמב"ם: "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח", אשר, עבודה זו פועלת את תיקון העולם בתכלית השלימות, בביאת משיח צדקנו, ש"ייתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד, שנאמר כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד".

וזהו "ויתן להם ארצות גויים גוי' בעבור ישמרו חוקיו גוי' – היינו, שנתנית "ארצות גויים" לבני-ישראל (כדי שיפעלו על אומות העולם) היא **בעבור** ישמרו חוקיו גוי' שכן, ענין זה נוגע לשלימות עבודתם של ישראל בתיקון העולם כולו.

ומסיים: "הללויו", היינו, שבכל העולם כולו (גם ב"ארצות גויים") פועלים את הענין ד"הללויו", אמירת שבח והלל להקב"ה (על-דרך דרשת חז"ל על הפסוק "כל הנשמה תהלל י-ה הללויו", יעל כל נשימה ונשימה כו' צריך לקלס לבורא", היינו, שבח והלל להקב"ה מצד גדרי העולם).

ועל-פי-זה מובן גם שהענין ד"ויתן להם ארצות גויים" פועל **שנישב פנויים** ללמוד בחכמה ולעשות המצוה:

כאשר יהודי יודע שתכלית הכוונה היא "לתקן עולם במלכות שדי", היינו, שבכל העולם כולו יהי הגילוי ד"והיתה לה' המלוכה" – הרי מובן, שכל זמן שישנה עדיין איזו פינה נידחת בעולם, "ארצות גויים", שאינו מוכן עדיין לגילוי ד"והיתה לה' המלוכה" – כיצד יכול לשבת במנוחה?!

ולכן, דוקא כאשר "ויתן להם ארצות גויים", ושם פועלים את פעולתם בכל הקשור להשפעה על אומות העולם (נוסף על עבודתם בלימוד התורה וקיום המצוות, חינוך הבנים והבנות וכו') – אזי **נישב פנויים** ללמוד בחכמה ולעשות המצוה, מכיון שמשלימים את עבודתם בתיקון העולם, "לתקן עולם במלכות שדי".

ב. ביאור ההוראה מכל האמור – בנוגע לפועל:

יכול יהודי לחשוב ולטעון: מה לי ולהתעסקות בעולם, עד לאומות העולם כו' – כאשר יכולני לשבת בדי אמות של קדושה,

ולעסוק בלימוד התורה, עד לפנימיות התורה, לימוד תורת החסידות!

ובפרט בדורנו זה – שבו נתגלו ונתפרסמו כמה וכמה מאמרים ו"המשכים" אשר במשך כל השנים שלפני-זה היו חתומים וכמוסים, ולא ניתנו להתגלות עד לדורנו זה, שבו פתחו את האוצרות והתחילו לגלות את כל הענינים – הרי בודאי שצריך להקדיש את כל עיתותיו ללימוד החסידות, ואם-כן, מה לו ולהתעסקות בעולם, ועל-אחת-כמה- וכמה כאשר מדובר אודות "ארצות גויים"?! ... ובכן, יש לחשוב ולהתבונן **בסיבת** הדבר – שדוקא בדורנו זה נתגלו אוצרות הכי יקרים אלו, כדלקמן.

ג. ובהקדמה:

בהמשך ההילולא דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – המשך שניתן **על יזו**, בחיים חיותו בעלמא דין, על מנת להדפיסו **בשלימותו**, ובלשון הכתוב דפרשתנו: "**עז תומם**" (לא רק חלקו הראשון שנדפס לקראת יו"ד שבת, אלא גם סיום ההמשך, שנדפס כבר לאחרי הסתלקותו) – מבואר המשל ממלך בשר-ודם, שיש לו "כח סגולות האוצרות דהון יקר הנאסף והנקבץ במשך כמה שנים מדור אחר דור, ואשר מעולם לא השתמש מזה לשום דבר, וכמוס וחתום מעין כל רואה, הנה בעת ניצוח המלחמה הוא **מבזבז כל האוצרות**".

משל זה הובא גם בדרושי אדמו"ר הצמח-צדק, אבל, בדרושים הנ"ל לא נתבאר הדבר בארוכה, עם כל הפרטים ופרטי פרטים כפי שנתבאר בהמשך ההילולא – אשר, המדובר הוא ב"אוצרות כמוסים" שיש בהם "הון יקר" ביותר, "הון יקר הנאסף והנקבץ במשך כמה שנים מדור אחר דור", כלומר, אוצרות שאספו אבותיו ואבות אבותיו כו', ו"אשר מעולם לא השתמש בו לשום דבר", אפילו לא עבורו ועבור בני ביתו, ולא עוד, אלא שאוצרות אלו הם באופן ד"כמוס וחתום מעין כל רואה", ואף-על-פי-כן, בשביל ניצוח המלחמה **פותח** המלך את **כל האוצרות**, עד לאופן של **בזבז**.

ולכאורה, דרוש ביאור והסבר:

במאמר חסידות בכלל – מדייקים בכל הפרטים, ומביאים את הענינים הנוגעים ביותר כו', ועל-אחת-כמה-וכמה כאשר מדובר אודות המשך הקשור עם **יום ההילולא**, כאשר "כל מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו" עולה לשרשו ומקורו בתכלית העילוי כו' – הרי בודאי ובודאי שכל פרטי הדברים הם בתכלית הדייק.

ועל-פי-זה צריך להבין: מהי הסיבה לכך

שבהמשך האחרון שמסר לנו כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לפני הסתלקותו, האריך לבאר את הענין דבזבז כל האוצרות בריבוי פרטים ופרטי פרטים! ובכלל, מה נוגע לאנשים כערכנו, אנשים פשוטים, לדעת אודות אופני הנהגת המלך, ועל אחת כמה וכמה בנוגע לאוצרות הכי יקרים של המלך, הון יקר שגנו הוא ואבותיו ואבות אבותיו כו', אשר, אנשים פשוטים אינם יודעים כלל אודות קיומם של אוצרות יקרים אלו!:

והביאור בזה – בפשטות:

משל זה נוגע לכללות פעולתו ועבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – מכיון **שעל יזו** התחיל הענין דבזבז כל האוצרות, כפי שהדבר בא לידי ביטוי בפירסום ריבוי מאמרים והמשכים דתורת החסידות, אשר, עד לדורנו זה היו באופן ד"כמוס וחתום מעין כל רואה", ועד כדי כך, שהמלך בעצמו "לא השתמש מזה לשום דבר", ואף-על-פי-כן, בדורנו זה נתגלו אוצרות אלו.

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אמר פעם שישנם ריבוי מאמרים וענינים בתורתו של אדמו"ר האמצעי (ומזה מובן גם בנוגע לתורתו של אדמו"ר הזקן, שכן, בתורתו של אדמו"ר האמצעי ישנם תורותיו של אדמו"ר הזקן) אשר **עדיין לא התחילו לעסוק בהם** ("מען האט נאך ניט אָנגעהויבן טאָן אין דעם")!

באמרו ש"עדיין לא התחילו לעסוק בהם" – בודאי לא התכוון כ"ק אדמו"ר נ"ע ל"**עמא דבר**", כי אם **לאלו השייכים** "טאָן אין דעם", כלומר, שאמר דברים אלו בנוגע ל**עצמו**... ובסגנון דמשל האמור – "מעולם לא השתמש מזה לשום דבר".

ואף-על-פי-כן, גם אוצרות כמוסים וחתומים אלו – נתגלו בדורנו זה, והולכים ומתגלים מזמן לזמן עד היום הזה, על-ידי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר, גם לאחרי תש"י לא עזב ולא יעזוב את צאן מרעיתו, ולא עוד, אלא שנמצא יחד עמנו באופן ד"מעלין בקודש" משנה לשנה, עד לשנה זו, שנת תשמ"ו – באופן נעלה יותר ממה שהי' בשנת תשמ"ה, וכן הלאה, עד ביאת משיח צדקנו, וגם לאחרי כן, שהרי אף על פי שלאחרי ביאת משיח צדקנו "לא ילמדו עוד איש את רעהו" . כי כולם ידעו אותי", הרי גם אז יהי' החילוק ד"יקטנס" ו"גדולס", ובנידון-דין – "תלמידים" ו"רביים", כך שכל תלמיד יהי' יחד עם רבו, ועל ידי רבו יהי' אצלו החיבור עם עצמות ומהות – "ידעו אותי" – באופן ד"מוצע המחבר" (לא כמו "מתורגמן" כו').

ובכן, הסיבה לכך שדוקא בדורנו זה

נתגלו כל האוצרות עד לאופן של בזבזו, היא – בשביל לצנח המלחמה:

דורנו זה הוא הדור האחרון לפני הגאולה, דור שתפקידו **להלחם** עם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ועל-ידי-זה – להביא את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, ובשביל שיהי הנצחון במלחמה זו – פותחים ומגלים את כל **האוצרות הכי יקרים**, עד לאופן של **בזבזו!**

בדור זה מתנהלת המלחמה האחרונה, "מלחמת בית דוד", שתפקידם להלחם עם אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ולכן, מוכרחים לגלות ולבזבזו את כל האוצרות הכי יקרים, ואין על מה להמתין עוד, מכיון שנמצאים כבר בסמיכות ממש "לאותו הזמן" ש"לא יהי שם... מלחמה".

ד. וכאן בא המענה על השאלה האמורה – מה יש לו לעסוק בעניני העולם, עד "לארצות גוים", כאשר יכול לישב במנוחה ולעסוק בלימוד תורת החסידות:

אותם אוצרות שמבזבו המלך בשביל ניצוח המלחמה – "כל סגולות האוצרות דהון יקר הנאסף והנקבץ במשך כמה שנים מדור אחד דור, ואשר מעולם לא השתמש מזה לשום דבר, וכמוס וחתום מעין כל רואה" – נותנים ל"**אנשי החיל**" דוקא, אותם **חיילים פשוטים**, אשר, הם אלו שמביאים את נצחון המלחמה **בפועל**.

והגע עצמך:

מדובר אודות אוצרות הכי יקרים, אשר, במשך כל השנים מדור אחר דור היו באופן דכמוס וחתום מעין כל רואה; ולמי נותנים אותם באופן של בזבזו – לאנשי החיל, שיכולים להיות גם אנשים פשוטים, כלומר, למרות היותם אנשים פשוטים, לא אומרים להם שלכל לראש עליהם ללמוד כמה שנים בישיבה נגלה דתורה ופנימיות התורה כו', ואחר כך יהיו ראויים לקבל אוצרות אלו; אם הם רק "אנשי החיל", חיילים שמבצעים את הפקודות מתוך **מסירה ונתינה** מבלי לשאול שאלות, כידוע הפתגם "עס איז ניטא קיין פארוואקס"... אזי נותנים להם את כל האוצרות שמבזבזים בשביל ניצוח המלחמה, מכיון שהם אלו שמביאים את נצחון המלחמה בפועל.

וענינו בנמשל:

"אנשי החיל" הם אלו שמניחים את עצמם מתוך מסירה ונתינה כדי למלא את ציווי ושליחות כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, וכאמור, מבלי לשאול שאלות... כלומר, אין זה באופן שיש לו שאלה וקושיא ומצא תירוץ, אלא באופן שמלכתחילה אין לו שום

שאלות! כאשר שולחים אותו לעסוק בהפצת המעיינות חוצה – הולך לעסוק בהפצת המעיינות חוצה, וזאת – גם כאשר לצורך זה עליו ללכת למקום ה"חוצה", עד ל"חוצה" שאין חוצה הימנו, כולל – העבודה ב"ארצות גוים".

ומכיון שכן, מובן, שאינו עושה שום חשבונות (שהי" מוטב לו לישב במנוחה ולעסוק בלימוד תורת החסידות, ועל דרך זה בשאר חשבונות כיו"ב) – להיותו "איש חיל" שמסור ונתון אל המלך, ויודע שהדבר שנוגע למלך הוא – **ניצוח המלחמה**, מלחמה שתוכנה לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", כלומר, לסיים את התקופה ד"עקבות משיחך", ולפעול את ביאת משיח צדקנו, על-ידי סיום מעשינו ועבודתינו בבירור העולם, "ויתן להם ארצות גוים", שזוהי ההכנה ל**שלימות** תיקון העולם על-ידי משיח צדקנו – "ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד".

ה. זוהי איפוא ההוראה משיעור היומי בתהלים – "ויתן להם ארצות גוים גוי בעבור ישמרו חוקיו גוי":

כדי שעבודתם של ישראל (יישמרו חוקיו גוי") תהי בשלימות – נותן להם הקב"ה "ארצות גוים", כלומר, נתינת כח ואפשרות לפעול על אומות העולם, כל באי העולם, שיהיו מוכנים לזמן ד"אז אהפוך אל עמים גוי לעבדו שכם אחד".

ולכן, גם כאשר נמצאים בסוף זמן הגלות, חושך כפול ומכופל, "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים" – אין זה נוגע כלל וכלל לעבודתם של ישראל, שהרי בודאי ניתנו להם כל הכוחות הדרושים למילוי עבודה זו בשלימותה, למרות המעמד ומצב ד"החושך יכסה ארץ גוי".

וכפי שמצינו ב"ימי צאתך מארץ מצרים" – שבעיצומו של חושך כפול ומכופל, "וימש חושך", הנה "לכל בני ישראל הי" אור במושבותם", ולא רק "במושבותם", אלא אפילו בבואם **לביתו של המצרי** – כמסופר במדרשי חז"ל שאי הטעמים דמכת חושך הוא כדי שיוכל להיות הענין ד"ונצלתם את מצרים", שכן, בעת מכת חושך "חפשו ישראל **וראו את כליהם**" ("כלי כסף וכלי זהב גוי"), וכשיצאו והיו שואלין מהן והיו אומרים אין בידינו כלום, אומר לו **אני ראיתי** ובמקום פלוני הוא!"

ולהוסיף, שההדגשה בזה היא – לא רק שאצל בני-ישראל הי" אור גם בהיותם **בביתו של המצרי**, אלא עוד זאת, שהאיר אצלם אור גם ביחס **לכליו של המצרי**:

כלי הכסף וכלי הזהב שראו בני-ישראל בבתייהם של המצריים – למרות שהובטח להם שיעברו לרשותם, "ונצלתם את מצרים", מכל-מקום כאשר ראו אותם בבתייהם של המצריים בעת מכת חושך, היו עדיין **ברשותם** של המצריים, ומטעם זה – לא לקחו בני-ישראל כלים אלו כאשר ראו אותם בבתייהם של המצריים, אלא המתינו עד ליציאתם ממצרים, ורק אז – "וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב גוי וינצלו את מצרים".

דלכאורה, אינו מובן:

מכיון שהובטח להם "ונצלתם את מצרים", ואכן הי" מגיע להם כל זה, כדברי תשובתו של גביהא בן פסיסא לבני מצרים (על טענתם לישראל "תנו לנו כסף וזהב שנטלתם ממנו", שעל זה השיב להם): "תנו לנו שכר עבודה של ששים ריבוא ששיעבדתם במצרים שלושים שנה וארבע מאות שנה" – אם-כן, מדוע לא לקחו את כלי הכסף וכלי הזהב מיד כשראו אותם בבתייהם של המצריים?!

לשם מה הוצרכו "לבקש מהם טובה" ("וישאלו ממצרים"), ובפרט שבתחילה אמרו "אין בידינו כלום", כך שהשילום בדבר שקר... ואחר כך היו צריכים להראות להם שתפסו אותם בשקר – "אני ראיתי בביתך ובמקום פלוני הוא"?! לשם מה הוצרכו לכל זה – בה בשעה שהיו יכולים ליקח בעצמם בהיותם בבתייהם של המצריים?!

והמענה לזה – בפשטות – שאצל יהודי לא קיים מושג "לקחת לבד", גם כאשר יודע שהדבר מגיע לו, שכן, כל זמן שעדיין לא ניתן לו בפועל, ונמצא ברשותו של המצרי, הרי זה רכושו של המצרי!

ובכל אופן, בנוגע לענינו – הרי רואים מכאן, שאפילו בביתו של המצרי, וביחס לכלים שהיו שייכים למצרי, הי" אצל בני-ישראל מצב של "**אור**", למרות החושך כפול ומכופל ששרר אצל המצריים.

ומזה מובן גם בנוגע לגלות האחרון – שלמרות ש"החושך יכסה ארץ וערפל לאומים", מכל-מקום לכל בני ישראל אור במושבותם, כולל – בנוגע לעבודתם עם אומות העולם גופא, "ויתן להם ארצות גוים".

והעיקר – שעל-ידי מעשינו ועבודתנו בכל הענינים האמורים, ממהרים את קיום היעוד "אז אהפוך אל עמים גוי לעבדו שכם אחד", "והיתה לה' המלוכה" – בביאת משיח צדקנו, במהרה בימינו ממש.

שבועי

לוח

שבוע פרשת שמות - וארא

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:41	4:22	ירושלים	4:58	4:03	12:07	11:51	9:41	9:16	7:15	6:40	יום שישי, כ' טבת
5:42	4:42	תל אביב	5:00	4:04	12:07	11:52	9:41	9:16	7:14	6:40	שבת קודש, כ"א טבת
5:40	4:30	חיפה	5:01	4:05	12:07	11:52	9:41	9:16	7:14	6:39	יום ראשון, כ"ב טבת
5:43	4:40	ניו יורק	5:02	4:06	12:07	11:52	9:41	9:16	7:13	6:39	יום שני, כ"ג טבת
6:21	5:10	פריז	5:03	5:06	12:08	11:52	9:41	9:16	7:12	6:39	יום שלישי, כ"ד טבת
5:25	4:10	לונדון	5:04	5:07	12:08	11:53	9:41	9:15	7:11	6:38	יום רביעי, כ"ה טבת
5:42	4:19	מוסקוה	5:06	5:08	12:08	11:53	9:41	9:15	7:11	6:38	יום חמישי, כ"ו טבת

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ' טבת	הל' בכורים פרק ג-ה.	הל' זכיה ומתנה פרק ב.	מל"ת קמט*. מ"ע קלב.
שבת כ"א טבת	פרק ו-ח.	פרק ג.	מ"ע קלג. קמג. קמד.
ראשון כ"ב טבת	פרק ט-יא.	פרק ד.	מ"ע פ. פא.
שני כ"ג טבת	פרק יב. הל' שמיטה ויובל.. בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק ה.	מ"ע פב. קלה. מל"ת רכ. רכא. רכב.
שלישי כ"ד טבת	פרק ג-ה.	פרק ו.	מל"ת רכג. מ"ע קלד. קמא. מל"ת רל. רלא.
רביעי כ"ה טבת	פרק ו-ח.	פרק ז.	מ"ע קמו. קלו. קלז. מל"ת רכד. רכה. רכו.
חמישי כ"ו טבת	פרק ט-יא.	פרק ח.	מ"ע קלח. מל"ת רכז. מ"ע קלט.
שישי כ"ז טבת	פרק יב-יג. שאלו שלום וגו'. ספר עבודה והוא ספר שמיני.. הל' בית הבחירה.. בפרקים אלו. פרק א.	פרק ט.	מל"ת קסט. קע. מ"ע קפג. מל"ת רכח. מ"ע כ.

* בהוצאת קפאה: קמח.

השטות של העולם גורמת
לאנשים להתנהג שלא על
פי טעם ודעת, ולבזבז את
כל מה שיש להם. עלינו
לנהוג בצורה כזו, במיוחד
כאשר מדובר על השליחות
והעבודה היחידה המוטלת
עלינו, להשלים את הכוונה

המטרה שמעל הכל

פוסקים לעסוק בכך, מדוע? אין זאת כי אם השטות של העולם, אשר גורסת כי חייבים לבחור ולהבחר, אחרת לא יהיה לה קיום.

כך גם הביאורים אודות מידת הנצח, אשר היא זו הגורמת להתעוררות על מנת לנצח במלחמה, בזבוז האוצרות, וכל שאר העניינים הנפלאים המבוארים במאמרים, העולם מספק לנו שפע של דוגמאות כיצד זה בעניינינו, אם זה בפולחן האישי שפגע המטורף שמתחולל בימים אלו, ואם זה בשאר העניינים, כאשר כל משתתף במערכת הפוליטית מוכן לבזבז את כבודו, מעמדו, ישרו האישי וכו' למען אותה מטרה נכספת.

ואם כך זה בענייני העולם, הרי שמרובה מידה טובה, עד כמה חייבת להיות ההתמסרות שלנו לתפקיד, לשליחות ולעבודה היחידה המוטלת עלינו. אי אפשר לעשות חישובים רק על פי טעם ודעת, כאשר חייבים להביא את הגאולה. הגאולה באה בהיסח הדעת, בהתנהגות של מסירות נפש שלמעלה מטעם ודעת.

אי אפשר להמשיך ולשמור לעצמנו את האוצרות שאנו סבורים שיש לנו. אוצרות הכוללים לעיתים כבוד, מעמד או תדמית, לא רק שלנו, אלא של כלל החסידות. אלו אוצרות שנרכשו בעבודה מרובה של כל הדורות שחלפו. ברם, כאשר מגיע הזמן, הרי שגם אוצרות אלו נועדו לשימוש.

את כל המעמד, את כל הממסד, את כל המפעל הענק שיצרו רבותינו נשיאנו, ובמיוחד הרבי מה"מ, אסור לשמור כמטרה ותכלית בפני עצמו, כולם נוצרו למען מטרה אחת – הנצחון במלחמה, הורדת השכינה לארץ, לעולם הזה הגשמי, בדור שלנו.

הימים האלו נזכרים ונעשים, מתוך ההכנות לקבלת פני משיח, ההכנות לקבלת המלכות, ליום קבלת הנשיאות על-ידי הרבי מה"מ, זוכים תיכף ומיד ממש לראות בעיני בשר את השלמות של קבלת הנשיאות והמלכות על-ידי הרבי מה"מ מתוך ההכרזה – **יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!**

בימים אלו, ימי ההכנה ליו"ד שבט, עוסקים כולנו, באופן טבעי במאמרי 'באתי לגני של אדמו"ר הרי"צ ושל כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א. מאמרים אלו מגלמים בתוכם את המהות, התפקיד והכחות המיוחדים שניתנים לדורנו, הדור עליו הוטלה המשימה לסיים את הורדת השכינה לעולם הזה, בגאולה האמיתית והשלימה.

אחד הנושאים המרכזיים במאמרים, הוא הצורך להפוך את השטות הקיימת בעולם, שהיא 'הנחות העולם' – לשטות של קדושה. דהיינו, כשם שישנם בעולם דברים שלמטה מטעם ודעת, בהם לא מפעילים את השכל, כך ועוד הרבה יותר, חייב להיות בענייני הקדושה, שצריכים להיות למעלה מטעם ודעת, מתוך התמסרות אמיתית.

כמו בכל עניין, כך גם בעניינינו, מספקות ההתרחשויות המופיעות בעמודי החדשות בעולם, דוגמאות בולטות למה שמבואר במאמרי החסידות. אם נתבונן באחד הנושאים שבדרך הטבע אינם אמורים לעניין כמעט אף אחד, ובכל זאת תופס מקום מרכזי: 'מערכת הבחירות' בארץ הקודש, וכל ההתרחשויות בתחום הפוליטי והמדיני.

אמנם כשלעצמו זה יכול להיות נושא מרתק מאין כמותו, ברם מעטים מאד אם בכלל, סבורים כי אכן יש סיכוי כלשהו לשינוי ופריצת דרך בכל התחומים, הדעה הרווחת וההגיונית היא, שמבחינת הפוליטיקאים, מה שהיה הוא שיהיה, וההבדל היחיד עשוי להיות מי יישב על איזה כסא.

האם יש משהו בר דעת החושב באמת ובתמים כי צפוי, בדרך הטבע, שינוי חיובי כלשהו, כתוצאה מהבחירות? די אם נראה (אפילו בלי להתבונן) את רשימת המועמדים לתפקיד ראש הממשלה, כמו גם את שאר המועמדים המשתתפים ביבחירות אלו, כדי להבין שלא משם תצמח הישועה.

ולמרות זאת, אנו רואים אנשים מקדישים כחות עצומים, יומם וליילה, משקיעים ממון רב ומאמצים כבירים, על מנת לזכות בכבוד המפוקפק להיות 'חבר כנסת'. מערכות עיתונים ושאר כלי התקשורת, פרשנים ומבנינים למיניהם אינם

פתגם השבוע בענייני גאולה ומשיח

מזה ישנה גם הוראה בנוגע ליום הסתלקותו של אדמו"ר הזקן בכ"ד טבת, שחל במוצש"ק זה .. להוסיף במשך יום זה בכל עניני קדושה, ובמיוחד הקשורים עם מעשיו ותורתו ועבודתו של בעל ההילולא .. החל מהוספה בלימוד תורתו - בספר תניא קדישא, תורה אור ולקוטי תורה [ובפרט בענינים שהזמן גרמא - ה"חסידי"ישע פרשה" בתורה אור ולקוטי תורה], ובדרושים שלו שזכה דורנו ונדפסו לאחרונה, וגם בספרי נגלה שלו - שולחן ערוך כו'.

...והיו עיניך רואות את מוריך, כולל - אדמו"ר הזקן, וכל רבותינו נשיאנו, ועד לכ"ק מו"ח אדמו"ר, והקיצו ורננו שוכני עפר...

(ש"פ שמות תשמ"ט)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ויאמר משה משה, ויאמר הנני (ג, ד)

מי שלמד היום את הפרשה השבועית של הסדרה, מבין מה על חסיד להיות.

על הפסוק "הנני", אומר רש"י, "כך היא ענייתם של חסידים, לשון ענה ולשון זימון". זוהי ענייתם של חסידים, "הנני", תמיד מוכנים ומזומנים.

(ספר השיחות תש"א (בלה"ק) ע' לה)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ובני ישראל פרו וישרצו גו' ותמלא הארץ אותם (א, ז)

יש לנצל את השהות במצרים, כולל - אלו ש(מאיזה סיבה) לומדים חכמות, כולל - חכמת מצרים כפשוטו.

שכמה וכמה מחכמות העולם שבזמן הזה (נלקחים) מחכמת מצרים .. וכידוע ומפורסם גם לאומות העולם בנוגע לכמה ענינים בחכמת התכונה והרפואה שמקורם הוא מחכמת מצרים. ועל פי מדרשי חז"ל וכו' הנ"ל מובן שכן הוא גם בנוגע לעוד חכמות [שכמה מהם עברו והגיעו אלינו ע"י חכמת יון וחכמת צרפת וכו', אבל שרשם הוא מחכמת מצרים]] -

לעשות "קרדום לחתוך בהן כדי להתפרנס מהן בריוח לעבוד ה' או שיועד להשתמש בהן לעבודת ה' או לתורתו", ועד שע"י ידיעת חכמת התכונה מקיימים ה"מצוה לחשב תקופות ומזלות" [ועד שלכמה דיעות הרי זה במנין המצוות] .. וזה כולל גם - שמנצלים הידיעות בחכמות המדע, בכדי להוכיח לאחרים גם בראיות שכליות וכו' - על דרך ספר הכוזרי - את אמיתיות התורה ואיך שהתורה מתאימה עם שכל המדע וכו', ועד שעל ידי זה מיתוספת הוספה ועליה בכמה עניני טוב וקדושה, ובאופן ד"פרו וישרצו גו' במאד מאד".

(ש"פ שמות תשמ"ט)

כ"ק אדמו"ר הזקן

כל ענין השעבוד והגלות שנאמר בגלות מצרים קאי גם על הזמן האחרון:

וימררו את חייהם [שמות א, י] - היא התורה, כי היא חיינו.

בעבודה קשה - זה קושיא.

בחומר - זה קל ותומר.

ובכל עבודה בשדה - זה ברייתא.

ובלבנים - זה ליבון הלכתא. שאין בדינו הלכה ברורה ודין ברור, כי כל דיני התורה במחלוקת שנויה, הללו מכשירין ומטהרין והללו פוסלין ומטמאין. ואם כן, כמו שע"י שיעבוד מצרים בחומר ובלבנים זכו למתן תורה, כך גם כן ע"י לבון הלכתא שבזמננו זה, יזכו לגילוי פנימיות התורה לעתיד לבוא, להיות אראנו נפלאות.

(תורה אור' ריש פרשתנו)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ארץ זבת חלב ודבש (ג, יז)

פירוש "זבת" מעצמה כל טוב פרי הארץ, בלי הצטרפות לזה שום יגיעה וטרדה בפיוור הנפש כלל, ולא היה שום בלבול ועמל במוח ולב עד שהיו פנים מכל טרדה לעבודת ה'.

(תורת חיים' בראשית (ב) ע' נט, ד)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

כי כבד פה וכבד לשון אנכי (ד, יא)

היינו, שהיה למעלה מבחינת "פה", שהוא בחינת ההשפעה באותיות הדיבור, בחינת השתלשלות עלמין דאתגליין, והוא היה למעלה מזה, כי היה מבחינת המקיפים. וכמו על דרך משל שיש שכל עמוק שאי אפשר להסבירו לזולתו בדיבור, דהיינו שאין האותיות יכולים להכילו כו'.

(אור התורה' (ח) פרשתנו ע' ב'תתמו)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ותהר האשה ותלד בן (ב, ב)

ואמרו רז"ל שילדתו שלא בצער. כי ענין חבלי לידה הוא בחינת הגלויות, ולכן משה שהיה הגואל אינו שייך חבלים בלידתו, כי הוא בא לגאול מהחבלים.

(סה"מ תר"ל' ע' סא)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי (ב, א)

ואיתא בוהר שזהו לאחרי ש"אזעירת גרמא בשירתא", בחינת הביטול שלה. היינו, שלאחרי שיש תחלה העבודה פנימית דנפש האלוקית והעבודה דנפש האלוקית לברר את נפש הבהמית, אז "וילך איש", שנמשך מלמעלה בחינת אהבה רבה, בחינת "מהלכים".

(המשך תרס"ד' ע' קמו)

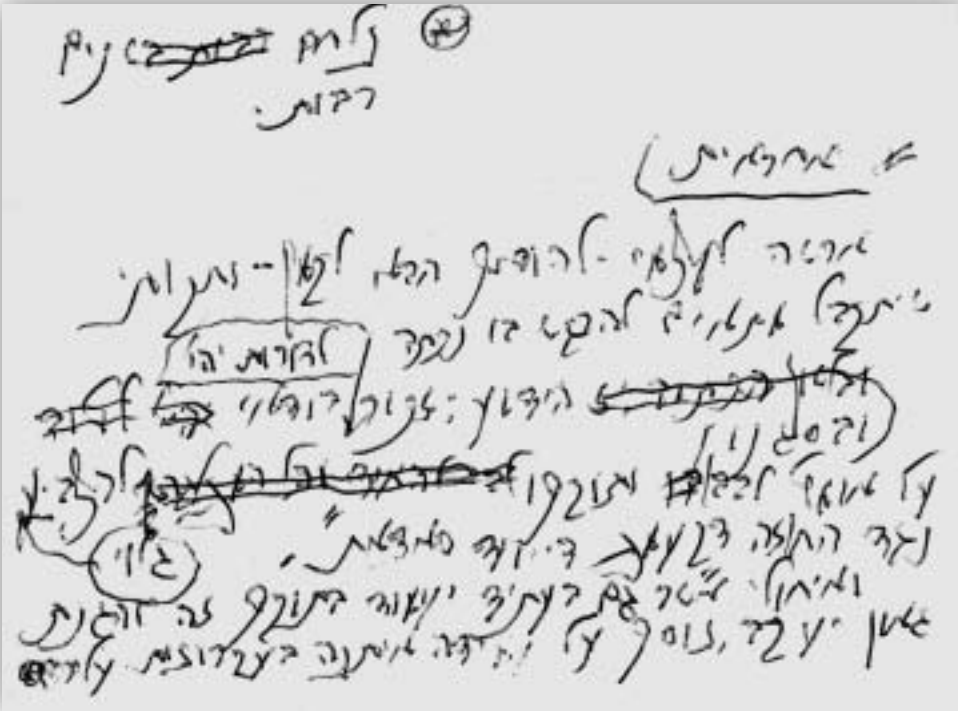

ההצבעה נגד החוזה בקעמפ דייויד

קטע ממכתב לראש
הממשלה לשעבר,
מר יצחק שמיר:

... ארשה לעצמי – להוסיף
הבא לקמן – ותקותי
שיתקבל מתאים להרגש בו
נכתב ובסגנון הידוע: זכור
לדורות יהי' בודאי על
אומץ לבבו ותוקפו להצביע
גלוי נגד החוזה ד"קעמפ
דייויד סאדאת",

ואיחולי אשר גם בעתיד
יעמוד בתוקף זה להגנת
גאון יעקב, נוסף על
עמידה איתנה בעקרונות
עליהם נלחם שנים רבות

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

צריכים אמירה ברורה

ההכרזה הברורה אינה סתירה למאמר חז"ל אודות "אתית לקרתא הלך בנימוסיה" ודומיהם – ההיפך הוא הנכון. צריכים להשתמש בכל הכלים ובכל הטכניקות ואפילו ה"גימיקים" של העולם בכדי להחדיר בפנימיות בתוכו את האלקות. אבל כל זה אמור אך ורק בנוגע לאופן ולצורה, ובשום אופן לא בקשר לשינוי או "כיפוף". כי בלוחות הברית, מלמד אותנו הרבי שליט"א, לא "מעגלים פינות!"

הייתה בשנת תקנ"ג, אחרי שזמן רב למדתי מאמרי חסידות. שמעתי מכמה גאוני וילנה ששמעו חידושי תורה מהרבי כשבא עם כבוד קדושת הרב הצדיק הרי' מנחם מענדל מהורודוק לויילנה להתראות עם הגר"א. כן נפגשתי עם אברכים למדנים גדולים שחזרו על חידושי תורה מהרבי בכמה סוגיות. אך מכל זה עדיין לא השתכנעתי כל כך, והליכתי לליאזנא הייתה לשמה בלבד, לשם תורת החסידות.

"בבואי לליאזנא נודע לי שהסדר הוא להיבחן בתחילה אצל אחיו של הרבי, המהרי"ל, שהיה ממונה על האברכים הבאים

נסיעתו לארץ ישראל, ושהה אז מספר שבועות בליובאוויטש.

ר' ברוך מרדכי – מספר כבוד קדושת אדמו"ר מוהרי"ע – היה יפה תואר, ולפי ערך שנותיו – כבן תשעים – היה גם יפה מראה. חכמה ועדינות היו פרושות על פניו הלבנים והנקיים, על עיניו הגדולות, השחורות והחיות, מצחו הרחב והגבוה וזקנו הרחב והלבן ופאותיו המסולסלות, לבושו הנקי, פיו המפיק מרגליות וקולו החזק כאדם בשנותיו הצעירות.

"הפעם הראשונה – מספר ר' ברוך מרדכי – שהייתי אצל הרבי בליאזנא,

ב קשר לכ"ד טבת, יום ההילולא של רבינו הזקן, נביא בזה סיפור אודות רבינו הזקן, כפי שמספר כבוד קדושת אדמו"ר מוהרי"ע ני"ע (ספר השיחות לה"ק תש"ב עמוד מ-מג):

"כבוד קדושת חותני הרב החסיד ר' אברהם ני"ע סיפר לי – תמוז תרנ"ו – מה ששמע מכ"ק אביו, דודי-זקני אדמו"ר מוהרי"ע (ר' ישראל נח) ני"ע מניעזין, אודות זקני החסידים. ובין הסיפורים סיפר לו גם מה ששמע מהגאון ר' ברוך מרדכי כשבא לליובאוויטש בשנת תרי"א להיפרד לפני

אל הרבי לליאזנא, לסדרם באש"ל וכן לשלחם להיבחר בלימוד. אחרי הבחינה בלימוד נותנים סדר בלימוד הנגלה וסדר בלימוד תורת החסידות לזמן קבוע של שנים-שלושה שבועות, ורק לאחר מכן מתקבל האברך אצל הרבי ל"יחידות".

"הבוחנים בלימוד היו אחיו של הרבי, הגאונים ר' מרדכי ור' משה. הגאון ר' מרדכי היה עיקר גאונו בתלמוד בבלי ובראשונים, והגאון ר' משה היה עיקר גאונו בתלמוד ירושלמי וברמב"ם. לפעמים בחן רק אחד מהם ולפעמים בחנו שניהם.

"אחרי שיחתי התורנית הראשונה – מספר ר' ברוך מרדכי – עם הגאונים ר' מרדכי ור' משה, הייתי כמבולבל ממש ולא ידעתי מהנעשה אתי.

"שבועיים ימים ארכה הכנתי להיכנס בפעם הראשונה אל הרבי ל"יחידות".

ב"יחידות" הראשונה שלי לא ענה לי הרבי על שאלותי בענייני עבודה, רק שאלני אם יש לי שאלות בתורת הנגלה ובאיזה עניינים.

"זה יותר משנה שהיו לי שתי קושיות קשות, האחת בירושלמי והאחת ברמב"ם. הצעתי הדברים לפני הגאון – הגר"א – והן אמנם הוא הסביר לי היטב את שאלותי, אך תירוץ על שאלותי לא נתן לי. בעמדי אצל הרבי ב"יחידות" הצעתי לפני את שאלותי בשני העניינים, ומה נרעשתי לשמוע ממנו תשובה מסודרת על שאלותי.

"כשיצאתי מחדר העליה של ה"יחידות" וביורדי ל"גן עדן התחנות" – חסידים היו קוראים לבית הכנסת הקטן שבבית הרבי בשם "גן עדן התחנות" – וחסידים ואברכים משכנני ל"מחול היחידות" (הסדר אצל החסידים הראשונים, וכך היה המנהג במשך שלושת הדורות הראשונים של נשיאי חב"ד – שהיוצא מהרבי אחרי "יחידות" היה רוקד במחול וקראו לזה "מחול היחידות").

"לא ראיתי כלום ולא שמעתי כלום. הייתי כולי נרגש ונרעש מהגאונו העל אנושית ששמעתי מהרבי והתירוצים על שתי שאלותי.

"מאותו זמן שהייתי בפעם הראשונה אצל הרבי בליאזנא, עד היותי אצלו בפעם השניה, עברו שלוש שנים, וכל הזמן עמדו לנגד עיני תואר הרבי, קולו הקדוש ודברי התורה בנגלה ובחסידות שצלצלו באוזני.

"בבואי הביתה התחלתי ללמוד מאמרי חסידות ביתר התמדה, וגם לימוד הנגלה נעשה אצלי בעיון ובעמקות יותר.

"אותם מספר השבועות ששהיתי בחברותם של שלושת נסיכי האדם, בראותי

"זה יותר משנה שהיו לי שתי קושיות קשות, האחת בירושלמי והאחת ברמב"ם.

הצעתי הדברים לפני הגאון – הגר"א – והן אמנם הוא הסביר לי היטב את שאלותי,

אך תירוץ על שאלותי לא נתן לי. בעמדי אצל הרבי

ב"יחידות" הצעתי לפני את

שאלותי בשני העניינים, ומה

נרעשתי לשמוע ממנו תשובה

מסודרת על שאלותי.

הדרת הכבוד הגדולה של הגאון ר' מרדכי בפני אימרה של רש"י ושיקול הדעת הגדול שלו בכל "ואם תאמר" או "ויש לומר" שבתוספות. בשומעי סברותיו ההגיוניות והעדינות בהן מנתח הגאון ר' משה את דברי הרמב"ם ומיישב סוגיא מהירושלמי עם סוגיא מתלמוד בבלי. בראותי את ה"אסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא" איך שהגאון ר' יהודה ליב מעריץ בלהב של יראת שמים הגהת הרמ"א ודיוק של השי"ד והט"ז.

"ועל כולם הרבי – כל זה פתח בי צינור חדש של השכלה והשגה בידיעת התורה, ובלב נשבר אמיתי נפרדתי מהרבי ומשלושת נסיכי האדם ...

"גיסי ר' שלמה ידע משתי שאלותי האמורות וגם מה שאמר עליהם הגאון [מוילנה] שכן לעתים קרובות היינו מדברים בינינו על כך בחפשונו דרכים וסברות אולי יצלח לנו למצוא תירוץ על השאלות. וכאשר היו כבר בידי תשובות נכונות ואמיתיות לשאלות, סברתי שמפני היושר עלי לספר לו על כך. אך לדאבוני לא יכולתי לעשות זאת, שכן כשהגעתי מהרבי לא מצאתי את גיסי בביתו, הוא יצא לערוך גלות.

"כעבור כמה חודשים, כשגיסי שב לביתו, סיפרתי לו על התשובות לשאלותי, והיה בהתפעלות עצומה. הוא תבע שנלך שנינו אל הגאון ולשמוע חוות דעתו על כך.

"הסכמתי לדרישת גיסי ויחד הלכנו אל

הגאון. מיד כשהתחלנו לדבר באחד משני העניינים הזכיר הגאון בקצרה את שני העניינים, ואת מה שחשב לומר לתרצם. כן אמר שמאז הרהר כמה פעמים בשני העניינים ולא מצא עדיין תשובה המניחה את הדעת.

"כשהרציתי את התשובות על שתי השאלות, התרגש הגאון מאד וביושבו בטלית ותפילין עמד מלא קומתו ואמר בזה הלשון:

"תשובות כאלו יכול לומר רק הריש מתיבתא ברקיע. ואם גאון או צדיק אמר זאת – יודע הוא זאת ברוח הקודש. ולו שמעתי הדברים מפי הגאון הצדיק בעצמו, הייתי אומר כפי שרבי יוחנן אמר "מובילנא מאני אבתריה לביה מסותא" (=הייתי מוביל את כליו (בגדיו) אחרי לבית המרחץ, כלומר הייתי נכנע לפניו כעבד לרבו).

"מי הוא הגאון הצדיק – אומר גיסי ר' שלמה – שנתן לו תשובות אלו – אין ר' ברוך מרדכי אומר. הגאון הסתכל עלי במבט חזק אך לא אמר כלום.

"מאוחר יותר התחרטתי על שלא אמרתי אז לגאון, שהרבי – מנהיג החסידים, כפי שקראו לו אז – תירוץ לי את שתי שאלותי. יכול להיות שזה היה פועל קירוב הדעת ולא היינו מגיעים לשגיאות כאלה מצד גדולי ישראל המנגדים.

"כשהגאון גזר לשרוף את ספר התניא, ולמרות שהייתי כבר מפורסם אז כאחד המשתייך לעדת החסידים, הייתי בא לעתים קרובות אל הגאון, וסיפרתי לו אז שהתשובות על שאלותי החמורות שמעתי מפי הרבי, והזכרתי לו מה שאמר אז מאמרו של רבי יוחנן, אך הגאון לא קיבל זאת באומרו שעל פי דיני התורה אינני נאמן, שהרי נוגע אני בדברי. עד כאן לשון הסיפור.

בשיחה לא נאמר מדוע לא סיפר ר' ברוך מרדכי בתחילה כי רבינו הזקן הוא שאמר לו את התשובות בתחילה. על פי פשוטם של דברים יש לכאורה להניח כי מכיוון שר' ברוך מרדכי לא היה עדיין מפורסם כחסיד, כפי שמשופר באותה שיחה עד כמה התחמקו בחזרתם מרבינו הזקן שלא יכירו בהם מאין באו; עד כדי כך שהיו חייבים להיפרד מחבריהם שכבר היו ידועים בתור חסידים שמא יחשדו בהם שגם הם הגיעו משם. ומכיוון שהתנגדותו של הגאון מוילנה לחסידות הייתה כבר ידועה, אם כי עדיין לא הייתה חריפה כל כך, לפיכך סבר כנראה כי עדיין לא הגיע הזמן לגלות לו כי היה אצל רבינו הזקן וממנו שמע זאת.

אחר כך, כאשר המצב החריף והגר"א גזר לשרוף את ספר התניא, ומאידיך ר' ברוך מרדכי כבר נודע כחסיד, ולמרות זאת היה

עדיין נכנס ויוצא אצל הגר"א, חשב כי עתה הוא הזמן לגלות זאת כדי להשקיט את המחלוקת. אבל כבר היה מאוחר מדי – הגר"א אמר לו שעל פי התורה אין הוא נאמן מאוחר שהוא נוגע בדבר.

אמנם אין וודאות שזו אכן סיבת הדבר, אבל על פי דברי כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע הידועים שבענייני עבודת ה' מותר להרחיב את הדיבור, שכן גם אם אין הדברים מכוונים, אך העיקר הוא שתהיה מהם תועלת ביראת שמים – יכולים גם אנו להפיק מכך הוראה בעבודת ה'.

מסיפור זה לומדים אנו שכאשר יש לנו הזדמנות לספר למישהו משהו מהרב, משהו שיעשה עליו רושם אדיר, אבל קיים חשש שמא לא יקבל זאת כיוון שזה קשור לרבי, ואז אולי נקלקל את היחס ואולי בגלל זה אחר כך הוא לא יקבל כלום וכו' וכו' – צריך לשים הצידה את החששות ולספר ולגלות את הכל, לפני שיהיה מאוחר מידי, כשיאמרו לנו למה אם כן לא אמרתם זאת בתחילה.

פעמים רבות נדמה לנו שעדיין לא הגיע הזמן לגלות את הכל – כשעומדים לדבר לפני קהל, או עם יחידים שבקושי שמעו על תורת החסידות, ורוצים להביא אותם שילמדו את תורת החסידות ויתקברו אל הרבי, עלולים לפעמים לחשוב שעדיין לא כדאי לספר להם על אמונתנו וביטחוננו (על יסוד דבריו של הרבי עצמו) כי הרבי הוא מלך המשיח וכי הוא חי וקיים ועומד לגאול את כולנו תיכף ומיד ממש, על "הדבר היחיד שנתר בעבודת השליחות – לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש כדי שיוכל להוציא את ישראל מהגלות". שהרי צריך טקטיקה שתביא תועלת ולא תזיק, ואולי הם עדיין אינם 'כלים' למסר כה רגיש ואולי אפילו יתרחקו וכו' וכו'.

לכן, יש החושבים, אולי כדאי בשלב ראשון להצניע את כל האמונות ה"בעייתיות", ורק אחרי שהללו יתקברו יותר ויהיו 'כלים', אז נספר להם את הכל – ברוב המקרים אלו החושבים כך, דוחים

מסיפור זה לומדים אנו שכאשר יש לנו הזדמנות לספר למישהו משהו מהרבי, משהו שיעשה עליו רושם אדיר, אבל קיים חשש שמא לא יקבל זאת כיוון שזה קשור לרבי, ואז אולי נקלקל את היחס ואולי בגלל זה אחר כך הוא לא יקבל כלום וכו' וכו' – צריך לשים הצידה את החששות ולספר ולגלות את הכל, לפני שיהיה מאוחר מדי, כשיאמרו לנו למה אם כן לא אמרתם זאת בתחילה.

זאת שוב ושוב עד שכמעט אף פעם לא מגיעים לזה.

בא פנא הסיפור הנ"ל ומלמדנו, שלא זו הדרך. לא כך חינונו אותנו להתחשב בעולם ולהתאים את התורה לבריות, רחמנא ליצלן. כפי שלמדנו לא מזמן, ב'דבר מלכות' לפרשת ויגש, שהנהגה באופן של התחשבות בעולם ולהיות כפוף אליו, הרי זה "רצון המן" רחמנא ליצלן. אמנם זהו "המן" שבתוך מסגרת הקדושה, וגם הוא אומר שאין לסטות מדרך התורה, אלא טוען רק שבכל דבר שאין הוראה מפורשת בשולחן ערוך צריך להתחשב בעולם, ואם לאו "מדוע אתה עובר את מצוות המלך". ובכל זאת, אומר

הרבי מלך המשיח, זהו רצונו של "המן" ועל הנהגה כזו מתבטא הרבי במילים "כרצון המן, רחמנא ליצלן".

אין זו סתירה למאמר הז"ל אודות "אתית לקרתא הלך בנימוסיה" ודומיהם – ההפך הוא הנכון. צריכים להשתמש בכל הכלים ובכל הטכניקות ואפילו ה"גימיקים" של העולם בכדי להחדיר בפנימיות בתוכו את האלקות. אבל כל זה אמור אך ורק בנוגע לאופן ולצורה, ובשום אופן לא בקשר לשינוי או "כיפוף". כי בלוחות הברית, מלמד אותנו הרבי שליט"א, לא "מעגלים פינות"!

כך נהג גם יהודה בעמדו לפני יוסף באומרו לו "ידבר נא עבדך דבר באוזני אדוני". לאמר, אני מכיר בעובדה שאתה הוא אדוני ואני עבדך, אבל שמע נא אדוני, אתה תעשה בדיוק מה שעבדך רוצה!

כך צריך: להיות בתוך העולם, להשתמש בכל הכלים דתיקון והאופן המתקבל, להיות קשוב ולחשוב היטב איך ובאיזה צורה לומר זאת, באיזה אופן ובאיזה צורה שלא יעשו "שבירת הכלים". אבל בשום אופן לא להיות כפוף לעולם ולהשמיע לו רק את מה שהוא רוצה לשמוע. בשום אופן לא על חשבון התוכן. המסר צריך להישמע בדיוק כפי שהוא, עם כל התוקף של האורות דתוהו. "לא יכרע ולא ישתחוה", גם כאשר ישנם הטוענים "מדוע אתה עובר את מצוות המלך".

שוב, אין זאת אומרת שצריך להתלהם ולדבר "באופן המתפוצץ". צריך בהחלט להשתמש ככל האפשר בכלים דתיקון ובאופן המתקבל, אבל שוב: "אופן המתקבל" אין פירושו להעלים, אלא לומר את הדברים עם כל התוקף, ורק לבחור את הסגנון והנימה.

הנהגה זו, אומר הרבי שליט"א באותה שיחה, היא הנהגתו של משיח שבדורנו, שבתחילה מקבל הוא מיוסף שבדורנו, הרבי הרי"צ ששמו הראשון יוסף, אבל אחר כך מתגלית מעלתו על יוסף. והנהגה באופן כזה דווקא היא המביאה את שלימות התגלותו של משיח "ידוד עבדי נשיא להם לעולם"! יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

שבת
שבת
משיח

"נוערינו, בזקנינו, בנינו ובבנותינו..."

ו' שבט, שבת פרשת בא - מלון 'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר שבע

תפארת המתור

מבחר כובעי איכות
חאטיליה

מבחר גדול של מגבעות

RABBIT FELT 100%

של היצנים הגדולים בעולם

במחירים ללא תחרות

המכירה בתיאום מראש בשעות הערב
בתות הכובעים מאחורי ביתי בכפר חב"ד
(שכנת הרב בית ראשון מצד שמאל).

מנדי בסטומסקי
052-3940070

לבית חב"ד בצפון דרושים

זוג שליחים דחוף

תנאים מצויינים עם אפשרות לקידום

לפרטים: 054-6674770

אורח או מבקר בקראון הייטס?

דירה נאה ומרוהטת

(מרחק של בלוק מ-770)

מקום שינה עד 12 איש

על בסיס יומי או שבועי

699-3937 (917)

מקור הסירטוקים הרנשטיין רוזנפלד

המקור לפראקים.

סירטוקים ובקיטשעים

סירטוקים, ממשי מעורב, משי נקי, ומבדי צמר איכותיים
במבחר גדול ובמחירים נוחים

מבחר ענק של מעילי קשמיר

פתוח כל יום בין השעות

17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפת אחת 5 טל' 03-6186078

סניף ירושלים: יונה 15 גאולה ים ק"א טל' 02-5381697 פלאפון 057-3157906 - 057-3157907

דקה הליכה מ-770 • מלון מפואר • בפורמט קטן • סטייל גבוה • דירות סטודיו מפוארות

917-691-5212

718-473-5937

- ♦ החלפת מצעים ומגבות
- ♦ שרותים ואמבטיה מפוארים
- ♦ סבונים ושמפו בשפע
- ♦ שרות מלא!

- ♦ מטבח מצויד במיטב השכלולים המודרניים: מקרר, מיקרוגל, טוסטר, מיחם
- ♦ ארוחת בוקר, מקרר עם שתיה כל היום.
- ♦ טלפון חופשי
- ♦ אינטרנט מהיר חופשי
- ♦ וידאו

קינגסטון הוטל

דורי המלך

מאת: הרב שלום בער ברוד

לפני ימים אחדים, בעוברי על ה"שמועסין מיט קינדער", הלוא הן אותן חוברות עתירות-ידע ומוסר-השכל, שתורגמו ברבות הימים ל"שיחות לנוער", צדו את עיני שורות אחדות בתיאור מרתק על מנגנון הדואר:

"סיסמת הדוורים האמריקאים, החרותה על משרד הדואר בניו-יורק אומרת: 'לא גשם ולא שלג, לא חום ולא אפלת הלילה – לא יעכבו את הדוורים מלבצע שליחותם במהירות'. מלים אלו נחרתו על בנין הדואר האמריקאי לפני למעלה מששים שנה. האדריכל, שבנה את הבנין, רצה להביע את הערכתו לדוורים המסורים. נוסח הדברים אינו מקורי שלו, אלא לקוח מדברי ההסטוריון היוני הרדוטוס, אשר חי בימי אחשוורוש מלך פרס לפני אלפים וחמש מאות שנה. הרדוטוס אמר את דבריו כדי לשבח את רצי המלך, שהפיצו בזריזות את פקודות המלכות בין האחשדרפנים והפחות, ודהרו על סוסיהם המהירים בין מאה ועשרים ושבע מדינות הממלכה. דבר זה מזכיר לנו את הכתוב במגילת אסתר: 'הרצים יצאו דחופים בדבר המלך'."

– ואנחנו, כחסידים, האמורים להיות 'רצי המלך', האם יכולים אנו להעיד על עצמנו שילא גשם ולא שלג, לא חום ולא אפלת הלילה – לא יעכבו את החסידים מלבצע שליחותם במהירות? סיסמתם של הדוורים, צריכה להיות חדורה על לוח לבנו, ואת עבודת השליחות שהוטלה על כל אחד מאיתנו, להכין את העולם לקבלת פני משיח צדקנו, עלינו לבצע עד הפרט האחרון, בלי שום תירוצים!

המשכתי לקרוא באותה כתבה מרתקת על הלקחים שכל יהודי יכול ללמוד מעבודתו של הדוור, וההיקש לעבודת השליחות היה ברור:

"... הדמיון בין היהודי המאמין לבין הדוור הוא רב: כשם שהדוור עושה מלאכתו נאמנה ואינו מפסיקה באמצע כדי לעסוק בדברים אחרים, כך אל לו ליהודי להסיח דעתו מתפקידו בחיים,

– כמה פעמים אנו נמצאים בסיטואציות קצת קשות להפצת בשורת הגאולה, ואנחנו מוצאים עצמנו חושבים: 'אולי הפעם אפשר לוותר... הקהל הזה פשוט לא 'כלי' לקבל את בשורת הגאולה. הם בוודאי יעשו ליצנות מכל העניין. הפעם, ורק הפעם, נתקפל...! או שכיבדו אותנו בדרשה בשמחה משפחתית, ואנחנו מתלבטים אם גם הפעם צריך לקשר את נושא הדרשה לגאולה ומשיח, או כמו שהקלוגינקער לוחש באזננו 'לא תמיד חייבים...! כאלה צריך להזכר בדוור. גם לנו, כמו לדוור, יש תפקיד מוגדר ומחייב: להכין את העולם לקבלת פני משיח, ולהפיץ את בשורת הגאולה של הרבי מלך המשיח.

מקיום התורה והמצוות ועבודת ה' במסירות נפש. גם הדוור יכול היה למצוא לו תעסוקה נוחה יותר מחלוקת דברי הדואר. בימי הקיץ הלוהטים הוא היה ודאי מעדיף להשאיר את תיקו הכבד במשרד הדואר וללכת לטבול בים הקריר, או לשבת במשרד ליד המאוורר, במקום לשרך דרכו ברחובות העיר הלוהטים כשעל כתפו התיק העמוס. אך יודע הדוור כי אם יתרשל בתפקידו, יאבד את פרנסתו ויגרום סבל רב לא רק למשפחתו כי אם לכל הצבור, שנתן אמונו בו והפקיד בידיו את מכתביו. אם לא ימסור את המכתבים לתעודתם, מי יודע אילו טרדות הוא עלול לגרום! מכתב קטן מקפל בתוכו עולם שלם: גורל אדם, עסק חשוב ואפילו מדינה שלמה. לעתים עשויה גלויה קטנה לשנות את מהלך-חיו של אדם. האם יכולה להיות מעילה באימון גדולה יותר מרשלנות קטנה זו?"

– כמה פעמים אנו נמצאים בסיטואציות קצת קשות להפצת בשורת הגאולה, ואנחנו מוצאים עצמנו חושבים: 'אולי הפעם אפשר לוותר... הקהל הזה פשוט לא 'כלי' לקבל את בשורת הגאולה. הם בוודאי יעשו ליצנות מכל העניין. הפעם, ורק הפעם, נתקפל...! או שכיבדו אותנו בדרשה בשמחה משפחתית, ואנחנו מתלבטים אם גם הפעם צריך לקשר את נושא הדרשה לגאולה ומשיח, או כמו שהקלוגינקער לוחש באזננו 'לא תמיד חייבים...! כאלה צריך להזכר בדוור. גם לנו, כמו לדוור, יש תפקיד מוגדר ומחייב: להכין את העולם לקבלת פני משיח, ולהפיץ את בשורת הגאולה של הרבי מלך המשיח. לפעמים, אימרה אחת שלנו יכולה לגרום להתעוררות גדולה, ואולי להיות גם אותו מעשה טוב אחד שיכריע את הכף לגאולה שלימה. לעיתים, דרשה אחת שלנו עשויה לשנות את מהלך חייהם של אנשים רבים, ולקרוב אותם לאורו הגדול של הרבי מלך המשיח. האם יכולה להיות מעילה

גדולה יותר בשליחות מרשלנות קטנה זו?

לקראת סוף הכתבה, מופיעה פסקת המחץ הבאה, שממש אין צורך להבהיר את הקשר שלה לשליחות להפצת בשורת הגאולה:

כשם שיהיה זה מעשה חסר הגיון לו יבוא דוור ויאמר: "מכתב זה מוצא חן בעיני, לכן אביאו אל תעודתו; בול זה מכווער, לכן אורידו מעל המעטפה; חבילה זו כבדה, ולכן אשאירה בסניף הדואר..." – כך חסר כל הגיון לבחור לקיים חלק אחד של המצוות וחלק אחד להזניח, לקיים מצווה מסוימת משום שהיא "הגיונית ומובנת", ומצווה אחרת לא למלא משום שאין מבינים את סיבתה, או מפני שהיא "קשה"... כשם שהדוור אינו 'בעל-הבית' על המכתבים שאותם הוא נושא, כך היהודי אינו רשאי להחליט אילו מצוות לקיים. גם הדוור וגם היהודי הם שליחים, שעליהם למלא את השליחות שהוטלה עליהם.

– אנחנו, איננו 'בעלי-בתיים' על המסרים שהצטוונו למסור לכלל ישראל. אנחנו שליחים, שעלינו למלא את השליחות, על כל פרייה ודקדוקיה, ללא יוצא מן הכלל.

אם מכל דבר שאדם רואה או שומע, עליו ללמוד מכך הוראה בעבודת ה' – קל וחומר כאשר מקבלים מן המוכן הוראות בעבודת ה', ורק צריך לתרגמם גם לעבודת השליחות המיוחדת של דורנו זה.

ואולי לחידוד אפשר ללמוד הוראה גם מהמדור בו הופיעו הדברים ב"שיחות לנוער" – "נפלאות הטבע": כי אכן, דברים אלו נפלאים, אך אפשר בהחלט להמשיכם בטבע, ועד שיהיו חדרים בנפשנו כטבע שני ממש.

במסילות החוצפה

צבי וונטורה, רמת גן

"קבלת הפנים" הצוננת לה "זכה" השליח בשדה התעופה, בבואו להקים בית חביד באחת המדינות העשירות בארה"ב, לא הייתה נעימה כל כך. אף על פי כן, היא לא הדידה שינה מעיניו; מלכתחילה לא ציפה ליחס אוהד מצד נכבדי הקהילה, שרבים מהם נמנו על הזרם הרפורמי.

כחסיד וותיק מלילה, שחונך על פי השקפתו של הרבי, החליט לנהוג באופן של "גאון-יעקב" ולא להתפעל מאיש, ובפרט לא מאלו שבאים "לקרר" אותו במשימתו החשובה – הפצת היהדות והמעיינות באותה מדינה. "ואתהלכה ברחבה" היתה הסיסמא שלו והוא החליט ליישם אותה כבר בהתחלה.

כל הפעולות שלו נעשו – אמנם לא באופן של ילנך עיניים – אבל בהחלט בגאון יהודי, בריש גלי, בלי להצניע, לחשוש או להתבייש, וזאת למגינת ליבם של היהודים שהתביישו ביהדותם באותו מקום (כמו בכל מקום באמריקה של אז), ואכן התוצאות לא אחרו לבוא

כבר במוצאי השבת הראשונה קראו לו נכבדי הקהילה וראשיה, ובסבר פנים צונן הודיעו לו: "אנו מצטערים להודיעך

כבר במוצאי השבת הראשונה קראו לו נכבדי הקהילה וראשיה, ובסבר פנים צונן הודיעו לו: "אנו מצטערים להודיעך שלא חוכל להקים כאן בית חב"ד! לא חוכל להפך את 'אושיות החוק והסדר' הנהוגות כאן בקהילה מזה שנים רבות. לא יהיה באפשרותך להכניס לכאן את 'אורח החיים הפרוע' לו אותה רגיל".

שלא תוכל להקים כאן בית חביד! לא תוכל להפך את 'אושיות החוק והסדר' הנהוגות כאן בקהילה מזה שנים רבות. לא יהיה באפשרותך להכניס לכאן את 'אורח החיים הפרוע' לו אותה רגיל".

השליח חייך קלות וענה להם ברוגע: "נראה לי שיש לכם טעות, בית חביד כבר הוקם כאן. עכשיו כבר מאוחר".

"מתי?" הרימו גבותיהם בתמהון.

"לפני כמה ימים, מיד כשהמטוס נחת" ענה להם השליח בפנים שוחקות ומאירות.

החוצפה החב"דית

שמפיין השליח של הרבי בעיר מגוריו, יונקת את כוחה מאותו סוג של חוצפה חסידית הנהוגת "לתבוע" מהקב"ה להביא את הגאולה והמשיח תיכף ומיד ממש, וכפי הידוע, עוד לא נכתב ספר המוסר שיוכל לתקן את ה"מדה הרעה" הזו של הליובאוויטשער'ס. נראה שכל מה שנתר לעולם לעשות, הוא פשוט "להתיישר" לפי הקו של הרבי מלך המשיח שליט"א, ולהתחיל גם כן ליישם את העיקרון של "יהודי הוא בעל הבית על העולם".

עיקרון זה הוא שגרם לרמב"ם (שיום הסתלקותו בכ"י בטבת) שלא להתפעל ממצרים החשוכה, ולחבר שם ספרים בהלכה ובמחשבת ישראל. הוא גם נתן את הכוח לאדמו"ר הזקן (שיום הסתלקותו בכ"ד בטבת) להחזיק מעמד נגד כל הקטרוגים והמאסרים שהיו לו ועוד לזכות את העולם בשני-אורות: אור הנגלה (שו"ע הרב) ואור הנסתר (תניא, לקו"ת וכו')!!!

גם ב"דבר מלכות" השבועי מוזכרת הנהגתו של אותו שליח בארה"ב. מוסבר שם כיצד בני ישראל מכריזים קבל עם ועולם שהכניסה למצרים היא על מנת לצאת ממנה ב"רכוש גדול" ולהגאל. ובמילים פחות נעימות: להשאיר את מצרים כ"מצולה שאין בה דגים וכמצודה שאין בה דגן" – מרוקנת מכל ניצוצות הקדושה שנפלו בתוכה.

אז מי שרוצה להתחמם עכשיו בחודש הקריר הזה ולשמוע את "בשורת הגאולה" בהתלהבות וחיות חסידית מתוך התוקף של ליובאוויטש, אמת לאמיתה "ללא כחל וסרק", יודע את הדרך...

מדור 'הגינים' פתוח בשמחה לכלל הקוראים להביע בו את דעותיהם. ניתן לשלוח בדואר, בפקס או באימייל

התודה והברכה

לאנ"ש והתמימים שנרתמו להצלחת
'המחזמר החסידי' - לחנוכה

רכז ארצי: הרה"ת לוי נחשון

פרסום כללי: הת' בנימין בן-שמעון
הפקת המחזמר: בצלאל המספר
סיוע כללי: הת' מאיר בוקצין, הת' לוי לוי

שחקנים:

התמימים: מנחם שרון, אהליהב אבוטבול, יי"צ פרבר, שנאור ערד, אברהם גדז',
אברהם גבירץ, אביעד כלב, ישראל זלמנוב, אליהו חביב, אייל פאר, ישראל מעל

סיוע בהפקה:

רפאל קורקוס, לוי יצחק ניסלוויץ, מאיר דוד, אריה קירשנזופט, שרון מוסקוביץ,
אהרון חיים אוריין, האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה, משפחת אליאס צפת, הרה"ת שמעון וינצהנדלר,
הרה"ת שמעון ביטון, הרה"ת אהרל"ה ליפסקר, הרה"ת יגאל הושיאר, עדן דרור לבנון, גב' אילנית פרץ.

תודה מיוחדת להרה"ח הרה"ת **מוטי ענתי**, שליח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א - פלורידה

בית חב"ד קרית גת - הרה"ת שלמה אבוטבול, הת' אברהם מאירי.
ישיבת חב"ד באר שבע - הרה"ת ירמיהו קליפא.
בית חב"ד נצרת עילית - הרה"ת שמשון הלפרין, הרה"ת מוטי ביטון.
בית חב"ד בת ים - הרה"ח הרה"ת זמרוני ציק, הרה"ת יצחק רחימי.
ישיבת חב"ד צפת - הת' ישראל בורנשטיין, הת' שמואל ביטון.

ובטח אשר פעולות אלו גרמו נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח ויפעלו ויזרו את התגלותו השלימה והמיידית.

הרב דוד נחשון

יו"ר תנועת הנוער "צבאות ה"

**ספר חובה בכל בית יהודי
כל התשובות לכל השאלות**

מורה לנבוכים במאורעות התקופה במשנתו של הרבי מליובאוויטש

מה הרבי אומר על:

מדינת ישראל, יום העצמאות, אתחלתא דנאולה, ראשית צמיחת נאולתנו

להשיג אצל:

חייש הפצת מעיינות - 052-3770904, 03-9600770

שי גפן - 052-5218730, 08-8584353

פקס - 08-6600955 WOLPO@012.NET.IL

**בין אור
לחושך**

מאת הרב שלום דובער וולפא

לכישטורס

1-700-705-770

הטלפון שייקח אותך לכל מקום בעולם

Van Service **שרות הסעות**

15 passenger van for all your travel needs: Tel. (718) 778-8661 **מלפון:** שדה תעופה

airports, pick ups, weddings, etc. Cell. (917) 699-3937 **פלאפון:** חתונות

long distance trips, and light moving 050 881-0300 שרות הסעות בארץ ישראל **קטנות** הובלות

~ מנוון סלטים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~

בשרית מזרחית בלאט כשר למהדרין
בשרים שחיטת ליובאוויטש
כל המוצרים בד"ץ - ירק בוש קטיף

השלהבת 16 אור יהודה
03-6344193

האווז אור - יהודה
מסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

שיחות לנוער ליום חמישי

אם עדיין לא עשית מנני חודשי - זה הזמן! מבצע מנויים **ענק!** לכל העולם!

להזמנת מנני צלצול:

03-9606158, 052-6257122

10 ש"ה
כולל דמי משלוח
והחברת בביתכם

ע

ד היום, כל חסיד חב"ד יודע כי את העלייה לתורה בשבת שלפני החתונה, הוא עושה ב-770. מנהג זה השתרש והפך לחלק בלתי נפרד מהווי החיים החב"די. קשה למצוא כיום חתנים שעולים לתורה בשבת לפני נישואיהם בבית הכנסת הקרוב לביתם.

לא כך הם חגיגות בר מצווה. בדרך כלל העליה לתורה נעשית בבית הכנסת החב"די הקרוב, לצד קידוש וחגיגה גדולה אליה מגיעים מוזמנים רבים. רק מעטים היו מגיעים לעלות לתורה אצל הרבי, והיה זה דבר נדיר למדי.

אז הנה תופעה חדשה בחב"ד: משנה לשנה הולכת וגוברת התופעה של נערי בר מצווה והוריהם המוותרים מיוזמתם על חגיגות הראווה, מנקרות העיניים, ומעדיפים לעשות את היום הקדוש "יום גמר וכניסת נפש הקדושה" במחיצתו של הרבי מה"מ. מתחקיר מקיף שערכנו עולה כי זה לא סיפור של יחידים, אלא תופעה גוברת והולכת.

מספר לנו המורה הרב **אהרן הלפרין** מחנך כתי' בתלמוד תורה בכפר חב"ד: "אם לפני שנתיים היו בודדים שנסעו לרבי לקראת יום בר המצווה, הרי שהשנה הנוכחית כמחצית מילדי הכיתה העדיפו לעשות את היום הקדוש בחייהם במחיצתו

של הרבי מלך המשיח – והתופעה רק מתרחבת והולכת".

זה עובד פשוט מאוד: בתפילת שחרית במניין הקבוע של הרבי, עולה הנער לתורה לראשונה בחייו ואביו מברך 'הגומלי'. לאחר מכן יושבים בשולחן במזרח בית הכנסת של הרבי עם 'פארבייסען' ו'משקה', ומסביב מגיעים המתפללים, תושבי השכונה ותלמידי התמימים שפוצחים בניגון הכנה למאמר. נער בר המצווה מתחיל בהתרגשות את המאמר המסורתי של הבר מצווה 'איתא במדרש תילים...!'

תופעה זו, שהייתה פעם נחלתם של

חוגגים בר מצווה בתצרות קודשנו

תופעה חדשה הולכת ומתרחבת בקרב חוגי אנ"ש: הורים ובניהם שהגיעו למצוות מעדיפים לחגוג את היום הגדול בחייהם בבית חיינו 770 ומוותרים על המסיבה ההמונית והססגונית. התופעה מתרחבת ובמקומות שונים זה כבר הפך לחלק מהנורמה. 'בית משיח' בודק את התופעה החדשה, שוחח עם הורים לילדים שביצעו את הרעיון החדשני, וכן עם מנהלי תלמודי תורה ומחנכים הרואים בכך מעשה חינוכי ממדרגה ראשונה • שיהיה חסיד ירא שמים ולמדן!

מעניינים וסיבות שונות, אולם הבריח התיכון הוא הרצון העז של ההורים ושל הנערים, להיום ביום הגדול והמיוחד בחייהם אצל הרבי ועם הרבי. כחסידי, מה יותר גדול מלשהות ביום הגדול והקדוש אצל הרבי?!

"דווקא בתקופה של העלם והסתרה" – אומר לנו הרב **יעקב סגל** מנהל תלמוד תורה בכפר חב"ד – "יש רצון עז של הילדים וההורים לחזק את נקודת ההתקשרות ולשהות אצל הרבי, והתגובות הם מדהימות. רואים בפועל שילד שעשה בר מצווה ב-770 הוא חוזר לתלמוד תורה עם

"באותו יום – או באחד הימים שלפניו – הולך אבי הנער עם הנער אל האדמו"ר לקבל ברכתו".

לא אף זאת, אלא שבכל השנים היו חתני בר מצווה נכנסים עם אביהם ליחידות, ובשנים האחרונות נערכו בעבורם יחידות כלליות. ההורים מצדם דאגו להביא את ילדיהם לרבי.

כעת התופעה מתמקדת להיות אצל הרבי ביום הבר מצווה ולערוך אצלו את העליה הראשונה לתורה.

ניסינו לתהות על היקף התופעה ועל הסיבות להיווצרותה, וגילינו נתונים

תושבי קראון הייטס בלבד, כבר אינה שמורה להם בלבד. יותר ויותר בני ארץ ישראל וחסידים מכל קצווי תבל, יודעים שאת היום הקדוש הזה בו נכנס בנם לעול תורה ומצוות, עושים במקום המקודש ביותר לחסיד חב"ד: 'בית רבינו שבבבל'. הם מוותרים על הכל, על החגיגות הנוצצות, על מתנות בר המצווה ועל הראווה, ומעדיפים לעשות את היום הזה אצל הרבי.

מידה מסוימת, המנהג הוא מקדמא דנא. כבר בספר 'ילקוט מנהגים' מצאנו במנהגי חסידים לבר מצווה:

ב

חוגים בר-מצווה בחצרות קודשנו

אצל הרבי הרש"ב

מסופר על אחד מחסידי כ"ק אדמו"ר מהורש"ב, ר' אשר רבינוביץ (ניקולייב) שמו, שלקראת בר המצווה של בנו, נסע יחד עמו לליובאוויטש. בהגיעו לליובאוויטש התברר לו שהרבי נסע לנאות דשא. הוא לא חשב פעמיים, ושוב יצא עם בנו לדרך הארוכה. כאשר הגיעו למעונו של הרבי הרש"ב, נהנה הרבי מהגעת בן המצווה אליו, וכיבדו במאמר חסידות מיוחד. כידוע, הרבי הרש"ב לא נהג לומר מאמרים מלבד שבתות וימים טובים, ומאמר הבר-מצווה היה מחווה נדירה.

לא לבזבז על אולם

חלק ממענה מיום ח' ניסן תשכ"א:
[ב. בכלל בעריכת ב"מ [= בר-מצווה] – אין דעתי נוחה* ומכמה טעמים – מזה שהב"מ עובר לפני התיבה, ומזה שהוא הבעל קורא בתורה, וכן בענין בזבוז מומן על האל [= אולם] וכיוצא בזה, על הנכון וטוב אמירת ד"ת [= דבר תורה] (ולא שפיטש [= נאום] וכו') הזכרתיו על הציון.

(* ראה גם אגרות קודש חלק כ' ע' קיח. ע' קלו.)

רעיון מבורך

אחת המשפחות הגתה רעיון מקורי לקראת בר המצווה של בנם. כיוון שהוחלט שהחגיגה והעלייה לתורה יהיו אצל הרבי, ומכל מקום הם רצו לשתף בשמחתם את כל בני המשפחה שנשארו בארץ ישראל, החליטו ההורים לשלוח הזמנה לבר המצווה וציינו שחגיגת בר המצווה תתקיים במחיצת הרבי מלך המשיח. הם צרפו להזמנה חצי שקל וביקשו – בהתאם להוראת הרבי – שביום הבר מצווה יתנו את הכסף לצדקה לזכות החתן...

של גמר וכניסת הנפש הקדושה. זה הזמן שהילד צריך להבין "דע מאין באת" – הרבי ו"לאן אתה הולך" 770. זו הנקודה של חסיד. זה המקום הטוב ביותר משם אנו מקבלים את מקור חיותנו. ביום הגדול הזה שמולו של הילד גובר, ובו ביום הוא מתחיל עול המצוות, זה הזמן שעליו להיות במקום שם נמצא הגילוי של בית המקדש עם כל המשמעות של העניין, כפי שמסביר זאת הרבי בקונטרס 'בית רבינו שבבבל'.

ר' גידי שרון מקרית טבעון גם סיפר לנו מדוע הוא החליט לעשות את בר המצווה של בנו אצל הרבי:

"בר המצווה של בני יצא בדיוק בשביעי של פסח, והחלטתי לנסוע עם הילד אל הרבי זה המקום הכי מתאים להיות אצל הרבי ביום הבר מצווה. מלבד זאת, וצריך לומר את זה בכנות, זה הרבה יותר חסכוני. מעבר לזה: זה התופעה הכי נכונה שיכולה להיות לדעתי כל חסיד צריך לדאוג שבנו יהיה ביום בר המצווה אצל הרבי."

הרב יוסף אברהם פיזס, המנהל החינוכי בתלמוד תורה חב"ד בקרית גת הוא רואה בכך תופעה מברכת שצוברת תאוצה: "התלמוד תורה בהחלט מעודד את התופעה ורואה בזה דבר מבורך. מכל מקום, זה בהחלט דבר שנתון לשיקול דעתם של המשפחות ואנו לא מתערבים. אבל אני יודע שבחלק גדול מהמקרים, הילדים מצידם מבקשים מההורים להיות אצל הרבי בבר מצווה ומוותרים על החגיגה."

מתי למעשה התופעה התגברה?

"ממש בשנים האחרונות. במקרים שאני מכיר, אני יודע שהילדים לקחו את זה ברצינות רבה ומוכנים היו לוותר גם על מסיבה נוצצת שהם היו במרכז, דבר שבהחלט קוסם לילדים. כל המסע לרבי והחזרה השפיע על רצינותם. זו הייתה בשבילם חוויה רוחנית ממדרגה ראשונה. הנהלת התלמוד תורה לא התערבה בעניין, אבל מאד פרגנו למי שעשה את זה. הייתה התייחסות של המחנכים והחברים אל הנוסעים לפני הנסיעה ואחריה."

איך ההשפעה בשטח על הילדים?

"השפעה חזקה. הילדים חזרו מאושרים ומרוצים. זה הוסיף להם רבות ביראת שמים ובהתעוררות בהתקשרות לרבי. הילד גם קיבל מושגים והבנה מעשית הרבה יותר בכל מה שקשור לרבי, בית חיינו וכו'. הילדים שנסעו פשוט הרגישו יותר 'שייכים'. ובעיקר מפליא: שהם לא ראו בזה כאילו הפסידו בר מצווה. אני יודע שילדים רבים היו מעדיפים

חוויות נפש עמוקות ביותר. הם חשים שם ומרגישים את הרבי בכל צעד ושעל. אין ספק שמדובר במעשה חינוכי ממדרגה ראשונה. כמנהל תלמוד תורה אני מאוד מעודד את זה ורואה בזה עניין חשוב ביותר מצד התקשרות של הדור הצעיר לרבי", הוא אומר.

אחד המשפיעים שהכניס את בנו לעול המצוות ב-770, אמר באחת ההתוועדויות: "כשם שכל חסיד חב"ד יודע שלפני החתונה, בעת שמתחילים תקופה חדשה בחיים, עולים לתורה אצל הרבי, כך כאשר ילד הנכנס לעול המצוות, זה הזמן המתאים ביותר שהילד ישהה במחיצתו של הרבי מלך המשיח."

רצינו גם לשמוע את זווית הראייה של הורים שאכן החליטו לעשות מעשה ולנסוע עם ילדיהם לבר מצווה אצל הרבי. הרב **בועז לרנר** מנחלת הר חב"ד, עשה את בר המצווה הראשונה בבית חיינו לפני שנה, וכך הוא מתכנן גם השנה לילד הבא... את החוויה המיוחדת הזאת הוא לא ישכח כל ימי חייו:

"הבר מצווה של בני הת' מנחם מענדל עזרא נערכה בשבת ר"ח מרחשוון תשס"ה. השתתפנו בהתוועדות של הרבי שהתחילה בצהרי יום השבת בשעה אחד וחצי. היה איתנו ילד נוסף מנחלת הר חב"ד שגם לו הייתה בר מצווה ואביו החליט שהמקום המתאים ביותר לבר מצווה זה אצל הרבי. הבאנו 'משקה' ו'פאָרבייעסן' להתוועדות והילדים חזרו את המאמר. ההתוועדות הייתה שמחה מאד. בתפילת מנחה שבתום ההתוועדות, עלו הנערים במניין של הרבי.

"במוצאי שבת שילבנו את סעודת הבר מצווה בהתוועדות שנערכה ב-770 לכבוד סיום הלכות ברמב"ם. ההתוועדות המיוחדת נמשכה עד השעות המאוחרות, ושמחה פנימית ומיוחדת כפי ששררה שם, קשה לתאר. הרגשנו שזה אכן המקום המתאים ביותר שחתן ביום כניסתו לעול המצוות יעשה את חגיגת הבר מצווה והעלייה לתורה. אין מקום מתאים יותר."

איך באמת עלה לכם הרעיון?

האמת שזה בא מצד זוגתי, ואחרי זה העניין התגלגל. אחד השיקולים שהיו, הוא להמנע מהוצאות מוגזמות לבר מצווה. חבל לזרוק אלפי שקלים על ערב אחד מבלי שזה נותן כלום לילד, ובפרט לאחר שבשנים האחרונות מסיבות הבר מצווה הפכו לעניין ללא תוכן רוחני. מכלול הסיבות הללו הביאו אותנו להחליט לתת לילד דבר מהותי ביום

חוגגים בר-מצווה בחצרות קודשנו

הרב אהרן הלפרין

מחנך כתיב ז' בתלמוד
תורה בכפר חב"ד

לנוכח כל החגיגות הראוותניות הנערכות לכבוד בר מצווה, חגיגות דעברו את גבול הטעם הטוב, וביחד עם העניין של להיות אצל הרבי – כל המרכיבים הללו ביחד הגבירו את התופעה ואני בהחלט מקווה שזה יתגבר יותר ויותר."

חשוב לומר את הדברים ברורות: התופעה של חגיגות הבר מצוות בשנים האחרונות, לא מוסיפות כבוד ובריאות להורים. ההוצאות הן גדולות מאד, ומשפחות רבות פשוט קורסות. זו בהחלט סיבה שמדרבנת הורים רבים לאמץ את הגישה לנסוע עם הילד לרבי ביום הבר מצווה.

"מלבד החסכון הכספי והערך החינוכי-חסידי, אני רוצה להוסיף כי נקל לתאר את ההרגשה של הילד כאשר הוא צמוד לאביו ומקבל ממנו זמן איכות במשך שבוע, נחשף לעולם חדש, חש חוויה רוחנית עמוקה ועם זה הוא יילך לכל החיים. עם המטען הזה הוא יגדל להיות חסיד ירא שמים ולמדן, ולא רק כברכה גרידא שמברכים בבר מצווה, אלא בצורה חווייתית עמוקה. גם התגובות של ההורים, שכמה מהם אמרו לי כי השבוע הזה שהם חוו עם הילד שלהם, ביחד נטו, בתוך אווירת קודש, העניק לילד ולהם המון..."

"בפועל, אחרי שהילד חוזר, עורכים חגיגה קטנה בין כתלי התלמוד תורה עם החברים, ובהשתתפות ההורים והסבים. הילד מספר לכולם על החוויות אצל הרבי ומספר על הרגשתו כשהניח תפילין ב-770. אין תחליף לכל זה..."

הרב **אהרן הלפרין**, המחנך בכיתה ז' בתלמוד תורה כפר חב"ד, מוסיף:

"אלו שנסעו לרבי לא נסעו מצד יוזמה שלי, אבל עודדתי אותם לזה. ברוב המקרים זה היה ביוזמה של ההורים. השנה הייתה נקודת המפנה, והחל גל רחב של אוירה ינוסעים לרבי, כך זה לפחות אצלי בכיתה. זה החל מקבוצה של ילדים חסידיים שנסעו לרבי וזה נתן את האווירה גם לאחרים לנסוע, גם אצל כאלה שלא חשבו לאמץ את הרעיון.

"אני רואה במוחש שכשהילדים חוזרים, הם חוזרים אחרת לגמרי.

"אני רוצה לחזק את דברי קודמיי: לנוכח כל החגיגות הראוותניות הנערכות לכבוד בר מצווה, חגיגות דעברו את גבול הטעם הטוב, וביחד עם העניין של להיות אצל הרבי – כל המרכיבים הללו ביחד הגבירו את התופעה ואני בהחלט מקווה שזה יתגבר יותר ויותר."

הרב בועז לרנר

"במוצאי שבת שילבנו את סעודת הבר מצווה בהתוועדות שנערכה ב-770 לכבוד סיום הלכות ברמב"ם. ההתוועדות המיוחדת נמשכה עד השעות המאוחרות, ושמחה פנימית ומיוחדת כפי ששררה שם, קשה לתאר.

לעשות את הנסיעה, אבל הבעיה הרבה פעמים עם האבא שעובד ואינו יכול לעזוב עבודה למשך שבוע שלם. אין ספק שכיום, עם כל הצרמוניה שמלווה את מסיבות הבר מצווה, רבים מעדיפים שהילדים יחוו את החוויה של פעם בחיים אצל הרבי. יש בזה גם משום יעשה טובי וגם משום יסור מרעי – רווח כפול.

הרב יעקב סגל מנהל התלמוד תורה בכפר חב"ד, **התופעה אכן מתרחבת?**

"בהחלט. כיום, בכיתות אצלנו, רוב הילדים היו רוצים לעשות את הבר מצווה אצל הרבי. מעניין כי הילדים עצמם אומרים שהם רוצים לעזור להורים מבחינה כלכלית ולכן הם מעדיפים לנסוע לרבי ומוותרים מיוזמתם על הבר מצווה הראוותנית. מנגד, ישנם כאלו שנוסעים לרבי לקראת הנחת התפילין הראשונה, כחודשיים לפני בר המצווה, ויש כאלו לבר מצווה עצמה. נכון להיות, בכיתות ז' אצלנו, יותר מחמישים אחוז נוסעים לרבי לבר מצווה!"

ואיך ההנהלה מגיבה על כך?

"מחזקים מאוד את התופעה ומעודדים אותה. אנחנו רואים איך הם חוזרים מהרבי, פשוט חוויה. מובן שסביב הנסיעה לרבי עושים קודם לכן התוועדות עם בני הכיתה וכן לאחר שחזרו מהרבי, והם מספרים את מה שעבר עליהם שם. כמו כן, לפני הנסיעה כותבים פ"נ משותף לרבי. אין ספק שזה מחדיר בילד רגש של קדושה והתקשרות לרבי, אף על פי שמדובר בילדים שמעולם לא ראו את הרבי, אבל הם מספרים בהתרגשות שהם ממש הרגישו כי הרבי נמצא איתם.

"חבל שאנחנו לא זכינו למה שזוכים היום הילדים. אני רואה בזה תופעה מבורכת מאד. זו דוגמה שצריכה להיכנס בכל מקום. אנו רואים את התוצאות המבורכות, ובעיקר רואים את האמונה של הילדים ברבי ואת התחושות שהם מביאים מ-770."

יש לך מושג כיצד זה התחיל?

"בשנים שקדמו זו הייתה תופעה מאוד מצומצמת. זכור לי כי מי שתמיד הקפיד על זה במשך השנים, הוא ר' מני וולף, שהיה ממש מהראשונים שאימץ את העניין."

המחנך הרב **אהרן הלפרין**: "רבים שואלים מאין המקור לנסוע לרבי לבר מצווה, ואני עונה שזה פשוט עניין הגיוני. יום שאדם נכנס למצוות, אין דבר טוב יותר מאשר לעשות את זה אצל הרבי."

אני מבין שגם הסיבות הכלכליות האיצו את התפשטות הנושא.

הרב סגל: לא צריך להסתיר, אדרבה,

המהפיכה הברזילאית

– כתבה ראשונה בסדרה. חלק שני –

בניין בצורת 770, כפר של חב"ד, ועד רבני חב"ד, קייטנות – מושגים הנראים לקוחים מחב"ד בארץ הקודש, אך הפעם נספר על המהדורה הדרום-אמריקאית שלהם • חלק שני בכתבה על הרב שבתי אלפרין, שליח הרבי בעיר פאולו, ברזיל • "פאולא נמשכת"...

פאולו, רבני העיר ונציגי הקהילות, לצד אישי ממשל נכבדים, בהם שר החינוך של ברזיל ונציגי העירייה.

הבנייה עצמה הייתה רצופה השגחה פרטית מופלאה. בשטח שיועד לבנייה עמד לפני כן בניין שנבנה לפני כארבעים שנה, שהשתרע על שטח של 1,300 מ"ר. התוכנית הייתה להרוס את המבנה הישן ולבנות במקומו בניין בן 2,000 מ"ר – אלא שהתוכנית הייתה צפויה להיתקל בסירוב מוחלט מצד מועצת העיר. הרב אלפרין ואנשיו היו מודעים לכך שעיריית פאולו אינה מאשרת תוספות בנייה במרכז העיר.

אולם, כשבדקו ברישומי העירייה התברר שלמרות שהבניין הוא אכן בן 1,300 מ"ר, הרי שבמשך 40 שנה שילמו בעלי הבניין מיסי ארנונה עבור שטח של 2,000 מ"ר,

מאת: בן ציון ששון

או אגף נוספים בבניין. כך, עד ליום הבהיר י"א ניסן תשס"ב. ביום זה, יום הולדתו המאה של הרבי – נחנך הבניין המושלם במעמד חגיגי בהשתתפות רבים מיהודי

770 של ברזיל

בליבה של שכונת ז'ארדין-אמריקה, אחת השכונות היוקרתיות של העיר פאולו, בין הבניינים המהודרים, עומד בניין יוצא דופן במראהו: בית חב"ד המרכזי של פאולו, שנבנה במתכונת בית-חיינו 770. והצטרף ל"אחיו" בניו יורק, ניו ג'רסי, כפר חב"ד, קליפורניה, איטליה, צ'ילי ואוסטרליה.

לאחר עשרות שנות פעילות, המונח "צר מהכיל" היה הגדרה מרחיבה למדות בית חב"ד הישן, וכאשר הוחלט על בניין חדש לפעילות – טבעי היה שהבניין ייבנה בתבניתו של בניין 770, הבניין ממנו יוצאת אורה לעולם כולו.

הבנייה ארכה כשש שנים, משנת תשנ"ו, כאשר אחת לשנה או שנתיים נחנכים קומה

החפירות

המקילים בנושא, אך לבסוף הוחלט כי דברי הרבי בעניין ברורים לחלוטין – יש לבנות מחיצה שתגיע מעל גובה הראש, גם אם מדובר בקומה שניה.

הגיע היום בו אמורה להיבנות המחיצה, ולאולם בית הכנסת הגיעו הרב יוסי אלפרין והרב דני אשכנזי, ומדדו בעצמם את גובה המחיצה: בגובה של ראש מעל הגובה שלהם – וכדאי לציין שהם לא נמוכים בכלל. היום בהסתכלות אחורה אומר לי הרב יוסי אלפרין: "זה אחד מהדברים שגורם לגאווה בקרב השלוחים של הבית חב"ד; שלמרות שעניין המחיצה גרם לרחק כמה אנשים מלהגיע לבית הכנסת, אולם חשיבות דברי הרבי ובניית קהילה לתפארת – היא זו שעמדה בראש מעיינם".

מקוה הנשים המפואר והיוקרתי שנבנה בקומת המרתף של בניין 770, דווקא מבטל את הרתיעה של נשים רבות מהרעיון של טבילת טהרה. שוב לפנינו סיפור חב"די-ברזילאי קלאסי: המקוה הראשון של בית חב"ד שנבנה בשנת תשל"ז, היה צר מלהכיל וגם רחוק מלהשביע רצון עבור חוגים של מקורבים, ולאחר זמן הוחלט על בניית מקוה מפואר ומרווח. כמנהל הפרוייקט נבחר הפעם הרב מיכאל אלפרין בנו של הרב אלפרין, והתוצאה מדברת בעד עצמה.

מדובר במקוה מהגדולים והמפוארים בעולם. די אם נציין את העובדה שהרבה מנשי העיר שאינן שומרות תורה ומצוות כלל – שומרות על טהרת המשפחה, בזכות

מקוה טהרה המחובר ל-12 מעיינות מים-חיים

הצלחה "מעל הראש"...

כאשר התוכנית של בניין 770 החלה לרקום עור וגידים, תוכנן לבנות בית כנסת ענק ומפואר שיכיל מאות מקומות ישיבה. בגלל ההתמקדות בתכנון הבניין כרב-תכליתי, נזנחה אז משום מה התכנית הספציפית הזו, ובית הכנסת הוקם במתכונת רגילה.

שנים מספר חלפו, בבניינים אין כידוע "גידול טבעי", אבל בקהילת חב"ד ברזיל יש. להזכירכם, הבניין "החדש" בן שנתיים בלבד – וכבר בשנת תשס"ד הוחל בשיפוץ ועיצוב בית הכנסת מחדש, בהשקעה של מאות אלפי דולרים. בית הכנסת נבנה על ידי חברה מתמחה בנושאי אקוסטיקה, שעמלה רבות על עיצובו היחודי והמרהיב. כשלוש מאות מקומות ישיבה ממלאים את האולם, וארון הקודש המתנשא לגובה רב מוסיף נופך לפאר ולהדר.

כשבית הכנסת היה בשלבי הסיום הגיע הזמן לבניית המחיצה, היה קשה למנהלי הבית חב"ד להחליט איך לעשות את המחיצה: מחד היה ברור שרצונם במחיצה גבוהה למהדרין בלי שום קולות, מאידך, איך בונים כזה דבר בלי להרחיק את ציבור המתפללים העלול להירתע מה"חומה" שתעבור מעל לראשו... העובדה שעזרת הנשים ממוקמת בקומה שניה הביאה למחשבה שמא אפשר ללכת על פי שיטת

בדיק בגודל השטח המתוכנן לבניית 770. מובן שלאור נתונים אלו העירייה נתנה אישור מידי לבנייה.

עובדה מעניינת נוספת היא שכאשר בעל השטח והבניין, סוחר מכוניות ממוצא ערבי, שמע על ייעודה של הקרקע שבבעלותו – הוריד את מחיר הקרקע עד קרוב למחצית מערכה האמיתי, ובנוסף לכך אף תרם מכוניות מבית המסחר שלו להגרלה שנערכה בקרב התורמים לקרן הבניין...

הבניין החדש, השוכן בין הרחובות 'חב"די' ו'מעלו-אלוסי', מתנשא לגובה של חמש קומות, כאשר שתי קומות נוספות נמצאות מתחת לפני הקרקע. בקומה התחתונה פועלים מקוואות טהרה משוכללים ומפוארים, ובהשגחה פרטית התגלו בעת חפירות היסוד לבניין לא פחות מ-12 מעיינות מים, כך שמקוואות הטהרה בנויות ממש מעל מעיין מים חיים.

בקומת הכניסה שוכן בית הכנסת המרכזי ובו מאות מקומות ישיבה. בשאר הקומות מתקיימת פעילות ערה ותוססת המקיפה את כל תחומי היהדות בפאולו ובברזיל כולה – מרכז לפעילות השלוחים, משרדי ארגון צבאות ה', בית דין מרכזי, מרכז לכשרות ולספרות, מערכת העיתון 'חב"ד ניוז', ספרייה לספרים וקלטות בנושאי יהדות המכילה פינת צפיה בסרטים של הרבי, מטבח המספק מידי יום אוכל לנזקקים, ועוד. – זהו 770 שבברזיל. ממנו יוצאת אורה לכל ברזיל!

הבניין החדש, השוכן בין הרחובות 'חב"ד' ו'מעלו-אלווס', מתנשא לגובה של חמש קומות, כאשר שתי קומות נוספות נמצאות מתחת לפני הקרקע. בקומה התחתונה פועלים מקוואות טהרה משוכללים ומפוארים, ובהשגחה פרטית התגלו בעת חפירות היסוד לבניין לא פחות מ-12 מעיינות מים, כך שמקוואות הטהרה בנויות ממש מעל מעיין מים חיים המקוה.

כדי שלא יחוש בדידות. בסך הכל הקבוצה מונה כל שבוע קרוב ל-50 איש כולל המתנדבים. המטופלים מועברים ישירות מבתי הרפואה לבתי מלון, ומתקבלים במקום ע"י צוות המתנדבים המלא באווירה חמה וידידותית.

במהלך השבוע עד צהרי יום שישי יעברו הילדים מגוון טיולים, אטרקציות ואירועים המותאמים במיוחד לצרכיהם, כאשר במהלך הפעילות הם מקבלים מתנות המיוצרות במיוחד עבורם. את שעות הערב הם מבילים במסעדות יוקרה – ואחרי כמה ימים הם מקבלים הסתכלות אחרת על החיים, חשק לחיות ורצון להיאבק במחלה.

רוב הילדים המטופלים הנם גויים, ואליהם מגיע במיוחד הרב דני אשכנזי המסביר להם אודות שבע מצוות בני נח. כמוכן, לקבוצות יהודים ישנה תוכנית מיוחדת ושונה.

קשה לתאר את התגובות והתוצאות בשטח של מפעל גדול זה. אחת הדוגמאות שריגשו במיוחד את מנהלי הארגון הייתה דווקא תמונה אותה שלח אחד מהמטופלים כשאליה הוא מצרף הסבר קצר: בתמונה נראה הילד המטופל ביחד עם מלצר, ששירת אותו באחד המקומות בהם בילה, ובנספח לתמונה כתב שזה היה הרגע הכי גדול שלו בכל השבוע. מנהלי הארגון התפלאו לשמוע מדוע דווקא רגע זה היה הרגע הכי גדול שלו. הם יצרו עמו קשר והוא ענה לשאלתם: "לא חלמתי שאי פעם מישהו ישרת אותי, וכשהמלצר הזה שירת אותי – חלום חיי התגשם, עכשיו הכל נראה אחרת והרבה יותר ורוד מאשר לפני כן".

מידי שנה, סוגר אחד הפארקים הגדולים ביותר בברזיל את שעריה לציבור הרחב – ונפתח במיוחד עבור כל מטופלי הארגון מהשנה החולפת. מפגש זה גורם למתנדבים ולמנהלי הארגון לראות עד כמה חיונית וחשובה הפעילות האדירה שלהם. למפגש בשנה האחרונה הגיעו קרוב ל-1500 מטופלים.

האנשים לא מתים מהמחלה – אלא מהטיפול, שהוא קשה מאוד. הרב אלפרין חזר למקום וביקר שם בשנית – והחליט להעתיק את הרעיון לברזיל.

בימים אלו חוגג הארגון 4 שנים של עשייה והרבה הצלחה. עד עכשיו עברו למעלה מ-5000 מטופלים בפרוייקט הזה. יש לציין כי הילדים המטופלים הם בדרך כלל מהשכבה הענייה ביותר בברזיל. מיד לאחר הקמת הארגון נעשתה חלוקה בין 28 בתי הרפואה בעיר פאולו וסביבותיה, כך שמידי שבוע משחרר בית רפואה אחר קבוצת ילדים הזקוקים להירגע מטיפולים. כמו כן נחתם הסכם עם בתי המלון מהטובים ביותר בפאולו, שתורמים מידי שבוע חדרים לקבוצות הילדים.

הרעיון פשוט מאוד: מידי שבוע בשעות הבוקר של יום שני אוספים מתנדבי הארגון כ-15 מטופלים מבתי הרפואה בהם הם מטופלים, כאשר כל אחד מהמטופלים יכול להביא איתו אחד מהורים ועוד אח או אחות

המקוה. אגב: באגף אחר בבניין, סמוך לבית הכנסת, קיים גם מקוה מרווח לגברים, וגם הוא יכול ללמד כמה שיעורים בהלכות מקוואות מהדורות ומשוכללות.

'פרוייקט שמחה' – פאליסדאדי'

באחת הפעמים בהם נסע הרב אלפרין לטיפולים עם אשתו באורלנדו (ראה מסגרת), פגש יהודי ניצול שואה שיום פרויקט לילדים החולים במחלה הידועה: קבוצות ילדים חולים נלקחים לשבוע של חופש, הנאה והרבה שמחה. שבוע זה היה נותן להם הרבה חשק ורצון לחיות. הרב אלפרין מסביר: "המחלה הזו מייאשת כל כך עד איבוד הרצון לחיות; הדיכאון והקושי הנפשי גורמים לגוף לא לרצות ללחום ולהאבק במחלה. רוב

"אבות ובנים" לומדים גם בברזיל

עצרת לזכרה של הרבנית אלפרין

בה' מנחם אב תשס"ב נפטרה אשתו של הרב שתי אלפרין – מרת מיניא אסתר ע"ה, שנקראה בפי תושבי המדינה 'דונה אסתר' (דונה – גברת).

כשביקשתי מהרב יוסי לספר לי מעט על אמו ז"ל, היה נראה שבעוד רגע קט יפרוץ בבכי, ואז אמר לי כשהוא עוצר את דמעותיו: "יש כל כך הרבה מה לומר ומה לספר, אבל ככל שאני יספר רק אמעיט מערכה האמיתי; הדבר היחידי שאני יכול לומר לך הוא, שהיא זאת שעשתה את הכל ובלעדיה כלום לא היה קורה, היא הייתה יד ימינו של אבא".

והמשיכה לשמור על קשר עם כל מקורביה ולערוך את 'חב"ד ניוז'. זמן קצר לפני שעזבה את ברזיל לצורך הטיפולים הרגישה כבר שזמנה תם, ואז בדיוק התקיים בעיר אירוע של נשי חב"ד. דונה אסתר עברה משולחן לשולחן ונפרדה מכל אחת ואחת מהנשים, לימים הבינו כולם שהיא הרגישה שזאת תהיה הפעם האחרונה שלהם איתה.

ביום השני בו הגיעו לעיירת נופש בגרמניה בה עברה את טיפוליה, ביקשה מבנה יוסי להתלוות אליה לבנק המקומי כדי לפרוט כסף לשטרות של 5 יורו. כל יום הייתה נותנת 5 יורו לצדקה, ויוסי בנה משייך את זה לזמן פטירתה: ביום חמישי, ה' מנחם-אב, החודש החמישי, חמש דקות לאחר השעה חמש תשס"ב, השיבה את נפשה לבורא עולמים, כשמסביבה נמצאים כל משפחתה שליווה עד רגעה האחרונים.

כשהמשפחה התכוונה להקים את המצבה, סירבה היחברא קדישא' לכתוב את הנוסח שהוכן: "הפיצה את תורת הרבי ודבר ה' לרבבות יהודים", זאת משום שאינם כותבים דבר בלי לאמתו תחילה. ברם, לאחר שהנהלת היחברא קדישא' שמעה שהיא ערכה במשך 30 שנה עיתון תורני 'חב"ד ניוז' שהופץ בעשרות אלפי עותקים – או אז הסכימו לכתוב את הנוסח האמור...

הסיפור הבא מראה יותר מכל עד כמה הייתה אשה משכמה ומעלה: אחד מרבני העיר חנך לפני זמן מה ביהכ"ס חדש בשכונת גינופוליס. לפני כשנתיים, כשהבנייה החלה, שכר חברת סקרים גדולה, כדי לדעת מהם השירותים החיוניים לקהילה היהודית בעיר על מנת לשלבם בבניין החדש. החברה ערכה סקר מקיף בין יהודי העיר, כשאחת מהשאלות הייתה – מיהו הרב בעיר שאתה הכי מכבד או מעריך? דונה אסתר הייתה הראשונה ברשימה, וזאת לאחר שעבר זמן מאז שהיא נפטרה.

על תולדות חייה העשירים, מסירות הנפש של משפחתה רוסיה וקשריה המיוחדים עם הרבנית חנה אם המלכות – נכתב כבר בארוכה במוסף "עטרת חיה" לחודש טבת תשס"ג. נציין כאן רק כמה אפיזודות קצרות מתקופת שליחותה.

במשך זמן שליחותה בברזיל, קרוב ל-30 שנה, פעלה ללא לאות ובנתה במו ידיה עשרות בתים של בעלי תשובה גמורים. מספר הרב שלום בער גוראריה, מהנהלת ישיבת תות"ל, ורב בית הכנסת 'בית מנחם' בעיר:

"הכל החל לפני כ-20 שנה, באחד הימים ביקשה ממני הרבנית אלפרין למסור שיעור בחסידות לנשים "מתקדמות". בשיעור הראשון השתתפו מספר רב של נשים, אך משיעור לשיעור ירד מספר הנשים בשל הרמה הגבוהה, ותוך זמן קצר נשאר גרעין קטן יחסית, של הנשים שבאמת היו את קהל היעד לשיעור.

"בין המשתתפות הייתה הרבנית אלפרין עצמה, שבשאלותיה "הובילה" את השיעור. ואני מתכוין לשאלות שהיו יכולות לסבך גם תלמידי ישיבות שבקיאים בחסידות; השאלות שלה תמיד היו קשורות איכשהו לתרס"ו, היא הייתה בקיאה ומבינה גדולה, ובעקבות שאלותיה השיעורים נמשכו מספר שעות כאשר כל תשובה או שאלה מרחיבה את השיעור למושגים נוספים. בחיי לא זכיתי להכיר או לשמוע על אשה שיש לה ידע כה רב בתורת החסידות..."

לפני שנים מספר חלתה במחלה הידועה ומצבה הדרדר מיום ליום. אך גם כאשר המצב היה קשה – הסתירה זו ממכירה ובמיוחד ממשפחתה שלא ידעו על חומרת מצבה. במשך שנים עברה טיפולים רפואים במקומות שונים ברחבי העולם.

שנה לפני שנפטרה עדיין מסרה שיעורים בטירת המשפחה,

בחצי מחיר, שזה יוצא מחיר אבסורדי של רייל אחד (המטבע הברזילאי) למטר. כמובן שהרב אלפרין התלהב מהרעיון וממש לפני שבועות ספורים נחתם החוזה לקניית השטח.

הניל שייך לו ולעוד שלושה שותפים שקנו את השטח, אך משום מה הם לא מסתדרים ביניהם. אותו יהודי פנה לרב אלפרין ואמר כי הוא ושותף נוסף לא צריכים את שווה הכסף של חלקם בנכס, והם מסכימים למכרו

"נעשה לך מחיר"...

לפני זמן מה, פנה אחד ממתפללי בית חב"ד לרב אלפרין, וסיפר לו שברשותו שטח גדול של 180 אלף מ"ר מוחץ לעיר. השטח

הקומפלקס שגודלו יהיה 5000 מ"ר, יאכלס 42 חדרים, אודיטוריום גדול, חדר אוכל מפואר, ועוד מגוון רחב של "פינוקים". הרב אלפרין מוסיף ואומר: "מהקומפלקס הזה נצא נשכרים פעמיים – מיום שני עד יום שישי יתארחו בו הילדים המטופלים, ובשבתות ישמש כמקום נופש כשר למשפחות הקהילה"

לכל קהל הצופים. את הילד העצוב והמדוכא אליו התלווה ביום שני הוא לא מצא – עדשת המצלמה קלטה את הילד אחרת לגמרי – שמח, מאושר, רוקד ומפזז.

כשנשאל הרב אלפרין מה הניע אותו לעשות פרויקט שכזה, ובמיוחד שרוב המטופלים אינם יהודים, השיב כי הוא מרגיש מחויבות מוסרית בהקמת פרויקט חשוב כזה במדינת ברזיל, בשל יחסה האוהד של מדינה זו ליהודים בפרט ולמהגרים בכלל, כשהיא מעניקה חופש דת מוחלט ושיוויון זכויות; הוא מרגיש שהוא בשם הקהילה היהודית מחזיר טובה למדינה.

דני שלי מוצלח

מזכיר ועד רבני אג"ש בפאולו, פעיל מרכזי בבית חב"ד ומהאחראים על מערכת הכשרות במדינה – הוא השליח הרב **דני אשכנזי**. והנה סיפורו של האיש החייכני והקורן, המהווה מודל לחיקוי בקרב בני נוער

ברפואה. תוצאות הפרוייקט מדברות בעד עצמן: 70 אחוזי הצלחה של אנשים שנרפאים מהמחלה! הדבר מדרבן את מנהלי הארגון להמשיך במרץ ולנסות להגיע לכל החולים במחלה הזו ברחבי ברזיל. זאת כמובן, מלבד ההשפעה העקיפה על מטופלים נוספים הרואים שיש סיכוי להחלים.

תחנת הטלוויזיה הפופולארית ביותר בברזיל, 'גלובו', שידרה לא מכבר בזמן צפיית שיא תוכנית שלימה על נושא השמחה, כאשר רבע שעה מתוך התוכנית הוקדש לפרוייקט. מגיש התוכנית הגיע לאחד מבתי הרפואה בעיר והתלווה לאחד המטופלים כדי לראות איך השבוע בפרוייקט השמחה ישפיע עליו. הצילומים של הילד המטופל גרמו לרבים דמעות: הילד נראה עצוב ומדוכא, וגם כאשר התארח באחת ממסעדות היוקרה בעיר הילד עדיין לא הגיב למתרחש סביבו וסירב לאכול. בקטע זה עזב הכתב את המקום וחזר בשנית ביום שישי שעות ספורות לפני סיום הפרוייקט, והתמונות ששידר היו הפתעה

השטח העצום כולל חמישה אגמים, שני מפלים מרהיבי עין, מעיין, כשכל השטח מכוסה בצמחייה עשירה. ארכיטקט נשכר לעצב את המקום, ובזמן הקרוב יוקם שם כפר נופש למטופלי הארגון. הקומפלקס שגודלו יהיה 5000 מ"ר, יאכלס 42 חדרים, אודיטוריום גדול, חדר אוכל מפואר, ועוד מגוון רחב של "פינוקים". הרב אלפרין מוסיף ואומר: "מהקומפלקס הזה נצא נשכרים פעמיים – מיום שני עד יום שישי יתארחו בו הילדים המטופלים, ובשבתות ישמש כמקום נופש כשר למשפחות הקהילה".

'ארגון העזרה העולמי של האו"ם, אירגן בתחילת השנה הנוכחית כנס רפואי גדול בפאולו, אליו הגיעו כל מנהלי המרכזים הרפואיים בדרום-אמריקה על מנת לעמוד מקרוב על פעילות הפרוייקט החב"די. במשך שלושה ימים ישבו עשרות הרופאים ולמדו כיצד עובד הפרוייקט, ועד כמה משפיעה השמחה על הילדים. את קידוש ה' שנגרם בזכות אירוע זה לא ניתן לשער, והדבר דווח בכל ערוצי העיתונות והתקשורת העוסקים

הדמייה ממוחשבת של שטח הקעמפ הענק והמפואר

חב"ד כדי לבקר את חבריו, והם סיפרו לו שהם נוסעים לחודש החגים לרבי. דני התלהב מהרעיון והחליט להצטרף אליהם לכל תקופת החגים בבית חיינו.

לאחר תקופת החגים חזר לישיבה והדבר נודע להנהלה. הוא נקרא לשיחה עם משגיח הישיבה שזף בו חמורות. מאותו רגע "מצבו התדרדר" בשל היחס אליו מצד בני הישיבה. מספר חודשים לאחר מכן עזב בחזרה לברזיל כשהוא נוסע דרך 770. לחבריו הקרובים בישיבה נודע שהוא נוסע לברזיל דרך הרבי מלובביץ', והוא קיבל לידי קרוב ל-60 פניי"ם שנכתבו ע"י בני הישיבה ובני משפחותיהם...

שחרור בערבות אישית

דני הגיע לניו יורק ושטח לפני חבריו את המעיק עליו: היכן שהוא רוצה ללמוד אביו לא מרשה, והיכן שאביו מרשה הוא לא רוצה... חבריו יעצו לו לכתוב לרבי, והתשובה לא איחרה לבוא. הרבי הורה לו להתייעץ עם ההנהלה ב-770. ההנהלה ששמעה את פרטי המקרה ביררה למי יש קשר טוב עם אביו של דני, וכך קיבל השליח הרב שבתי אלפרין טלפון מהנהלת הישיבה ב-770 בו הוסבר לו כי עליו ליצור קשר עם האבא. לאחר ששמע את פרטי המקרה אמר להנהלה שכדאי שדני יחזור לברזיל וישיחה עם משפחתו בחג הפסח, והוא כבר ינסה לתפוס את אביו של דני לשיחה.

דני חזר לברזיל, רק שהוא לא חלם מה מצפה לו. אביו לקח אותו לשיחה רצינית, בה העמיד לפניו שתי אפשרויות: או ללמוד באוניברסיטה או לעבוד איתו בחנות. כשהאבא הבין שבנו לא מתכוון לבחור באף אחת מהאפשרויות, הוא החליט להשאיר את בנו ב"מעצר בית" עד להודעה חדשה...

באותה תקופה היה דני מתוסכל עד מאוד, כל ניסיונותיו לצאת לחופשי עלו בתוהו. לאחר חודשיים הצליח הרב אלפרין לתפוס את אביו של דני לשיחה. הרב אלפרין ניסה לדלות מפי האב מהי הבעיה שבשלה אין הוא מסכים שבנו ילמד בניו-יורק. האבא טען שהוא מכיר את הבן והוא יודע שאם בנו יילך הוא לא יחזור. כשראה הרב אלפרין שזו הבעיה העיקרית, הבטיח לאביו של דני שיתן לו אישור לשנתיים לימוד בחו"ל, והוא אחראי לכך שיחזור, ובמקרה שלא – הוא אישית יסע להביאו.

הדברים עשו את שלהם ודני שוחרר

הרב דני אשכנזי בפעילות עם ילדים בבית הכנסת הקודם

אט אט אירעו דברים שגרמו לדני להתחיל לזוז. פעם הגיעו מספר בחורים מישיבת לייקווד לביתם לארוחת ערב, ובסיום הסעודה רקדו מסביב לשולחן, דבר שגרם לדני משיכה והתפעלות. יום אחד, פגש במקרה בחור בשם גבריאל אבוטבול – לימים שליח בריו-דה-זינרו – שסיפר לו על קייטנה מעניינת המתקיימת בישיבת חב"ד בפטרופוליס, והציע לו להצטרף. משום מה דני נענה להצעה, וכך מצא את עצמו בקייטנת חב"ד שנוהלה ע"י הרב בנימיני. החוויה הגשמית והרוחנית משכה אותו לשם גם בשנה הבאה.

לאחר פעמיים שהשתתף בקייטנה החליט ללכת וללמוד בישיבה בפטרופוליס. כשהמועה הגיעה לאביו לא הסכים לכך בשל גילו הצעיר. עבר זמן ודני חגג את בר המצוה שלו, ואז הסכים אביו "לשחררו", וזאת בתנאי שגם הבן הבכור יצטרף אליו כדי שלא יהיה לבד.

דני שהגיע לשנת לימודים אחת, מצא את עצמו לבסוף לומד בישיבה במשך חמש וחצי שנים. קבוצת הבחורים שלמדו בישיבת חב"ד בפטרופוליס חזרה לפאולו, והדבר היה לצנינים בעיני הרב של התלמוד-תורה הספרדי בעיר שראה כיצד הילדים הטובים נהפכו לחבדניקיים; הוא נלחץ מאוד וניסה לעשות ככל שביכולתו כדי להכניסם לישיבת 'פורת יוסף' בארץ ישראל.

דני עבר לישיבת 'פורת יוסף', החודש הראשון לא מצא חן בעיניו – בכל פעם בה פתח את ספר התניא, תלמידי הישיבה היו מציקים לו... באחת השבתות נסע לכפר

קמרא עם תוספות

באחד הפעמים בהם כתב הרב אלפרין מכתב לרבי, התקבלה תשובה בה הרבי דיבר על משהו שקשור לשיעור גמרא. רק שמשום מה במזכירות טעו והחליפו ג' בק', כך שנכתב 'קמרא'. הרב אלפרין לרגע לא הבין במה מדובר, והחליט שאם זה מה שיצא מהרבי בטוח יש איזו שהיא הוראה מכך.

לאחר זמן מה שם לב שהמילה 'קמרא' בפורטוגזית פירושה 'בית הנבחרים', והבין מכך שהרבי רוצה שיהיה שיעור יהדות (גמרא) בתוך בית הנבחרים. מאז, מידי שבוע היה הרב אלפרין מוסר שם שיעור ביהדות, כאשר יהודים רבים העובדים במרכז העיר היו מגיעים לשיעורים האלו. לימים יצא מאותם שיעורים אחד מחשובי השלוחים בבואנוס-איירס ארגנטינה, הרב שלמה לוי, הפועל עם צעירים בשכונת 'פלרמו'.

וכל זה מטעות באות במכתב!

רבים.

את שנות ילדותו עשה דני בבית ספר יהודי בשם 'התחיה', הוריו דאגו לשמור על מסורת – ותו לא. לאביו אמנם היה חלום שאחד מארבעת ילדיו יהיה יהודי אדוק כמו הסבא, אבל הדבר נשאר בעולם החלומות.

דני חזר לברזיל, רק שהוא לא חלם מה מצפה לו. אביו לקח אותו לשיחה רצינית, בה העמיד לפניו שתי אפשרויות: או ללמוד באונברסיטה או לעבוד איתו בחנות. כשהאבא הבין שבנו לא מתכוון לבחור באף אחת מהאפשרויות, הוא החליט להשאיר את בנו ב"מעצר בית" עד להודעה חדשה...

תפקודו השוטף של בית הכנסת.

דקות ספורות לאחר שסיימתי את הראיון עם הרב יוסי אלפרין, עדיין ישבתי על הכסא, כשפשוט קשה לי להתנתק מכל אותם סיפורים, ובכלל מהיקף הפעילות האדיר של 'בית חבי' סנטרל. הרב יוסי קלט את מחשבותי ואמר לי:

"בנצי, שמעת כאן הרבה על כל מה שקרה עם הבית חבי' מאז הקמתו לפני 33 שנה, ובכלל על כל מה שקרה עם הורי במשך 45 שנות שליחותם בברזיל. אולי הסיפורים וכל הפרוייקטים הם אלו שהדהימו אותך, אבל האמן לי – זה שיש כרגע יהודי המחכה לי למטה, כשרק אתמול הניח לראשונה בחייו תפילין, ועכשיו הוא ממתין לשיעור תורה, אלו הדברים שעושים לי ולשאר השלוחים, את החשק והמרץ להמשיך הלאה, ולגרום לכך שמשיח צדקנו יתגלה במהרה".

ציין זאת בדו"ח שכתב לרבי מידי חודש, וקיבל תשובה: "התקבל בתשואות חן, תהיה פעולה נמשכת, אזכיר על הציון". מאז כל פעם שמבקשים ממנו דבר הקשור לסת"ם הוא משתדל לעשותו כהוראתו של הרבי.

כאשר הגיע לשליחות, ביקש ממנו הרב אלפרין להצטרף לפעילות של הרב דוד אזולאי בקרב בני הנוער. שיתוף הפעולה הפורה ביניהם הצליח במיוחד, כאשר משנת תשנ"ד החל הרעיון של "פגישות" בני נוער, בעיקר בפאלו ובריו, בצורת שבתונים שבהם קיבלו בני נוער חוויה גשמית מלווה בהרבה רוחניות.

בשנת תשנ"ח החל הרב אשכנזי לעבוד כמשגיח כשרות ברחבי ברזיל, ובשנת תשס"ב, עם עזיבתו של הרב אזולאי, נטל על עצמו את כל תפקידיו. כיום הוא גם משמש כמזכיר ועד רבני אג"ש, שזה כולל סידורי חתונות, גיטין, מערכת כשרות, ואחריות על

ללימודיו. אחרי שנה פורה של לימוד ב-770, יצא דני לשליחות עם עוד מספר בחורים לשיבה באושען-פארקווי, ולאחר שמונה חודשים חזר ל-770.

ארבע שנים חלפו, והאב שרווה נחת רב מבנו שחכ לגמרי מהזמן שחלף. הרב דני נישא לבת זוגתו שתחי בניו יורק, ולאחר שנה של לימוד בכולל קיבל הצעת שליחות מהרב אלפרין. בראש חודש אלול תשנ"א עברה משפחתו של דני בחלוקת דולרים ומשם יצאו לשר לשליחות בברזיל.

את פעילותו החל עם בני נוער ובבתי הספר היהודים בעיר, את שעות הערב הקדיש לשיעורים לבעלי עסקים, ובין לבין – משמש כסופר הסת"ם של הבית חבי'ד. מסירותו לעניין הסופרות החלה שנים לפני כן: הרב נח גאנזבורג שה"י שליח בפורטה-אלגרי ביקש ממנו פעם להגיע לעירו ולעשות פעילות לילדי העיר בנוגע לסת"ם. הרב דני

מסעדת "קינגסטון" Kingston Ave.
GRILL BAR
 אירועים עד 100 איש
 קייטרינג ומשלוחים
 כהנהלה חב"דית
 משגיח מאג"ש
 מסעדת בשר ודגים כשרה למהדרין
 בהשגחת הרב קוק והרב רובין שליט"א
 מבחר בשרים ודגים על האש
 מגוון תבשילי הבית
 שעות כפיחה: 13:00 עד חצות / מוצ"ש שעתיים אחרי צאת השבת
 רח' לוי'ן אפשטיין 22 רחובות (בית חוכת) טל: 08-9469980

Keter Van Service
 Reasonable Prices
 נהגים מאג"ש דוברי עברית
 JFK \$29 קנדי לה-גרדיה
 LGA \$60+ נוארק
 NEWARK \$60+
 אפשרות איסוף משדה התעופה Airport pickup
כתר
 שרותי הסעות במחירים מוזלים
718-753-4054

הכל גילוי

בתורת הקבלה והחסידות, המספר עשר מבטא שלימות, ושם הוי' (בגימטריה 26) מבטא גילוי. כאשר נמצאים בשנת ה-260 להולדת רבינו הזקן, מייסד חסידות חב"ד, הרי זו שנה מסוגלת במיוחד לשלימות הגילוי • במבט לכמה מאירועי התקופה האחרונה, אפשר לראות שהיום הכל גילוי יותר מתמיד

עם כל מה שהן מסמלות, תוצבנה במקומות הכי מרכזיים שבעיר, ושטקס הדלקתן יהיה בצורה הכי פומבית, בפירסום מירבי.

לפתע אפשר לקלוט את הגילוי הגדול שזועק מתוך התמונות: כשנמצאים כל כך קרוב לגאולה האמיתית והשלימה, כאשר כל העולם כולו ילמד ויהגה באותן "רזין דרזין דאורייתא", כפי שנפסק ברמב"ם ש"באותו הזמן... לא יהיה עסק כל העולם כולו אלא לדעת את ה' בלבד, ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים",

— הנה בתור הכנה, ואפשר לומר טעימה קלה מימות המשיח, מגיעים ראשי הממשלות הגויים, המייצגים למעשה את כל הגויים שבמדינתם, ומשתתפים בהדלקת נר החנוכה, גילוי רזין דרזין דאורייתא.

אני בטוח שרבים מהקוראים לא מבינים ממה אני מתפעל. וזה בדיוק העניין שהזכיר לי את אימרתה של אותה זקנה בסמרקנד: הרבי מרח כל כך הרבה חמאה על הפרוסה שלנו, עד שאנחנו פשוט לא מרגישים אותה בגרון... הרבי מכין את העולם לקראת התגלותו בגאולה השלימה בצורה כל כך חלקה, עד שאנחנו פשוט לא מרגישים איזה תהפוכות מתרחשים לנגד עינינו!

התרחשויות כאלה, שבדורות קודמים

ואותה אימרה, חסרת שנינות וחסרת ברק, נחרתה עמוק בזכרוני, כחלק בלתי-נפרד מאירועי אותה תקופה. תקופת סמרקנד.

שבוע שעבר, כשראיתי את כל הדיווחים על הדלקות מנורות החנוכה בכל רחבי תבל, נזכרתי פתאום באותה אימרה.

קראתי דיווחים על ראשי ממשלות, חברי סנאט, ראשי עיריות, שופטים ובעלי משרות בכירות אחרות, שהשתתפו בטקסי הדלקת החנוכה. רבים מאותם בכירים אינם יהודים, אבל זה לא הפריע להם להגיע ולהזדהות עם חג החנוכה ועם כל מה שהוא מסמל.

ואני רואה את התמונות והמראות, ואיני מביין: מה לכל הגויים הללו ולנרות הללו? הן הנרות הללו מסמלים את העמידה הבלתי-מתפשרת של הדת היהודית, ובעומק יותר — השמן שבו נרות הללו מסמל את הרובד העמוק ביותר שבתורת ישראל, רזין דרזין דאורייתא. באיזו נקודה בדיוק מתחברים הגויים הללו לכל זה?

וכל זה נעשה על פי הוראתו של הרבי מלך המשיח, אשר רוצה שמנורות החנוכה,

שאימרות שנחרתות בנפש מכיוון שהן אמיתיות, יש אימרות שחודרות לעומק הנפש מכיוון שהן שנונות ומושחזות, ויש אימרות פשוטות שאינן נשכחות משום שהם נאמרו בתקופה שאינה נשכחת.

כזאת היא תקופת ילדתי בסמרקנד, וכאלו הן האימרות ששמעתי באותה תקופה קשה אך מיוחדת. באותה תקופה אנשים רעבו ללחם גשמי, אך גם ללחם רוחני. טעם הלחם הגשמי אמנם נותר בזכרון זמן רב, עד לפרוסת הלחם הבאה; אך טעמו של הלחם הרוחני עוד עומד בגרוני, בלתי נשכח.

כאשר היינו זוכים לקבל פרוסת לחם, הייתה זו פרוסה יבישה. היום יש שאוהבים פרוסות שהמרקם החיצוני שלהן יבש. באנגלית קוראים לזה 'טוסטי'. אבל פעם הכל היה טבעי, גם היושב של הפרוסה...

וזוכר אני איך שפעם השיג אחד הנערים חבילת חמאה, וכאשר קיבל את פרוסת הלחם היבשה, מיהר למרוח עליה שכבה עבה של חמאה. הביטה בו אחת מזקנות החסידים, ובחוסר נחת מה'תאוה' שנגלתה לעיניה, סנטה בו: בשביל מה מרחת שכבה כל כך עבה של חמאה, כדי שהלחם היבש לא יגרד לך בגרון...?

גם הוא לכשיתעורר יוכל לחזור בתשובה.

דברים אלה מפורשים ברמב"ם, הלכות תשובה, שכותב כך: "שבזמן שתבוא צרה... אם לא יזעקו, ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרת – הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להידבר במעשיהם הרעים".

ישראל רחמנים בני רחמנים הם, ודווקא משום כך צריכים אנו להבין ולהפנים, שהצרה שבאה על ראשו של אריאל שרון היא תוצאה של מעשיו הרעים, וממילא הדרך היחידה להביא לרפואתו היא באמצעות הפקת לקחים והסקת מסקנות ברורות ונוקבות, והסתלקות מוחלטת מדרכו של שרון בשנים האחרונות, דרך שמכניסה מלינוני יהודים בסכנה איומה היל"ת.

כדי להמחיש את הדברים, נתאר לעצמנו שראש הממשלה היה חולה במחלה מדבקת, שמשכנת את כל הסובבים אותו – הרי ברור שהדיון הציבורי לא היה עוסק בשאלה האם צריך להתפלל עליו שיבריא או לא, אלא בדבר הרבה יותר חשוב: כיצד מצילים את כל מי שבא במגע עם החולה המסוכן.

ההתנתקות היא מחלה מדבקת. הרבי אמנם דיבר על מלחמה בראש הממשלה שיוביל מהלכים מסוכנים לעם ישראל, אבל ברור שכל אותם חברי הממשלה וחברי הכנסת שתמכו בנסיגה מעזה – מוטלת עליהם האחריות לסיכון בטחון תושבי ארץ הקודש, ועליהם לערוך באופן מיידי חשבון נפש נוקב.

לכן, כל מי שדואג לשלומם וטובתם של שרון ואנשיו – עליו לפנות אליהם בכל צורה שהיא, ולהסביר להם שאין זה מקרה נקרת ח"ו, אלא זהו איתות ברור משמים, וכל הסובבים את שרון נמצאים כעת בסכנת הידבקות. אם רוצים הם להציל את עצמם, ואולי גם את שרון – עליהם להפיק מיד את הלקח, לקבל את האיתות משמים, ולחזור בתשובה מכל מעשיהם הרעים, ובראשם תוכנית ההתנתקות.

מרובה מידה טובה ממידת פורענות, וכאשר אנו רואים מהלכים שמימיים גלויים כל כך, אנו צריכים להסיק מכך שכאשר נוסף במעשינו הטובים, בוודאי נביא לגילוי השלם של שם הוי, בגאולה האמיתית והשלימה בהתגלות אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח, ותיכף ומיד ממש!

השליליים.

אבל גם באותם תהליכים שליליים, ולמרות הבחירה החופשית של ממשלת ישראל, אנו עדים להתערבות אלוקית שמשבשת את כוונותיהם הזדוניות, מכיוונים בלתי-צפויים, כאלה שאינם נשלטים על ידי הבחירה החופשית של ראשי ממשלות.

כזה הוא האירוע המוחי של ראש הממשלה אריאל שרון. האיש המסוכן הזה, שקירב את דרום הארץ לטווח הטילים של המחבלים, וגרם לסכנת נפשות מיידית לרבבות יהודים, מלבד הסכנה בטווח הארוך לכל תושבי ארץ הקודש, מהתחמשות המחבלים בעזה כידוע ומפורסם – איש זה תכנן לבצע 'התנתקות' נוספות בקדנציה הבאה שלו, ולסכן את עצם הקיום היהודי בארץ הקודש.

איש לא היה יכול לעצור אותו. מכוח הבחירה החופשית, שמוענק לכל יהודי באשר הוא יהודי, לא היה אפשר לשנות גם את מהלך מחשבתו.

אבל אנחנו זכרנו את הדברים החריפים שאמר הרבי כלפי יצחק שמיר בזמנו, שאם ראש הממשלה ידבר עם הערבים על וויתורים – הרי הרבי מלך המשיח בעצמו ילחם נגדו! אם כך הדברים אמורים כלפי הדיבור עם הערבים, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בראש ממשלה שמסר שטחים בפועל לגרועים שבאויבינו, ותכנן למסור עוד ועוד.

ואז הגיעה ההתערבות האלוהית ושיתקה לחלוטין את יכולת הבחירה החופשית של ראש הממשלה. שוב הוכח, כי ראש ממשלה שמדבר עם הערבים על החזרת שטחים, אינו יכול לסיים קדנציה.

בשבוע האחרון שמעתי אנשים מתדיינים האם צריך להתפלל לרפואתו של ראש הממשלה, יש דיעות לכאן ולכאן, אבל את העיקר שוכחים: מי שאשם במצבו של ראש הממשלה הוא אריאל שרון בעצמו, וכל חברות חברי הכנסת והשרים שתמכו בתוכנית ההתנתקות המסוכנת. אם מישהו יכול באמת לעזור לו, לעורר עליו רחמי שמים שיבריא, אלו הם חבריו וידידיו, חברי הכנסת והשרים שהרימו את ידם נגד הוי' ונגד משיחו והצביעו בעד הנסיגה מרצועת עזה.

משום כך, הדיון הציבורי צריך ליסוב על חובתם של תומכי ההתנתקות לעשות תשובה אם חפצים הם ברפואתו של ראש הממשלה, ומכיוון שלא ידח ממנו נידח, הרי

היו נחשבות ללקוחות ממרחבי הדמיון הפרוע, הופכים בדורנו זה למציאות ממשית, מחוברת כל כך למציאות העולמית, עד שאין אנו רואים בכך דבר פלא. וזה הפלא הגדול!

בראשית שנות המ"מים דיבר הרבי על כך שהקוטביות בין המאורעות הטובים והמאורעות הלא-טובים שמתרחשים בעולם – מקורה בעובדה שהעולם נמצא בתקופת טרום ימות המשיח, שבה, כך מעיד הנביא, "יתבררו ויתלבנו הדברים ויצרפו רבים".

תקופת ההכנה לביאת המשיח החלה למעשה לפני 260 שנה, עם הולדתו של רבינו הזקן, מייסד תורת חסידות חב"ד, וכידוע שתורת החסידות מהווה גם הכנה וגם טעימה מימות המשיח. מכיוון שהמספר 26, בגימטריה שם הוי', מסמל את הגילוי האלוהי, והמספר 10 מסמל שלימות – מובן, שתקופה זו, שמגיעה לשלימותה בשנה זו, שנת ה-260 להולדת רבינו הזקן, מסמלת את שלימות הגילוי של שם הוי' בעולם.

אחד מהביטויים של גילוי שם הוי', הוא, הברור והליבון. בחסידות מבואר, שמחלוקת בהלכה אפשרית רק כאשר מדובר בדרגה של שם אלוקים, וכפי שנאמר "אלו ואלו דברי אלוקים חיים", אבל כאשר מדובר בדרגה של שם הוי', אין מקום לריבוי דיעות, וצריכים להגיע לפסק הלכה, וכפי שנאמר "דבר הוי' זו הלכה".

ואכן, החל מראשית שנות המ"מים, בראשיתה של התקופה העשירית בגילוי שם הוי', אנו עדים לתהליך של ברור וליבון בעולם. תהליך שגורם לדברים הטובים להתברר מהדברים הרעים, עד שאפשר לראות בכל תהליך בבירור אם הוא רע או טוב.

בזמנו הבהיר הרבי, שגם התעצמותם של תהליכים שליליים היא חלק מתהליך הברור שלפני הגאולה. כך יש להתייחס לתהליכים השליליים המרחשים בשנים האחרונות בארץ הקודש. אין זה פלא שדווקא בארץ הקודש מתרחשים האירועים השליליים, כיוון שבעוד ושאר מדינות העולם מונהגים על ידי גויים שאינם בעלי בחירה חופשית ומוכרחים להתנהג במתווה הגאולתי שהועיד להם הבורא – הרי בארץ הקודש יש מנהיגים יהודיים, להם נתונה הבחירה החופשית, ולצערנו עד עתה הם בחרו ללכת בתהליכים

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

כשהנאצים הגיעו לציונו של אדמו"ר הזקן...

בחודש טבת, לפני ס"ד שנים, נגדעה קהילת ליובאוויטש בהאדיטש. שומר האוהל הוצא להורג מיד עם כניסת הנאצים לעיירה בעוד שאביו נהרג לאחר התעללות אכזרית • חסידי חב"ד יוצאי האדיטש מספרים לקראת כ"ד טבת, יום הסתלקות אדמו"ר הזקן, על החיים החסידיים בצל האוהל, על אלו שנספו ואלו שניצלו בדרך נס

האוהל הקדוש בהאדיטש

בית הכנסת שליד האוהל

'איש יושב' שם בתמידות'

האדיטש – עיירה לא גדולה, אחת מני אלפים הנמצאת בברית המועצות, אך שמעה יצא למרחוק בקרב עדת חסידי חב"ד בזכות האוהל של כ"ק אדמו"ר הזקן הנמצא בה. אדמו"ר הזקן הסתלק בכ"ד בטבת תקע"ג בכפר פיענא בעת שברח מפני נפוליון.

מסופר כי לפני הסתלקותו אמר אדמו"ר הזקן מספר פעמים: "האדיטש, האדיטש" ובני ביתו הבינו כי כוונתו הייתה על רצונו להטמן במקום זה. משום כך הובילו את גופו הקדוש לעיירה זו שעל גדות הנהר פסול, מרחק כ-300 ק"מ מכפר פיענא.

באגרת מיוחדת ששיגר כ"ק אדמו"ר האמצעי בחורף תרע"ד, אל החסיד הנודע הרב משה מייזליש, הוא מספר על האוהל שנבנה במקום קבורת אביו:

"עשינו כיפת עץ טוב, וגם בית גדול והכנו לבנים לבניין חומה כדי לבנות לכבודו וכמו על קברי אבות וגדולי הצדיקים שבאים להיות נודרים ומתפללים שם בעת צרתם, כי גדולים צדיקים במיתתן כו'. ובערב ראש השנה העבר היו שם ששה מנינים מראמען וקרמנציוג כו', והעמידו שם לאמפין [נרות] הרבה ואיש יושב שם בתמידות, ושולחין מכל המדינות פ"נ לשם" (אגרות אדמו"ר האמצעי ע' רמה).

לא ידוע אם בכל הדורות היה "איש יושב שם בתמידות", אולם בשנים שלפני המלחמה, היה הרה"ח ר' יוסף גנזבורג האיש שדאג לשמור על האוהל, והוא אף דאג לכל צרכי הבאים להשתטח באוהל אדמו"ר הזקן (כפי שיסופר להלן).

ה'צמח צדק' מתיישב בהאדיטש

אחרי הסתלקות אדמו"ר הזקן, התיישב אדמו"ר היצמח צדק ישיבת ארעי בהאדיטש, עד שחונתו כ"ק אדמו"ר האמצעי התיישב בליובאוויטש בסוף שנת תקע"ג, או אז עבר גם הוא ומשפחתו לליובאוויטש שהפכה לבירת חב"ד.

בהאדיטש, התפרנס היצמח צדק מעסק שהקים עם שותף בשם ר' משה הכפרי. ר' משה היה נוסע לכפרים וקונה סחורה

לתפירת שקים בעוד שהיצמח צדק היה מנהל את החשבונות ומסדר את הסחורה. על עיסוקו הרוחני של היצמח צדק בהאדיטש מוסיף ומספר אדמו"ר הרייז"צ: "ברשימות הקודש משנת תקע"ג, רשום אצל הרבי היצמח צדק כל מה שאירע מערב שבת מברכים אלול תקע"ב, כשהרבי הזקן וכל ילדיו – פרט לבנו הרה"ח ר' משה – נוסעים מליאדי עד בואם להאדיטש. ברשימות מהחודשים ששהה הרבי היצמח צדק בהאדיטש, הוא רושם כל זמני התגלות רבנו הזקן בגלוי או בחלום והעניינים שאמר לו, עניני תורה בנגלה ובחסידות שגילה לו."

באותה תקופה, הרבנית פריידא בת אדמו"ר הזקן שהייתה אישה חולנית, נחלשה עוד יותר. בעקבות זאת הועברה לנאות דשא. באחד הימים, כשהבינה שיומה קרב ובא, ביקשה מהחסידים כי יקברו בהאדיטש לימין אביה הגדול. החסידים לא ידעו כיצד לנהוג ומה להחליט, שכן לא היה מקובל לקבור אישה בתוך האוהל של הרבי. כעבור מספר ימים – ביום ט"ז בסיון תקע"ג – כחמישה חודשים לאחר הסתלקות אביה, שוב קראה לחסידים, וביקשה שיעמדו סביב למיטתה. או אז החלה לומר "אלוקי נשמה שנתת בי טהורה היא..." כאשר הגיעה

שו"ת מאת הרב יהודה לייב אחיו של אדמו"ר הזקן - בעניין כניסת כוהנים לציון

אדמו"ר הזקן הבטיח ללמוד עמו בתמורה לזה, אך הוא לא הסכים לעשות טלאי בבגד. אמר לו אדמו"ר הזקן: "אם תעשה זאת, אבטיח לך להיות יעמי במחיצתי". לשאלתו הבהיר לו אדמו"ר הזקן כי הוא צריך לעשות זאת לא באופן של 'קבלת עולי' אלא מתוך אמת של ה"יחידה" בנפש. בשומעו מענה זה, שתק, ולא אמר דבר. כך הסתיימה השיחה ביניהם.

רבי נחום הרגיש כנראה כי עליו לתקן עניין זה, ומשום כך ישב בהאדיטש תקופות שונות. כנראה שגם חשב שיומו האחרון יהיה ביושבו במקום זה, כך עולה ממכתב שכתב אדמו"ר הריי"צ להרה"ח ר' משה שניאורסאהן מלובלין.

אולם לא כך היה. כשנה וחצי או שנתיים לפני הסתלקותו, נסע לניעז'ין, באומר ש'אדמו"ר הזקן מסר בידו שליחות אל אביו אדמו"ר האמצעי. הוא נסע אפוא לניעז'ין אך מסיבות שונות לא יכול היה לשוב חזרה להאדיטש.

קהילה בימי ה'צמח צדק'

באגרותיו של אדמו"ר הצמח צדק מצויה אגרת חסרת תאריך, המיועדת אל "אניש דעיר האדיץ". האגרת מדברת על התחזקות בתפילה, לימוד תורה, וחימום המקווה.

מכך אנו למדים שכבר בימי ה'צמח צדק' הייתה במקום קהילה חסידית.

מסתבר שגם בשנים שלאחר מכן, הייתה במקום קהילה, או על כל פנים, חיים חסידיים. כך עולה מאגרת שכתב אדמו"ר הרש"ב בשלהי שנת תרנ"ב בנוגע לתיקון המקווה הסמוך לאוהל. זמן מה לאחר מכן, המקווה אכן תוקן בזכות תרומות שגייס הרבי הרש"ב.

הנהגות ב'ציון'

בשנת תרס"ז, בהוראת הרבי הרש"ב, בנו מעל הציון הקדוש אוהל גדול ומרווח ולידו חדר נוסף ששימש כבית הכנסת. הבנייה נעשתה מתרומתו של הנגיד החסידי ר' אברהם יוסף סירקין.

בזמן שתיקנו את המקווה, תוקנו תקנות חדשות ומיוחדות בקשר לאוהל, כמו הדלקת נר התמיד'י או חימום המקווה בימי אלול, בימים הנוראים, וביום ההילולא.

ובבית השמש של האוהל היה לו חדר, בו היה מתגורר במשך ימי שבתו בהאדיטש, כשלעיר עצמה היה בא רק לפרקים. כך היתה דרכו בקודש מידי שנה בשנה.

"אמנם, בהגיעו לשנות השבעים ויותר, החל להתעכב משך זמן רב יותר בישיבותיו בהאדיטש. בפעמים הראשונות היה נוסע מניעז'ין לשבת מברכים אלול ומתעכב עד אחרי חנוכה, ואחר כך התחיל להקדים נסיעתו להאדיטש לשבת קודש נחמו ולאחר ישיבתו שם עד לפני פורים, ולאחר מכן התחיל להרחיב עוד יותר ולהתעכב עד אחרי פורים.

"בשנת תרכ"ד היה בלויבאוויטש כדי לבקר את גיסו אדמו"ר ה'צמח צדק', והתעכב בלויבאוויטש מספר חודשים, משם נסע ישר להאדיטש. בנסיעה זו התעכב בהאדיטש כשלוש שנים, בהפסקות קצרות בהן היה נוסע לביתו לניעז'ין..."

מיני אז ישב כ"ק רבי נחום כמה שנים רצופות בהאדיטש, כמעט בקביעות, ומרגלא בפומיה "אני אצל הסבא כאורח".

בהמשך השיחה מספר אדמו"ר הריי"צ, כי מנהגו של ר' נחום לשהות בהאדיטש היה תמוה בעיני החסידים, עד שפעם התאספו זקני חסידי אדמו"ר הזקן ואדמו"ר האמצעי, והם הרהיבו עוז לשאול אותו על מנהגו, והוא נענה להם וגילה את סודו הכמוס.

רבי נחום סיפר כי בערב חתונתו תפרו לו בגדים חדשים, ובין הבגדים היה מלבוש עליון עשוי משי, בגד מכובד ויקר באותם ימים. קרא לו זקנו אדמו"ר הזקן ושאלו האם הוא מוכן שלבגד המשי ייתווּספ טלאי? השיב ר' נחום כי אינו רוצה טלאי בבגד.

למילים "ואתה עתיד ליטלה ממני" - זקפה לפתע את ידה, הושיטה עשר אצבעותיה כלפי מעלה, וצעקה בקול: "אבא, חכה! הנה, כבר..." ומיד פרחה נשמתה.

החסידים שראו הסתלקות כה נעלית, הבינו כי צריך להיענות לבקשתה, אך בכל זאת עדיין נותר פקפוק בליבם. בדרכם אל בית העלמין, כאשר הגיעו לפרשת דרכים בין קרמנצ'יג והאדיטש - החליטו שלא לכוון את הסוסים, ולאן שהסוסים יוליכו את גופה הקדוש, שם יקברוה. הסוסים המשיכו לעבר האדיטש, והיא אכן נטמנה, כפי בקשתה, בסמוך לציונו של אביה, רבנו הזקן.

טלאי בבגד משי?

האדיטש מעולם לא זנחה. רבותינו נשיאינו ביקרו בה לעיתים. כמה מהביקורים מצויינים בשיחות ובאגרות הקודש.

אדמו"ר האמצעי הסתלק בט' כסלו תקפ"ח לאחר ששהה בהאדיטש אצל אביו אדמו"ר הזקן.

בין אלה ששהו רבות במקום, היה רבי נחום, בנו של אדמו"ר האמצעי, שאמנם התגורר בניעז'ין, סמוך לציונו של אביו, אך בכל שנה היה נוסע להאדיטש ושוהה בה תקופה, כפי שסיפר אדמו"ר הריי"צ בשיחת ליל י"ט כסלו תרצ"ג:

"כשהדוד רבי נחום עבר בקביעות מלויבאוויטש לניעז'ין, היה לו בכל שנה ושנה זמן קבוע שהיה נוסע להאדיטש, ומתעכב שם זמן ממושך, כחודשיים ויותר. לרוב היה מקום ישיבתו בבית המדרש הסמוך לציון,

שניים מבניו של ר' מנחם מענדל הלל גנזבורג. מימין – ר' אברהם זעליג, משמאל ר' שלמה אליעזר. שניהם נהרגו בחזית נגד הגרמנים. הי"ד

"בדבר האדיץ, לבד דבר המקווה דרוש מאוד לעשות סדר בגוף הנהגת האוהל הפנימי ובשמירת קדושתו מבחוץ. ההנהגה הפנימית בהנר תמיד שיהיה בתמידות ובשמן זית זך. ובכל עת שבאים אל האוהל יהיה שם שמש, וגם שיהיה מניין מתפללים לכל הפחות בשבת קודש וביום טוב. וגם שלא יהיה עזוב בלי שמירה לגמרי"

טרבניק (אחיו היה רבו של כפר חב"ד) כרבה של האדיטש. בנו מר לזר טרבניק סיפר: "אבא, הרב שמעון טרבניק, מונה לרב העיירה האדיטש בשנת תרפ"ה. חמש שנים לאחר שעלה לכהן כרב, החליטו הקומוניסטים שהוא בעל רכוש פרטי רב, והדבר לא מצא חן בעיניהם. רכושו הוחרם, והוא נאלץ לברוח מהאדיטש. לאחר מכן התיישב בסנאווסק".

על הקהילה החב"דית עצמה איננו יודעים רבות, אולם המשפחה המרכזית שהייתה בה, הייתה משפחת גנזבורג. אמנם היו משפחות חב"דיות נוספות בהאדיטש באותם ימים, אך כולם היו קרובי משפחה של משפחת גנזבורג.

משפחת גנזבורג החב"דית, מקורה בגרמניה. המשפחה הגיעה לאיזור האדיטש עם בואם של שני האחים: הרב מנחם מענדל הלל, והרב שמואל יצחק. בעוד אחותם השתקעה בשיקו שבארצות הברית. לרי שמואל יצחק ורעייתו נולדו כמה ילדים שהתגוררו בהאדיטש: הרה"ח ר' בנימין שלמה, מרת ביילא ומרת רחל.

ר' בנימין שלמה למד בישיבת 'תומכי

או אחר כמוהו שישגיח בטוב, ולקבוע שם לימוד החסידות בהתעסקות טובה ונמרצה בעזרתו ית"י".

הרבי הרש"י כתב מכתבים ארוכים בנוגע לאפשרויות השמירה על האוהל, ואף הסכים שהרבי הרי"צ ייסע לאסיפה שתתקיים בהאדיטש בנידון זה.

לא ברור מה יצא לפועל מכל זה, אולם שנה לאחר מכן – לקראת כ"ד בטבת תרע"ג – דאג הרבי הרי"צ שיסעו שלושה חסידים להאדיטש, דבר שגרם נחת רוח רבה לאביו הרבי. שנה לאחר מכן תרם הרבי הרש"י חמשה רובל עבור אלו הנוסעים להאדיטש.

קהילה קטנה לפני השואה

בתקופה שקדמה לשואה, היתה בהאדיטש קהילה חב"דית קטנה, ולה בתי כנסת וחיי חסידות פורחים שכללו שיעורים בחסידות והתועודיות.

במשך כמה שנים כיהן הרב שמעון

אולם תקנות אלו לא החזיקו לאורך זמן. בכ"ד טבת תרע"ב הגיע אדמו"ר הרי"צ להשתטח על הציון, ונוכח לראות כי מעטים הם הבאים לאוהל, ואין לא נר התמיד ולא מקווה מחומם. הוא דיווח על כך לאביו הרש"י, שמיד החל לפעול בנידון.

באותו זמן ביקש הגביר חסידי בשם רפופרט שהתגורר בהאדיטש, לתקן את המקווה ולבנות בסמוך בניין לישיבת 'תומכי תמימים'. הוא הכניס בסוד העניין את הרה"ח ר' מנחם מענדל גוראריה (אביו של הרש"יג).

הרבי הרש"י ביקש לשתף את אנשי האדיטש בבנייה זו, וכן החליט שחייבים משגיח בישיבה. הוא כתב על כך לרי מנחם מענדל גוראריה שידבר על כך עם הרב חיים ישעיה שניאורסאהן [קרוב משפחתו של הרבי הרש"י] מהיישוב ראמען הסמוך. הרבי הרש"י גם הציע שאחד האחים גוראריה (החסידים הגבירים הרה"ח שמואל, הרה"ח מנחם מענדל, הרה"ח נתן, שלושתם מקרעמנצ'וג) יגיע למקום ויבדוק את הנושא ביסודיות.

הרבי הרש"י כתב על כך כמה מכתבים לבנו, ובט"ז שבט כתב לו:

"בדבר האדיץ, לבד דבר המקווה דרוש מאוד לעשות סדר בגוף הנהגת האוהל הפנימי ובשמירת קדושתו מבחוץ. ההנהגה הפנימית בהנר תמיד שיהיה בתמידות ובשמן זית זך. ובכל עת שבאים אל האוהל יהיה שם שמש, וגם שיהיה מניין מתפללים לכל הפחות בשבת קודש וביום טוב. וגם שלא יהיה עזוב בלי שמירה לגמרי".

לגבי השמירה במקום, הרבי הרש"י הביא ראיה משמירת המקדש, שעיקרה היה בשביל כבוד:

"ובנידון דידן אם כי באמת היה מהראוי שיהיה משמרת, אבל על כל פנים לא יהיה עזוב... בהבית שיש שם לצורך השמש, וכמדומה שיש שם עוד בתים לצורך הכנסת אורחים, ידור שם שמש שזה יהיה עסקו לשמור את האוהל ואיזה פעמים ביום יכנס אל האוהל. ויהיה זהיר בטבילה בכל יום. ושמירת קדושתו מבחוץ, כי אנשי העיר בכלל וה'חברא קדישא' בפרט אינם מתחשבים בקדושת המקום...".

ביין השאר הועלתה הצעה להקים במקום כעין כולל לזקנים, כאשר כולל זה יהווה שמירה לאוהל, אולם הרש"י דחה זאת. הוא רצה שבבית הכנסת הסמוך תהיה ישיבה עם משגיח מיוחד:

"יטוב אם ליקח לשם מראמען את ר' יצחק ברעזנאוועטער [ר' יצחק דער מתמיד]

בספר "הרבי והמוסד" מאת הרב יוסף יצחק קמינצקי, מובא סיפור הצלה של עשרות יהודים בהאדיטש בימי השואה. הסיפור הועתק מספר "אש תמיד", על ידי סופר יוצא האדיטש.

לפי הסיפור, בעת שהנאצים ריכזו את יהודי האדיטש, לשם הוצאתם להורג, נמלטו כמה עשרות מהם והתחבאו ב'אוהל' אדמו"ר הזקן בתקווה שזכות המקום תגן עליהם. לבסוף גילו אותם הנאצים, ונעלמו מבחוץ. כולם עמדו בחדר החיצוני של האוהל בעוד דר' אהרון גיזנבורג, שומר האוהל, התפלל ליד המציבה. לפי הסיפור לפתע שמע קול: "לא יכולתי לסבול! מידת יעקב היא מידת הרחמנות. פתח את המערה תחת נר-התמיד! פתח את המערה תחת נר-התמיד! פתח את המערה תחת נר-התמיד!"

ר' אהרון נזכר לפתע באגדה שהסתובבה בהאדיטש, כי בעת קבורת אדמו"ר הזקן התגלתה במקום מערה המובילה מהאוהל ועד לנהר הסמוך. הוא סיפר לנוכחים במקום כי חלם שישנה מערה במקום המובילה אל הנהר. אחד היהודים שנכחו במקום הזיז את הסטענדר שעליו עומד נר התמיד והמערה אכן נמצאה. דרכה יצאו היהודים עד לנהר פסול, משם הגיעו למחנה פרטיזנים.

ר' אהרון גזנבורג חשש כי כאשר הנאצים יחושו בדממה השוררת במקום, יגלו עד מהרה את דבר הבריחה, ולכן הוא נותר במקום ועשה קולות של אנשים רבים. בנו לייבל שב לאחר מכן אל האוהל יחד עם כמה פרטיזנים והוא ראה כיצד רוצחים את ר' אהרון. לייבל התעשת מיד וביחד עם הפרטיזנים רצחו את הנאצים והאוקראינים שעזרו להם במלאכה המתועבת.

בפתח הסיפור, כותב הרב קמינצקי בין היתר:

"הקראתי כמה פרקים מהספר באוזני אחדים מיוצאי האדיטש, וכולם כאחד אמרו שכל הפרטים המופיעים בספר נכונים, וכנראה שהסופר עצמו הוא איש האדיטש. 'הוא רק שינה קצת את שמות האנשים', אמרו."

בסיום הסיפור מציין הרב קמינצקי כי בתו של שמש האוהל הגבי שפרה העידה כי מעולם לא שמעה את הסיפור המופלא הזה, למאות שהעידה כי פרטים רבים המסופרים בספר הנם נכונים. לעומתה, הסופר שכתב את הסיפור מעיד כי שמע את הסיפור מעדים נאמנים", עד כאן דבריו של הרב קמינצקי.

במהלך הכנת כתבה זו, ראייתי כמה מחסידי חב"ד יוצאי האדיטש, ואיש מהם לא שמע את הסיפור הזה. מרת שפרה גזנבורג מעידה כי אביה נרצח עם כניסת הנאצים לעיירה, ורק כמה חודשים לאחר מכן, כאשר ריכזו את היהודים בכדי להוציאם להורג, נמלטה על נפשה.

גם הרב קמינצקי אומר שבספר מעורבים גם דברים שאינם היו בהכרח. לכן נראה, כי כל הסיפור המיוחד הזה, מתחילתו ועד סופו, הוא פרי דמיונו של הסופר שאכן הוא יוצא האדיטש ויודע פרטים רבים על העיירה ואורחות חייה.

תמימים' בלויבאוויטש וזכה להיות שליחם של רבותינו נשיאנו לאוהלי הקודש בעת מלחמת העולם הראשונה. הוא התגורר במוסקבה, ונפטר בגיל 42 בסמרקנד בימי השואה.

מרת ביילא נישאה לר' דובער, בנם של הרה"ח ר' צבי הירש ומרת בתיה עלקין, שניהם מאנ"ש תושבי האדיטש. ר' צבי הירש ורעייתו נפטרו לפני מלחמת העולם השנייה. בתה, מרת לובה פינסון, מספרת כי הוריה גרו בהאדיטש עד שאביה נאלץ להימלט מהמקום מאימת השלטונות הקומוניסטיים.

את הסבא, ר' שמואל יצחק, הרגו פורעים אנטישמיים בזמן המהפכה הקומוניסטית. כאשר נרצח, נפלה רעייתו והתעלפה בעוד שתי הבנות שהיו בבית, ברחו לחצר והתחבאו בתוך ערמות קש. הפורעים חיפשו אותן בחצר ואך בנס לא מצאו אותם.

הרה"ח ר' מנחם מענדל הלל, התגורר בתחילה בעיירה ליפוביי-דאלינה ולאחר זמן עבר לעיירה הסמוכה – האדיטש. תשעה בנים ושתי בנות נולדו לו. הבנים התחנכו בישיבות 'תומכי תמימים', שלושה מהבנים: הרה"ח ר' יוסף, הרה"ח ר' מאיר צבי הירש והרה"ח שניאור זלמן למדו בישיבת 'תומכי תמימים' בלויבאוויטש, ושאר הבנים למדו בישיבות המחתרתיות שהיו פזורות ברחבי ברית המועצות. כולם חונכו על ידי אביהם ללכת בדרכי החסידות במסירות נפש.

הבן הבכור הרה"ח ר' יוסף, נולד בשנת תרנ"ה בעיירה ליפוביי-דאלינה. לאחר נישואיו בשנת תר"פ עם מרת חיה בת הרה"ח ר' צבי הירש גורביץ, עבר לגור במקום מגורי חותנו – בהאדיטש.

מאביו למד את מלאכת השחיטה ועד מהרה התקבל לשוחט בהאדיטש בתפקיד זה נשא עד מלחמת העולם השנייה. מצבם הכלכלי של יהודי העיירה לא היה טוב, והם יכלו להרשות לעצמם לשחוט לכל היותר תרנגול לשבת – אך ר' יוסף שמח בחלקו גם מההכנסה הזעומה. הכנסה נוספת הייתה לו מעז חולבת וירקות שגידלה משפחתו בחצר הבית.

תחילה למדו הבנים עם אביהם בבית, וכשבגרו נשלחו ללמוד בישיבות המחתרתיות בקייב, לנינגרד ובכותאסי. הסבא ר' מענדל הלל היה נוסע בחודשי הקיץ לבקרים במקומות בהם למדו, ומביא אותם הביתה לתקופה קצרה בכדי שיראו את בני משפחתם.

מרת ציפורה חדש תחי, מנחלת הר חב"ד, נכדתו של ר' מענדל הלל מספרת על המשפחה ועל המשפחות שהתגוררו

ר' בנימין שלמה זר' לייבל גנזבורג, בצעירותם

ר' יצחק שמואל גנזבורג

ר' מנחם מענדל הלל גנזבורג הי"ד, עומד מימין: יבלחט"א בנו ר' יעקב גנזבורג, עומד משמאל: התמים ישראל גנזבורג הי"ד

ר' יוסף גנזבורג

המצות לתנור, והוציאן אפויות. "עוד לפני כן אבא היה מנקה בבית חדר מיוחד, וכשהמצות היו מוכנות היינו אורזים אותן ומכניסים לאיחסון בחדר, עד שהתחילו המשלוחים. "על פעולת המשלוח, היה אחראי הסבא. אחת לכמה ימים היה לוקח מספר חבילות מצות לבית הדואר, ושולח אותן לקהילות אנ"ש בכל רחבי ברית המועצות – למוסקבה וקייב, לחרקוב, לנינגרד ועוד. בכל חבילה הוא היה משנה את שם ומען השולח, כדי שלא יחשדו בנו.

הרחיים במים רותחים ומחזירים את האבן למקומה. רק אז היו הריחיים מוכנים לטחינת החיטים.

"לאחר ההכשרה, הגיע שלב הטחינה. אבא היה מוציא את החיטים מהשקים וטוחן אותם בשתי ידיו. טחינת הרחיים גרמו לרעש גדול ומשום כך חששנו כי השכנים יגלו שאנו אופים מצות. לכן האפיייה נעשתה שעה-שעתיים ביום בלבד, וגם זאת בשעה שרוב השכנים יצאו לעבודה. לא פלא שעבודת הטחינה נמשכה ימים רבים.

"האפיייה עצמה נעשתה בביתנו. לשם כך התקין אבא תנור מיוחד, וכולנו, כל בני המשפחה, היינו עסוקים באפיייה. אימא היתה לשה את הבצק, הבנים היו מחררים את החורים, ואבא היה הרודה – הכניס את

בהאדיטש, עדות שנותנת עוד מעט אור על הקהילה שהייתה במקום קודם המלחמה: "בחצר של סבא היו עוד בתים בהם גרו משפחות חב"דיות: בנו ר' יוסף ומשפחת חרשוכין – ר' מרדכי יוסף ורעייתו פייגה רבקה, שהיו קרובי משפחה שלנו. אבא ר' מאיר צבי הירש גר אף הוא בהאדיטש. "בהאדיטש התגוררו רק שלושה ילדים של סבא: ר' יוסף, אבא והבן הצעיר ר' ישראל שהיה עוד רווק. השאר עזבו את המקום, כיוון שהיה קשה מאוד למצוא בעיירה פרנסה ראויה לשמה".

אפיית מצות מחתרית

גם בשנים בהן דיכאו הקומוניסטים ביד קשה כל דבר שריח של יהדות נדף ממנו, עסק ר' יוסף באפיית מצות עבור החסידים, דבר שהיה כרוך בסיכון אישי גדול ביותר. על מסירות נפש זו מספרת בתו מרת שפרה תחיי, המתגוררת כיום באשקלון:

"אבא עסק גם באפיית מצות מחתרית, ואני זוכרת שהוא היה מקדיש לכך מידי שנה, שבועות רבים, בעיקר לטיפול ב"שמורה". הוא היה נוסע בעצמו לפקח על הקצירה ואחר כך דואג בעצמו להכניס את החיטים בשקים מיוחדים אטומים למים, ומאחסנם במחסן יבש.

"פרשה בפני עצמה היתה טחינת החיטים. אני זוכרת שהיו בבית אבני רחיים, ולפני פסח אבא היה מכשיר את הרחיים מחדש. זו היתה עבודה קשה ומורכבת, כי אבן הרחיים היתה כבדה ביותר, וכדי להרימה הזמין אבא כמה מידידיו שבמאמץ משותף הרימו את האבן. הם היו מנקים אותם מכל פירור של אבק – שמא התערב בהם משהו חמץ, ואחר כך מכשירים את

ידיעות שהן הגיעו לתעודתן. זמן קצר אחרי כן היו החסידים שולחים לאבא את תמורת המצות כפי רצונם. אבא לא נקב מעולם בסכום, ומשום כך התמורה לא היתה מרובה, והיא שיפרה אך במקצת את כלכלת הבית, ולפעמים גם זאת לא..."

שומר האוהל

עיסוקו החשוב ביותר של ר' יוסף, שראה בו שליחות קודש, היה שמירת האוהל של אדמו"ר הזקן. במשרתו זו מילא את רצונו של הרבי הרש"י לכך שתהיה שמירה ראויה על האוהל באופן קבוע.

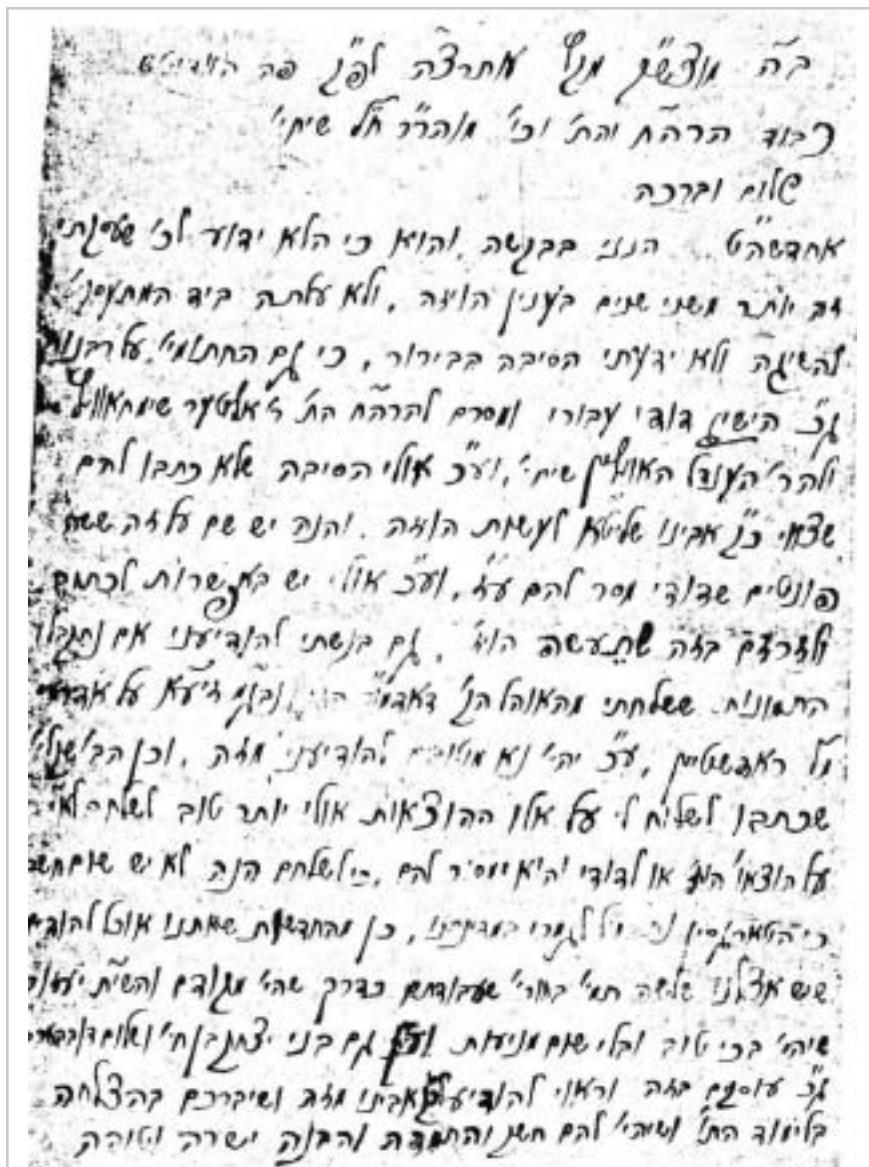
ר' יוסף פקד את המקום מספר פעמים בשבוע, ודאג לניקיון המקום ולתיקונים הנצרכים. בתו מרת שפרה אינה יודעת ממי קיבל את התפקיד, מה שכן היא מספרת שהוא מילא את התפקיד במסירות ובנאמנות:

"המילה 'אוהל' ריחפה תמיד בבית. לאבא היה ביטוי מיוחד לכך: ידער הייליקער אָרטי (= 'המקום הקדוש'). יכולת לשמוע אותו אומר את הביטוי כמעט בכל יום: 'אני צריך ללכת', או 'אני הולך מחר למקום הקדוש'.

"פעמים רבות היה אבא מסתגר בחדרו, וכותב 'פדיונות', ואז כולנו ידענו שאסור להפריע לו. זה היה בעיקר אחרי שקיבלנו הביתה דואר. יהודים מכל רחבי ברית המועצות שלחו אלינו מכתבים, ובהרבה מהם היו מצורפים פ"נים שכתבו, כשבקשתם מצורפת, שאבא יביא אותם ל'אוהל' ויקרא אותם על הציון. היו גם כאלה שכתבו את בעיותיהם בענייני פרנסה, בריאות, ילדים, או עניינים אחרים, או הרבה בקשות רחמים וברכה על אבא או בעל שנעצרו על ידי המשטרה החשאית. ב'אוהל' עצמו היתה תיבה מיוחדת בה הונחו הפ"נים לאחר קריאתם.

"כתיבת הפ"נים וקריאתם, נחשבה אצל אבא לעבודת קודש. לפני הכתיבה לבש חליפה וחגר את הגרטל ואת פניו אפפה רצינות מיוחדת. בשעות אלה או בזמן ההכנות שלו להליכה ל'אוהל', ידענו שאסור לנו להפריע לו או להטריד אותו בענייני הבית או בשאלות שלנו. בזמנים אלו אבא היה מתנתק מכל ענייני העולם וכולו שקוע בתחושת קודש.

"לפעמים היו מגיעים להאדיטש חסידים רבים – בעיקר כדי להתפלל בימים הנוראים ב'אוהל' או לקראת יום היארצייט של

ר' יוסף גנזבורג כותב למזכיר הרבי הרש"י: "ביקשתי להודיעני אם נתקבלו התמונות ששלחתי מהאוהל הק' דאדמו"ר הזקן".

ר' אהרון נזכר לפתע באגדה שהסתובבה בהאדיטש, כי בעת קבורת אדמו"ר הזקן התגלתה במקום מערה המובילה מהאוהל ועד לנהר הסמוך. הוא סיפר לנוכחים במקום כי חלם שישנה מערה במקום המובילה אל הנהר. אחד היהודים שנכחו במקום הזיז את הסטענדר שעליו עומד נר התמיד והמערה אכן נמצאה. דרכה יצאו היהודים עד לנהר פסול, משם הגיעו למחנה פרטיזנים

"לא פעם סבא היה נשאל על ידי פקיד הדואר, לשם מה הוא שולח כל כך הרבה חבילות. סבא השיב בחכמה: 'אני איש זקן ולא מסוגל כבר לעבוד, לכן אני מתפרנס

ר' מוסל חרשוכין

ר' שניאור זלמן גנזבורג

ר' מאיר צבי הירש גנזבורג

לפני התיבה. הוא אמר את הקדיש דרבנן שלפני הודו, התפלל כשליח ציבור ואמר 'ברכו ויקדושה' וכל שאר הקדישים...'
לאחר שהרבי הריי"צ יצא מברית המועצות, דאג ר' יוסף לשלוח לו תמונות של האוהל.

בשנת תרצ"ד ביקש ר' יוסף ביקש לצאת את ברית המועצות והוא שאל על כך את אדמו"ר הריי"צ שענה לו:
"האדיטש גנזבורג. ישתדל דבר העתקה [ויגיש] בפשוטים".

הכוונה הייתה לנסות לשלם עבור הפספורט בכסף מקומי, למרות שהשלטונות דרשו דווקא מטבע זר, אותו היה קשה להשיג.

ישיבה מחתרתית

ר' יוסף גנזבורג ייסד בהאדיטש סניף מחתרתי של ישיבת 'תומכי תמימים'. אין בידינו פרטים מדוייקים על הישיבה, אך ידוע הוא כי בשנת תרצ"ו למדו בישיבה זו מספר תמימים ובהם: ר' דובער ריקמן, ר' מוני רפופרט, ר' מרדכי טריגובאוו, וכן בניו של ר' יוסף גנזבורג – התי' יצחק והתי' שלום דובער. המשגיח בישיבה היה ר' אברהם זעליג גנזבורג, ובתקופה מסוימת סייע בעדו הרה"ח ר' יוסף גולדברג (לימים ראש ישיבת 'תומכי תמימים' בברינאוה) ע"ה.

רדיפות הנ.ק.וו.ד. לא פסחו על ר' יוסף. מספר פעמים נאלץ לברוח מהבית ולהסתתר אי-שם. באחת הפעמים הגיע אחד מידידיו לביתו וגילה לו על כך שנודע לו כי יש כוונה לעוצרו. בפעם אחרת באו אנשי המשטרה החשאית לעוצרו, אך למזלו הוא לא היה בבית. השוטרים הודיעו כי עליו להתייצב

היה מתייחס בחביבות ופורס לנו ממה שאכל ונתן לנו לטעום.

"הוא היה יהודי נעים הליכות ודיבר בנימוס, אולם כאשר עסק בהכנות ליציאה אל האוהל, היתה ארשת של רצינות ניכרת היטב על פניו. אני זוכרת שחשנו כי ר' איציה הוא שונה מכל שאר החסידים שביקרו אותנו בבית".

על כך מוסיף וסיפר הרה"ח ר' צמח גורביץ ע"ה, בנו של ר' איציה מתמיד:

"אבא היה מרבה לבקר בהאדיטש, ובדרך כלל היה סועד אצל משפחת גנזבורג. אבא העריך עד מאוד את ראש המשפחה ר' מנחם מענדל הלל, ופעם אמר לי: 'לולא דמסתפינא הייתי אומר שר' מנחם מענדל הלל גנזבורג הוא בינוני על פי תניא'.

ר' יעקב גנזבורג ש"י סיפר בשם אחיו ר' יוסף סיפור מרעיד-לב:

"פעם הגיע הרה"ח ר' איציה דער מתמיד להאדיטש לקראת כ"ד בטבת, כדי לעבור לפני התיבה באוהל ביום היארצייט של אדמו"ר הזקן. הקור היה גדול, השלגים מרובים, ומאחר שהאוהל נמצא במרחק מה מהעיירה, לא היו באוהל אלא תשעה אנשים בלבד.

"האוהל היה מחולק לשניים כשדלת מפרידה בין שני החלקים. בחלק הקדמי מצוי בית כנסת בו התפללו בעיקר בימים הנוראים, ובחלק האחורי שמעבר לדלת נמצא הציון הקדוש.

"כשנוכח ר' איציה לדעת שהזמן מתאחר ואין סיכוי שייגיע עשירי, פתח את הדלת המפרידה בין שני חלקי האוהל, וקרא לעבר הציון: 'חז"ל אומרים גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם, על כן אנו מצרפים את רבנו הקדוש כעשירי למניין, ומיד עבר

אדמו"ר הזקן. מובן שבאותם הימים הבית היה מלא חיים. היו גם כאלה שהעדיפו לערוך ביקור חשאי; בדרך כלל היו אלו חסידים שהמשטרה חיפשה אחריהם והם ביקשו לשפוך את ליבם באוהל. הם היו מתארחים בביתנו יום או יומיים, ואחרי הביקור ב'אוהל' היו נעלמים בשקט כלעומת שבאו. כל הביקור שלהם, מבואם ועד היעלמותם, היה אפוף שתיקה ומסתורין ואנחנו ידענו שאסור לשאול.

"החווייה שאני זוכרת בצורה החדה ביותר, קשורה בחסידים שהיו באים בראש השנה, כשהלכו ליתשליך' בנהר שליד ה'אוהל'. ההליכה לשם לבשה אופי מיוחד; מעין עליזות ושמחה לא רגילים, כאילו אין משטרה ואין מאסרים ואפשר כבר לשרי בקול רם ולשמוח בגלוי".

אדמו"ר הזקן מצטרף למניין

"אני רוצה להוסיף כמה מילים על אישיות מיוחדת שהייתה באה להאדיטש, שדמותה נשארה חיה בזיכרוני בגלל יראת הכבוד שאבא הרגיש כלפיה. אני מתכוונת לחסיד הגדול ר' יצחק הורביץ, או בכינויו 'ר' איציה דער מתמיד". ר' איציה הגיע אלינו הביתה פעמים רבות. הוא היה נשאר אצלנו יום או יומיים והולך ל'אוהל' ומבלה שם שעות. שמת לי לב שהוא לא היה אוכל אצלנו, אלא מוציא מהחבילה שלו אוכל שהביא עמו. אנחנו, הילדים הקטנים שבבית, היינו מציצים מבעד לדלת לראות מה האורח אוכל, והוא לא היה גוער בנו; להיפך, הוא

תשע שנים בבית סוהר בגלל בדיחה

מספרת מרת ציפורה חדש:

"אבא, ר' מאיר צבי הירש גזבורג שהיה חסיד גדול, ישב שנים ארוכות בבית סוהר בקזחסטן. אבא לא עבר על החוק, הוא גם לא גנב ולא פשע. כל "פשעו" הסתכם בכך שבעת אסיפה שנערכה במקום עבודתו, אמר בדיחה על חשבון שלטון החוק. תוכן הבדיחה היה: לאן שלא תלך, החוק יהיה נגדך. "הוא נעצר עוד בהיותו בעבודה ובמקביל נערך בביתנו חיפוש. אבא נשלח למאסר ארוך. זה היה בשנת תרצ"ז והוא שוחרר רק בשנת תש"ו. את השנים הללו עשה במאסר בקזחסטן הרחוקה. לאחר המלחמה התברר כי אלוקים חשבה לטובה, ובזכות גלות זו ניצלו חייו.

השוטף אבא נפלה למשכב ממנו לא קמה עוד. כך נותרנו שני ילדים קטנים אני בת עשר ואחי בן החמש, לבדנו בכפר קטן.

"כעבור זמן נוצר קשר עם קרובי משפחה והם לקחו אותנו מהכפר הקטן, והמשכנו לנדוד עמם. בשנת תש"ו אבא השתחרר מבית הסוהר והגיע לסמרקנד, שם היו כמה מאחיו. הוא יצר קשר עם אחיו ואחותו בלנינגרד והם שסיפרו לאבא על מיקומינו. לאחר תשע שנות נתק, אבא בא לפוגשנו ולקח אותנו עמו לסמרקנד."

קהילת ליובאוויטש נכחדה

בחודש אלול תש"א נכנסו הנאצים להאדיטש, כניסה שלא לוותה בקרב ממשי. חמישה חודשים לאחר מכן, בחודש טבת תש"ב, הוצאו יהודי האדיטש להורג על ידי הנאצים.

כל חסידי חב"ד שהתגוררו בהאדיטש באותם ימים – נספו, מלבד מרת שפרה גזבורג בת העשרים, שהצליחה להימלט ברגע האחרון, והיא שמספרת על האירועים המזעזעים שנחרטו בליבה:

"אבא, ר' יוסף גזבורג, נורה למוות על ידי הנאצים מיד לאחר שנכנסו להאדיטש. אחר כך הם תפסו גם את הסבא ר' הירש גורביץ (אב אמי) עם יהודים נוספים, באמרם שלוקחים אותם לימחנות עבודה! אך הם לא שבו עוד הביתה.

"באחד הימים נכנסו חיילים נאציים לביתנו, הם תפסו את הסבא ר' מנחם מענדל הלל שהתגורר אצלנו, וגזזו חלק מזקנו. סבא התחנן ובכה, אך שום דבר לא הועיל לו. הם אפילו נהנו מסבלו והתעללו בו. ראיתי זאת במו עיניי. אחר כך הוציאו את כל ספרי הקודש שהיו בבית ושרפו אותם מול עינינו. היה זה מחזה מחריד. לרשעות הסדיסטית שלהם לא היה גבול. לאחר שהעלו באש את הספרים החליטו לפגוע בנפש, וכך רצחו בדם קר את הסבא ר' מנחם מענדל הלל הי"ד.

"לאחר הפוגרום הזה, עברנו להתגורר אצל קרובי משפחה. הנאצים הכריחו את כל היהודים לענוד טלאי צהוב וכולנו חיינו יום יום, שעה שעה מתוך פחד איום. לא ידענו מי יחיה ומי ימות.

"בינואר 1942 (טבת תש"ב) הודיעו הנאצים ברמקולים שכל יהודי העיירה חייבים להתרכז במקום מסויים וכל אחד צריך להביא עמו את המסמכים האישיים,

כשהתרגשות ממלאת את קולה, היא ניאתה לספר על אודות הבריחה רווית התלאות:

"בשנות המלחמה, היינו אני ואחי הצעיר אברהם יחד עם אמא מרת רבקה לבדנו, כיוון שאבא ישב בבית סוהר על לא עוול בכפו (ראה מסגרת). אמא לא חשבה לברוח, היא חששה מפני הקשיים שיווצרו בדרך. למרות שהייתי ילדה בת עשר, הייתי קשובה כל העת לרדיו ושמעתי עדויות שהגיעו בעל פה אודות רצח המוני של יהודים באזורים אחרים באוקראינה. הדיווחים נראו לי רציניים והתמלאתי חששות מפני הבאות.

"בשלב מסויים החלטתי כי אנחנו חייבים לאזור אומץ ולברוח מהאזורים הקרובים לחזית, אבל אימא לא הסכימה. החששות כנראה התגברו בלבי, ויום אחד אמרתי לאימא במר לבי: 'אם לא תברחי, אני אמלט לבד מהבית ואמצא דרך להצטרף לבורחים מהאזור'. אימא לקחה את דבריי ללבה והחלה לברר על דרכי מילוט אפשריות. "אימא עבדה אז כמנהלת חשבונות, וכעבור זמן קצר גילתה לה ידידתה שעבדה במשרה דומה, כי השלטונות מארגנים עגלות ותומות לסוסים עמן יברחו עובדי החברה בלבד. אמא התחננה בפניה ולבסוף הידידה נענתה ואמרה: תבואי עם שני ילדיך ונמצא לכם פינה קטנה באחת העגלות, אבל בתנאי שאתם באים ללא חבילה, אף לא הקטנה ביותר.

"עלינו על העגלה זמן קצר לפני שהנאצים הגיעו לעיירה. מאז החל מסע מפרץ בעגלות, ברכבות, וגם בסירות דרך נהר הוולגה. תחילה הגענו לאזור קורסק, ומשם לוורוניז' ולסטלינגרד. לאחר שיצאנו מסטלינגרד החל גשם שוטף, ואנחנו שנסענו בעגלות פתוחות, נרטבנו עד לשד עצמותינו. לאחר נסיעה ארוכה תחת ממטרים סוחפים, הגענו לכפר נידח. כתוצאה מהקור והגשם

"למרות שהייתי ילדה בת עשר, הייתי קשובה כל העת לרדיו ושמעתי עדויות שהגיעו בעל פה אודות רצח המוני של יהודים באזורים אחרים באוקראינה. הדיווחים נראו לי רציניים והתמלאתי חששות מפני הבאות. "בשלב מסויים החלטתי כי אנחנו חייבים לאזור אומץ ולברוח מהאזורים הקרובים לחזית, אבל אימא לא הסכימה"

בהקדם בתחנת המשטרה המקומית. בני הבית שלחו להודיע לו כי יזהר מלחזור הביתה. הוא ביקש אפוא כי יביאו לו את הטלית והתפילין, ונעלם מהאדיטש. רק כאשר הבין כי החיפושים אחריו הופסקו, שב לביתו.

עקשנות שהצילה

ככ"ז בסיון תש"א החלה גרמניה ב'מבצע ברברוסה' בו פלשה בפתאומיות לתוככי ברית המועצות וכבשה במהירות שטחים נרחבים.

באותם ימים החלה בריחה המונית. ממשלת ברית המועצות ביקשה מהאזרחים לעלות על רכבות שנסעו לערים רחוקות בתוך המדינה. בין הבורחים היו בני משפחת ר' מאיר צבי הירש גזבורג, וזאת בזכות התעקשותה הנחרצת של הילדה ציפורה שהייתה בת עשר בלבד.

רבותינו נשיאינו דואגים לאוהלים

בתקופה שלאחר המלחמה התעניין הרבי הריי"צ בנעשה בקברי רבותינו נשיאינו. באגרת ששיגר ביום כ"ד באדר שני תשי"ח אל הרה"ח ר' יונה איידלקופ ע"ה ששהה בפאקינג, הוא כותב:

"לבקש להודיע... מצב העיירות אשר שם מקומי מנוחת קדושי עליון זי"ע רבינו הבעל שם טוב, הרב המגיד ממעזריטש. האדיטש. נייעזין. ליובאוויטש. ליאדי. קאפוסט. באברויסק".

במשך השנים, היתה התעניינות מיוחדת של הרבי הריי"צ והרבי מה"מ בנעשה באוהלי רבותינו נשיאינו ברחבי ברית המועצות, ובהם גם האוהל בהאדיטש.

שיפוץ נרחב עברו המצבות והאוהל בסוף שנות הממ"ם, על ידי הרב דוד נחשון והרב אבי טאוב. בשנים האחרונות חודש בנין האוהל ונבנו מעברי גישה כדי להקל על הבאים להתפלל. בכך התמלאה בקשתו של הרבי הרש"ב, ליצור אפשרות לכמה שיותר יהודים להגיע להתפלל באוהל.

כיום לא ידוע על קהילה יהודית כלשהי הנמצאת בהאדיטש.

מקורות: "אגרות אדמו"ר הזקן", "אגרות אדמו"ר האמצעי", "אגרות אדמו"ר הצמח צדק", "אגרות אדמו"ר הרשי"ב", "אגרות אדמו"ר הריי"צ", "ספר השיחות השית", "בית רבי", "תולדות אדמו"ר הזקן", "תולדות הצמח צדק", "תולדות חב"ד ברוסיה הסובייטית", "גזע חסידים", "הרבי והמוסד", "ליקוטי סיפורים של פרלוב", "ליובאוויטש וחייליה", "קיצור תולדות חב"ד", "כפר חב"ד" וראיונות אישיים עם יוצאי האדיטש.

"לפעמים היו מגיעים להאדיטש חסידים רבים - בעיקר כדי להתפלל בימים הנוראים ב'אוהל' או לקראת יום היארצייט של אדמו"ר הזקן. מובן שבאותם הימים הבית היה מלא חיים. היו גם כאלה שהעדיפו לערוך ביקור חשאי; בדרך כלל היו אלו חסידים שהמסורה חיפשה אחריהם והם ביקשו לשפוך את ליבם באוהל

ר' יעקב שיי - שרד את המלחמה בסמרקנד והשתקע במילנו איטליה.

ר' ישראל הי"ד - נהרג בהאדיטש.

סיפור משפחתי עצוב הוא סיפורה של משפחת לויטין. ר' זלמן לויטין למד בישיבות המחתרתיות ולאחר מכן שימש כמשגיח בישיבות 'תומכי תמימים' המחתרתיות. הוא עזב את העיירה כמה חודשים לפני שנכבשה. הוא נסע למוסקבה כדי לחפש עבודה כיון שבהאדיטש לא מצא די פרנסתו. הוא שרד את אימי המלחמה בעוד שרעייתו מרת רחל (בתו של ר' שמואל יצחק גנזבורג) וילדיו נספו בהאדיטש.

על משפחת חרשוכין מהאדיטש, מספר הנכד הרה"ח ר' מרדכי חרשוכין:

"סבא וסבתא ר' מרדכי ומרת פייגא רבקה התגוררו בהאדיטש. בנם הלא הוא אבי הרה"ח ר' יוסף ע"ה ורעייתו מרת נחמה שיינא ע"ה עברו להתגורר במוסקבה, ושם שרדו את המלחמה. סבא וסבתא נספו בהאדיטש. הי"ד".

מכיוון שהם עומדים להעביר אותם לעיר אחרת, כלשונם.

"הרגשתי שזה הסוף. ידעתי שהם רוצים להוליך אותנו אל המוות. באותו רגע החלטתי לברוח יחד עם אחותי, אך היא חששה מפני הבלתי נודע, והעדיפה ללכת עם כל בני המשפחה. נותרתי לבדי. ברחתי מיד ליערות שהקיפו את האדיטש. במשך כשנתיים התגלגלתי ממקום למקום מכפר לכפר; סבלתי חרפת רעב, ממחלות ופחדים, עד שהצבא האדום שיחרר את האזור בו שהיתי.

"בסיום המלחמה, שבתי להאדיטש, ואז התברר לי כי גם אני נרשמתי כאחת ההרוגות..."

מרת שפרה חדש, מסכמת בעצב את הטרגדיה של משפחת גנזבורג בעת המלחמה: ר' מנחם מענדל הלל ורעייתו הי"ד נהרגו בהאדיטש.

הבן, ר' יוסף ובני משפחתו הי"ד (מלבד שפרה) נהרגו בהאדיטש.

הבת, מרת מירה גנזבורג ע"ה שרדה את המלחמה בלנינגרד.

הבת, מרת הדסה שלונסקי ע"ה, שרדה את המלחמה.

הבן (אביה של מרת שפרה), ר' מאיר צבי הירש ע"ה - שהה בבית סוהר בזמן המלחמה וחייו ניצלו.

הבן, ר' משה ע"ה - שרד את המלחמה בלנינגרד.

הבן, ר' שלמה אליעזר הי"ד - נשלח לחזית ולא שב.

הבן, ר' אברהם זעליג הי"ד - נשלח לחזית ולא שב.

הבן, ר' נח הי"ד - נשלח לחזית ולא שב.

הבן, ר' שניאור זלמן ע"ה - שרד את המלחמה בסמרקנד והגיע לניו יורק.

להשכרה בצפת
דירת ארבעה חדרים ברחוב הרצל 5
קרוב לביהכ"נ ההונגרי.
קומה שניה, שקטה מוארת ומרווחת + נוף
\$350
טלפון: 02-5832246

המטה העולמי להצלת העם והארץ
הנה זה באו!!!
התקליטור החדש רב התוצאות
לא נשכח ולא נמלח
טובים האלפים בו' השון בבנייני האומה בירושלים
התקליטור כולל:
המנוח אריאל זילבר ואהרן רזאל
הסרטים: צבא הנירוש וישראל והכנסת סיה' לנפש קספי' ביים הנירוש
60 דקות של צפייה מרחקת
מבצע! כל הרוכש תקליטור מקבל חינם את הסרט ארץ ישראל השלישית
סחירים סיוחדים לספיצימו!!!
052-5218730 08-8584353

הושע-נא!

אחרי שרעייתי והבנות הדליקו נרות שבת קודש, לפני שיצאתי עם הילדים לבית הכנסת, נעמדתי לפני התמונה הגדולה של הרבי מלך המשיח שנמצאת בסלון. פניתי אל הרבי בבקשה; לא, בתביעה. למרות שידעתי שזה כמעט דבר בלתי אפשרי. ביקשתי מהרבי להציל את דודה זיסל. לא ביקשתי, קבעתי: 'רבי אתה חייב לעזור!' • שני סיפורי 'בדידי' מופלאים שסופרו לאחרונה בהתוועדויות חסידיות

המחלוקת, המשפחה כולה עברה טלטלות חזקות וההתנגדות, הלעג וההתנגדות הרימו ראש. אנחנו כמובן המשכנו בשלנו, בראש מורס, כפי שכתוב בהלכה "אל ייבוש מפני המלעיגים".

מ כל בני המשפחה הקרובה, ישנה דמות אחת יוצאת דופן. לעולם לא נשמע מפיה ביטוי שלא בדרך ארץ כלפי הרבי מלך המשיח או חב"ד, ולא רק זה, אלא שלעולם לא דיברה בגנות יהודי כלשהו – יהיו השקפות או התנהלות חיינו שונות מדרכה אשר יהיו, היא אוהבת את כולם ומקבלת את כולם בסבר פנים יפות.

כן, זו דודה זיסל, כשמה כן היא. למרות שבחיייה הפרטיים היא אכלה מרורים רבים, סבר פניה לא נחמץ לעולם והחיוך לא מש משפתיה. גם בזמני גבורה (והיו לה זמנים קשים מנשוא וניסיונות אין ספור) וגם בזמני חסד – "אשירה לה!". דודה זיסל תמיד קיבלה את מה שהקב"ה נתן לה מתוך קבלה פנימית עמוקה. אולי אפילו כמו שכ"ק

את מקומו בין השומעים, ולא המדברים. התרגשות רבה על פניו, ויש לו מה לספר. אנחנו, שהיינו, האזנו וקלטנו, מביאים את סיפורו, מהתוועדות אחת מני רבים.

א ולי לא כולם יודעים, אבל מוצא משפחתי מארה"ב. עלינו ארצה לפני חמשה עשורים, אבל לא כל בני המשפחה הגיעו אתנו. לא כל המשפחה מצאה דרכה, כמונו, לאורה הגדול של החסידות, ובמיוחד של הרבי מלך המשיח. למרות שרוב המשפחה הינה מה שנקרא "עולם ישע", רובם לא מוגדרים "מתנגדים", אלא יהודים טובים ששומרים תורה ומצוות; ממשיכים בתלם כמו אבות אבותיהם, לא מחפשים חידושים או שינויים בעבודת השם, אבל גם – והוא עיקר: לא לועגים לאלו שצועדים בדרך העולה בית א-ל, חסידי חב"ד.

כל זה היה נכון בעבר, כשהתחלנו לצעוד בדרך של חסידות. בשנים שלאחר מכן, כאשר מישהו בבני ברק קם והצית את אש

התוועדות. לחיים. דבר מלכות. שירה וזמרה.

ישנן כמה וכמה סוגי התוועדויות: ישנן התוועדויות מרכזיות, במה מפוארת מאוכלסת ברבנים, משפיעים, שלוחים ואנשי ציבור. הנאומים רשמיים בסגנונם. כל אחד מנסה להקריין רטוריקה מקצועית. הנושאים כלליים, לטובת הקהל המגוון המשתתף, חלקם זו הפעם הראשונה בחייהם.

אבל אחרי שאורות הבמה כבים, שולחן הכבוד מקופל, וכל התפאורה מאוחסנת עד להתוועדות הרשמית הבאה. משפיעים יושבים, חסידים ופרחי חסידים מצטופפים סביבם. המשקה עומד במרכז השולחן, אבל מי נצרך לו? האווירה קסומה, הלבבות מלוכדים והדיבורים, בשפה החסידית העתיקה ועסיסית, קולחים. כאן המקום לשמוע סיפורים אישיים, נסים ונפלאות שאירעו בימים ההם בזמן הזה.

כאשר העניינים מתלהטים, סיפור רודף סיפור והלבבות נפתחים, נשמע כחכוח מרגונו של שמעון, חסיד שבדרך כלל מוצא

לגרום מצד שני – להשאיר את המצב כד? אסור. מסוכן. הנמק מתפשט. לא לנתח זה תעודת פטירה על בטוח. אבל ייתכן שעצם הניתוח יביא לאותה תוצאה.

הרופא בא במבוכה אמיתית. הוא היה צריך עזרה לגבי הכרעה והחלטה ושלא כצפוי, ביקש מבני משפחה לפנות ל...רב פוסק הלכה. "איני יכול לקחת אחריות כבדה להחליט. אוי לי מיצרי, אוי לי מיוצרי. כל האפשרויות אינן טובות ומשמחות, ואני לא רוצה להחליט על מהלך כה גורלי.

בני המשפחה, בני דודי היקרים פנו לרב פוסק הלכה, אני לא יודע בדיוק מי הוא קבע להם שאין אפשרות לחשוב על מה יהי הלאה, אלא לבחון את המצב העכשווי. אם המצב דורש קטיעת רגל כדי שלא יתפשט הנמק, אזי פוסקים לפי המצב ולא מתחשבים עם מה תהיינה תוצאות אפשריות של הניתוח.

אנחנו, בני משפחתי אשר בארץ ישראל, עקבנו אחרי ההתפתחויות בנשימה עצורה. כל יום התקבל דיווח, וכל יום הדיווח הי

אחרי ניסיונות שונים עם תרופות שונות, הרופאים זימנו את בני המשפחה ונתנו את ה"פסק" שלהם. עשינו כל שביכולתנו אבל הטיפול לא הואיל. אדרבה, המצב הולך ומחמיר. הנמק שתקף את הרגל לא נעצר, אלא ממשיך להתפשט, וכל הרגל נגועה עד החלק העליון. המצב חמור ביותר והוא עלול לסכן את כל שאר הגוף. בצער רב אנו נאלצים לבקש מכם לחתום על אישור לקטיעת הרגל כולה!

בני המשפחה, מיותר לתאר, היו בהלם. אימא וסבתא, מתקרבת לגיל מאה בעז"ה, צריכה לעבור את כל הסבל הזה? אין דרך אחרת? הייתכן שאין לרפואה המשוכללת בדורנו מה להגיד כדי להציל את רגלה מקטיעה?

כאן נכנסו לקלחת של התייעצויות רפואיות. בני המשפחה הגיעו עד לראש המחלקה. כאן לפתע נשמעו דיבורים קצת שונים. הרופא הראשי, פרופסור מהולל, חושש מעצם הניתוח. אישה בגילה, עם גוף עדין ושברירי... מי יודע מה הניתוח יכול

אדמו"ר הזקן כותב באיגרת "להשכילך" ש"יהן ולא שוין..."

בגלל האישיות הקורנת והיותה דוגמה אישית לאצילות יהודית, כאב לי במיוחד לשמוע לא מזמן על מצב בריאותה. דודה זיסל זכתה להגיע עמוק לתוך שנות התשעים שלה. היא מוקפת ב"ה בצאצאים רבים שמתפלים בה בחום. אבל בזמן האחרון התגלה לה דלקת בורם הדם וזה מגיע לידי ביטוי בנמק ברגל ה"י.

דודה זיסל נלקחה לבית הרפואה, שם טופלה במיטב התרופות העכשוויות. נתנו פסק זמן כדי לתת לתרופות להשפיע, והחזירו אותה הביתה. "תוך כמה ימים", הבטיחו הרופאים, "המצב יתייצב והרגל תבריא".

עבר עוד זמן והמצב לא השתפר. שוב אשפוז, ושוב טיפול, תרופות אחרות וטובות יותר. ושוב: אין תגובה. הגוף לא מגיב כהוא זה לטיפול החריף. הגוף חלש לכל האנטיביוטיקה, אבל אין ברירה. חייבים להציל את הרגל.

פחות משמח ומעודד מהיום הקודם. עד שהגיעה ההכרעה של הרב לטובת הקטיעה ל"ע.

הידיעה הסופית על קביעת הניתוח הגיעה ביום שישי, ערב שבת קודש לפני חודש. למרות הדחיפות של העניין, כנראה שאישה המתקרבת לגיל מאה עדיין לא נמצאת במקום הראשון בסדר עדיפויות. הניתוח נקבע אפוא ליום ראשון.

קיבלתי את הידיעה בכאב חד ובקושי רב. לא יכולתי לעכל כיצד אישה כל כך מיוחדת, בעלת מידות אציליות, אהבת ישראל ללא סייג וגבול, מי שקיבלה כל חייה ייסורים באהבה, תצטרך לעבור דבר נורא שכזה. לא יכולתי להשלים עם הגזירה. לא יכולתי לחשוב על אופציה כזאת. פשוט לא ייתכן!

אז למה לא כתבת לרבי מלך המשיח? אתם שואלים בהרמת גבה. כי לא הייתי מסוגל לכתוב את כל הסיפור הנורא על גבי דף. לא רציתי לתת לזה אחיזה גשמית במציאות. כאחד האחיינים האהובים על דודה זיסל, שזכה לעבור את חלק גדול משנות חייה מקרוב, יכולתי רק לזעוק שזה לא מגיע לה, לא ייתכן. לאבד רגל בגיל כזה? הלא היא הוכיחה עשרות פעמים את עמידתה בניסיונות בשמחה, בקבלת ייסורים מתוך השלמה ושמחה פנימית. למה עכשיו היא נאלצת לעבור דבר שכזה?

היה זה כאמור בערב שבת קודש. אחרי שהתקבלה הידיעה לא יכולתי להתרכז עוד בהכנות לשבת. התפקידים הרגילים שאני עושה בבית היו קצת שלומיאליים באותו שבוע. ראשי היה במרחק רב, בארה"ב.

אחרי שרעייתי והבנות הדליקו נרות שבת קודש, לפני שיצאתי עם הילדים לבית הכנסת, נעמדתי לפני התמונה הגדולה של הרבי מלך המשיח שנמצאת בסלון. פניתי אל הרבי בבקשה; לא, בתביעה. למרות שידעתי שזה כמעט דבר בלתי אפשרי – הרי אפילו הפרופסור הגדול פוחד משתי האפשרויות. ביקשתי מהרבי להציל את דודה זיסל מהגורל האכזרי של קטיעת רגל. לא ביקשתי, קבעתי: ירבי אתה חייב לעזור!

הזמן עבר עליי במתח רב. חוסר רגיעה. ניסיון לעשות דברים לזכותה.

ביום ראשון, מאוחר בלילה. צלצול טלפון. אחי על הקו. התקבלה ידיעה מבית הרפואה.

"נו?" אני מאיץ בו ומרגיש את הלב שלי מתחיל להלום בפראות. אל תגידי את הגרוע מכל, בבקשה. אני לא אעמוד בזה.

"תשמע את הלא יאומן", הוא אומר

"אחרי כל ההקדמות, היהודי סיפר לאמו על כל העניין: הפגישה עם

הרב דניק, כתיבת המכתב,

קבלת שתי תשובות מהרבי

מליובאוויטש עם שם שונה ממה

שהוא כתב. שמא יש לאם תשובה

לתעלומה? במקום תשובה, האם

תפסה את ראשה בשתי ידיה. היא

מתחלחלת... כן, יש לה פתרון.

אבל איך הרבי ידע מה שעבר

עליה לפני עשרות שנים??

בקול נרגש. "הכינו את דודה זיסל לניתוח. כולם היו שם בחוץ, יודעים שבכל מקרה המצב לא טוב, ולא יודעים מה תהייה התוצאות. כפי שהרופא אמר, כל האפשרויות עגומות. לפני הניתוח בדקו עוד פעם אחת ואחרונה את מצב הרגל שמוזמן הוגדרה כ"מתה". נגועה בנמק מתקדם ומתפשט.

"והנה – בהפתעה גמורה – מגלים שיש זרם דם תקין בכל הרגל!! הרגל קמה לתחיה! פרט לכמה אצבעות ששם הנמק עדיין היה קיים והם קטעו, לא היו צריכים כלל לנתח אותה" - - -

הנה סיפור נוסף שהושמע לאחרונה באחת ההתוועדויות מפי ר' יום טוב גינדי שי.

"אחד מאחיי הוא מוהל בכפר חב"ד. לעתים קרובות הוא מוזמן לערוך בריתות בהרבה מקומות. פעם הוזמן לקהילה התוניסאית בתל אביב כדי לערוך ברית מילה לאחד מבני הקהילה. רב הקהילה, הרב חררי, הזמין את אחי ובעל הברית לומר 'לחיים' אצלו בתום הברית. בהזדמנות זו ערך היכרות עם אחי ושאל אותו מהיכן הוא. כשהתברר שהוא מכפר חב"ד, סיפר לו הרב את הסיפור הבא:

"בקהילה שלנו היה אברך כבן שלושים, משותק ל"ע שהיה צמוד לכסא גלגלים. מצב בריאותו הגופני כבר נמשך כעשר שנים, עד שיום אחד קרה מקרה. הוא פגש בחסיד חב"ד שהציע לו לכתוב לרבי ולבקש ברכה למצב בריאותו. האברך ביקש מהרב דניק לכתוב עבורו את המכתב ונתן לו את הפרטים הרלוונטיים. משום מה הוא ציין במכתבו גם את שם אביו.

"החסיד רשם לעצמו את הפרטים, הלך הביתה וכתב הכל לרבי וביקש בעבורו ברכה לרפואה שלמה.

"כעבור זמן מה הגיע התשובה לביתו של החסיד. במכתב מייעץ לו הרבי לכתוב ספר תורה ובזכות זה תהיה לו רפואה שלמה. בנוסף לכך, במכתבו ציין הרבי את שמו של האברך המוגבל, והוסיף את שם אביו, אך השם לא היה אותו שם שהלה נתן לו אותו הוא כתב לרבי.

"טעות?? לא ייתכן! אין טעויות אצל הרבי. אבל בכל אופן, החסיד כתב שוב לרבי עם כל הפרטים, רק כדי להיות בטוח, ושוב נתקבלה תשובה וגם הפעם עם שם אחר של האבא.

"הרב דניק קצת נבוך. מה הוא יגיד? שהרבי טעה בשם האבא? אבל אין ברירה, הרי הוא רק שליח. עליו להעביר את התשובה ככתבה וכלשונו.

"החסיד חזר עם התשובה לאברך, והביע פליאה שהרבי ציין שם אחר בתור שם האבא. אולי יש לאבא שלך שם נוסף?

"לא! השם שהוא נתן בתחילה הוא שם אביו, ולא כפי שהרבי ציין במכתב.

"מקבל המכתב, האברך המוגבל, החליט שהוא חייב לברר את התעלומה לאשורה. מי יכול לפתור את התעלומה מלבד אמו יולדתו, קיבוצניקית שעדיין התגוררה בקיבוץ.

"אחרי כל ההקדמות, היהודי סיפר לאמו על כל העניין: הפגישה עם הרב דניק, כתיבת המכתב, קבלת שתי תשובות מהרבי מליובאוויטש עם שם שונה ממה שהוא כתב. שמא יש לאם תשובה לתעלומה?

"במקום תשובה, האם תפסה את ראשה בשתי ידיה. היא מתחלחלת... כן, יש לה פתרון. אבל איך הרבי ידע מה שעבר עליה לפני עשרות שנים??

"כאן החלה לספר שהיא הייתה נשואה לקצין צבא שנפל בעת מילוי תפקידו, ושמו הוא השם שהרבי כתב במכתב. כמנהג הקיבוץ, אין "שבעה" ואין אבל, והיא מיהרה להינשא לפני שלושת החדשים הנדרשים על פי הלכה, ליהודי שנחשב עד כה לאביו! אבל האמת היא שהקצין שהרבי ציין את שמו, הוא הוא האבא הביולוגי!"

כאמור, את הסיפור הזה שמע אחי מהרב חררי, רב קהילת יוצאי תוניס.

מפי המתוועדים פרצה שירה, הניגון הידוע שעמו נלך לקבל את פני מלך המשיח: "יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!" אשרינו!

לכל ילד וילדה אות בספר התורה של ילדי ישראל

אות אות קומט משיח

www.kidstorah.org | 03-9607358 72915 ת.ד. 8 כפר חב"ד | ספר התורה של ילדי ישראל

כולנו נהיה שם!

ו' שבט, שבת פרשת בא - מלון 'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר שבע

שבת
כולה
משיח

ניגוני חב"ד קצת אחרת
אלבום שמוציא את השמחה מן האדישות

הברירה התמידית
ניגוני חב"ד
מעט מן האור

האלבום מוקדש מן האור לכל 19 ניגוני סמחה, מסורת האלבוים באופן כללי הפגה מעיינות היטן התכירי חוצה ומסאן נבזר יסוד מוקדש מן האור ויחיה ויבא מן הוינק. לכן נבחרו ניגוני סמחה כלבד סודי הסמחה מכסירה את האדם לחיות כלי מקבל.

להזמנות: 08-8505908 050-7938404

לבית חב"ד - מטה בנימין

דרושים:

- א. מלמד לגני ילדים
- ב. בחור או אברך נמרץ לעבודה בבית חב"ד עם חילי צה"ל ובני נוער

תחילת העבודה מיידית

המעוניינים נא לפנות לטלפון: 02-9947770

ניתן להשאיר הודעה

א לפי נולטים
מידי יום
נהנים מאחד
חי הוסס
ושימושי
ישר מהחיות

ב"ה
חדשות
עידכונים
מעיר האבות
חברון

ניתן לפרסם באתר - לפרטים 054-5-690067

כמצוות רבותינו נשיאנו - קנה ד' אמות בחברון

www.chabad-hebron.com

סלוטון
משחת פנים
100% טבעי

ניתן להשיג בטלפון
03-9606599
0508-456870

יחי אדוננו מרוב ארבעים מלך המשיח לעולם ועד

דרוש

אברך נמרץ לשליחות
לפתיחת מוסד חינוך
עם אתגר

תנאים טובים למתאימים

טוביה: 054-695-6970

פרנסה ברוח

לחברה גדולה בהתרחכות
דרושים אנשי/נשות קשר-ניהול
רכיזים/ות, עקרות בית מעילות,
בעלי משפחות תקשורתיים,
בפרויקט כלל ארצי

מאות אחוזים מעל הממוצע במשק

050-6683389

052-4560728

לפרסם לכל אנשי הדור

"יש נביא בישראל" – זהו שמו של ספר חדש עב כרס שיצא לאור השבוע. הספר מכיל את נבואותיו של הרבי מלך המשיח לגבי האירועים המסעירים שחווה העם בישראל בעשרות השנים האחרונות * הרב רפאל חרותי, מנחלת הר חב"ד, מי שכתב את הספר והוציאו לאור מספר על היוזמה והמטרה שלו: ש"הספר יגיע לכל בית בישראל כדי לקיים את הוראת הרבי לפרסם לכל אנשי הדור שיש נביא בישראל. הספר מוריד את הידע הזה למשהו מוחשי"

סיפורים אותנטיים, עדויות, מסמכים וקטעי עיתונות מאותם הימים.

זהו תמצית תיאורו של הספר כפי שמופיע בגב הספר החדש "יש נביא בישראל" שראה אור לראשונה בחג דין דהספרים נצח ה' טבת.

מתברר כי עבודה לא פשוטה עשה המחבר הרב **רפאל חרותי** מנחלת הר חב"ד. הספר עב הכרס מכיל כ-500 עמודים מלאים בחומר היסטורי מרתק, כאשר לצד המאורעות הנבואיים מופיעים גם עשרות סיפורים מדהימים. אלה ועוד הופכים את הספר לכלי הפצה נרחב לפועלו של הרבי ולהפצת דבריו של הרבי בכל מקום כי יש נביא בדור הזה.

רק טבעי היה לפנות אל הרב רפאל

זכה עם ישראל בערב הגאולה לנביא ה' בקרבו, כמו הנביאים בדורות הקודמים. במשך עשרות בשנים, במהלך מאורעות היסטוריים הגדולים שהתרחשו בארץ ישראל ובעולם, חזה הרבי מלך המשיח את תוצאותיהם מראש והדריך כיצד יש לנהוג על פי תורת ה'. כך היה במלחמות ישראל, כך גם במאבקים על שלימות התורה העם והארץ, העלייה מרוסיה, מותו הפתאומי של סטאלין, נפילת הגוש המזרחי, ההוריקן, ועוד רבות.

הספר "יש נביא בישראל" שיצא לאור בשבוע האחרון, פורש לראשונה בפני הקורא את המאורעות הרבים לצד נבואותיו המדויקות והמדהימות של הרבי בצירוף

מלחמת יום הכיפורים, מלחמת ההתשה, מלחמת של"ג, מלחמת המפרץ. המאבקים של הרבי בנושא שלמות הארץ והמלחמה על 'מיהו יהודי'. בספר רואים כיצד כל דבריו של הרבי היו בבחינת נבואה גלויה של הרבי על המצב שאנו חווים כיום.

יש גם פרקים העוסקים בכור האטומי והפעולות הרוחניות של הרבי בעניין; נפילתו של סטאלין, נפילת רוסיה והגוש המזרחי, יציאת יהודי רוסיה, מלחמת המפרץ השנייה שהרבי ניבא עליה בצורה שמיימית מיד לאחר סיום מלחמת המפרץ הראשונה! כך גם מובאת נבואת הרבי בקשר למהפכה באיראן, נס ההוריקן, ועוד. הספר נותן זווית חסידית לכל המאורעות וכל ההתרחשויות שהיו מסביב לאותם מאורעות.

הרבי דיבר גם על הוראות ועצות שיש ללמוד מנביא הדור, ולא רק להתפעל מסיפורי המופת...

אכן כן. בספר ישנו פרק שלם המיועד להוראות ועצות בעבודת ה' מתוך שיחותיו של הרבי, וכמו שאר פרקי הספר, גם פרק זה מיועד למבוגרים ולילדים.

אני רוצה לציין שבנוסף לנבואות הגדולות, בפרק י"ב צירפנו עשרות נבואות באירועים שונים שהתרחשו בעולם. כמו כן הקדשנו פרק לעניין של התקשרות לרבי וכתביה לרבי מלך המשיח באמצעות 'אגרות קודש'. פרק שלם עוסק בנבואה העיקרית של הרבי, נבואת הגאולה. על פי הוראות הרבי, צירפנו את פסקי הדין של רבנים ומורי הוראה אודות כך שהגיע זמן הגאולה, וכן פסקי דינים של רבני א"ש ורבנים מחוץ לחב"ד שגם לאחר ג' תמוז נמשך העניין של נביא הדור וגואלם של ישראל על ידי הרבי מלך המשיח.

יש גם פרקים העוסקים בכור האטומי והפעולות הרוחניות של הרבי בעניין; נפילתו של סטאלין, נפילת רוסיה והגוש המזרחי, יציאת יהודי רוסיה, מלחמת המפרץ השנייה שהרבי ניבא עליה בצורה שמיימית מיד לאחר סיום מלחמת המפרץ הראשונה! כך גם מובאת נבואת הרבי בקשר למהפכה באיראן, נס ההוריקן, ועוד.

חרותי, כדי לשמוע מכלי ראשון על העבודה ועל מהותו של הספר המיוחד.

כיצד למעשה התחלת עם היוזמה של כתיבת הספר 'יש נביא בישראל'?

היוזמה איננה חדשה והיא נמשכת למעשה כבר 15 שנה! מאז שהרבי אמר את השיחה הידועה בשבת פרשת שופטים תש"א, שצריך לפרסם לכל אנשי הדור שיש נביא ויועץ בדור שלפני הגאולה וכי הוא התגלה ויש לשמוע להוראותיו, חשתי שחייבים לעשות משהו מעשי בנידון.

ואכן, מיד לאחר אמירתה של אותה שיחה מופלאה, התחלתי להוציא את העלון "מלך המשיח נביא גדול הוא", כלשונו של הרמב"ם. העלון הופץ במתכונת מצומצמת בעיר אשקלון, ופעם בחודש הייתי מביא מסיפורי הנבואה של הרבי אודות ההתרחשויות בעולם.

העלון יצא במשך תקופה ארוכה והיו תגובות נלהבות. בעקבות זאת הוצאתי ספר

בשם 'נבואת הגאולה' שהתבסס בעיקר על ענייני הגאולה, שם התחלתי כבר ללקט חלק מהנבואות הגדולות של הרבי. הספר החדש שיצא כעת לאור, הוא למעשה ספר מושלם, עד כמה שאפשר לומר, כאשר הספר מתרכז בצורה מסודרת בנבואותיו של הרבי, לצד חשיפות ותגליות לצד תיעוד האירועים שהתרחשו מאותם הימים. הספר פותח צוהר חדש בפני הקורא ומביא אותו לעולם אחר לגמרי. מהספר רואים כי כל נבואותיו של הרבי התגשמו אחת לאחת, וכל העניינים השמימיים שהרבי הוביל הם חלק מתהליך הגאולה ומטרתם לחזק אותנו בנבואה העיקרית – נבואת הגאולה 'הנה הנה משיח בא!'

תן לנו על קצה המזלג את הנושאים שבספר.

הספר מחולק לששה-עשר פרקים המדברים על נבואת מלחמת ששת הימים,

השם האלוקי שבכוחו נגאלים

מדוע חשש משה רבינו משאלתם של בני ישראל "מה שמו?" מה תוסיף ידיעת שמו של ה' לאמונתם בשליח הגאולה, בכך שמשה ביקש לדעת את שמו של הקב"ה? משה רבינו הרי ידע כמה משמותיו של הקב"ה, מדוע אם-כן שאל את הקב"ה לשמו? * מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

לכאורה מה תוסיף לאמונתם ידיעת שמו של הבורא: מי שמאמין בו – אינו זקוק שיאמרו לו את שמו המלא; ומי שאינו מאמין בו (לא-עלינו) – לא תועיל לאמונתו ידיעת שמו הקדוש?

זאת ועוד: הרי משה רבינו ידע כמה משמותיו של הקב"ה [ובוודאי ידע את השמות הקדושים שנתגלו לאבות הנביאים שהיו בדורות שלפניו, אותם הנזכרים בספר בראשית שלפניו], מדוע אם-כן שאל את הקב"ה מה שמו, בעוד שהוא כבר יודע כמה משמותיו?

[יש עונים לשאלה זו שהיות שמשה היה ישר ואמיתי "דקדק מאוד במסירת דברי השם בכל שליחותיו ונבואותיו" ולא הוסיף עליהן אפילו מילה ואות אחת, לכן, היות שבנבואה זו לא נאמר שמו הקדוש של ה', לא רצה להוסיף ולומר את שמו מתוך ידיעותיו האישיות, משום שאינן חלק מנבואה זו].

שחפץ לגאלם, העיקר שהם נגאלים? משל למה הדבר דומה? לאדם החבוש בצינוק בבית-האסורים, מוכה, מושפל ומבוזה, מועבד בעבודות-פרך ימים ולילות עד שאין עוד ביכולתו לסבול את הצרות וההשפלות והוא קץ-בחייו! לפתע התבשר שבאים לחצו מהכלא האיום ולשחררו לחופשי, האם שאלתו הראשונה והחשובה היא מי בא לגואלו? האם יתנה את שחרורו בידיעה מדוייקת של זהות המשחרר? וודאי שלא! העיקר זה עצם השחרור, לבו מלא שמחה והתרגשות אדירה מבשרת הגאולה הקרובה, ולא מזהות הגואל;

אם-כן מדוע משה רבינו חשש שבני ישראל המצויים תחת שיעבוד מצרים הרשעים, יתענינו לפני גאולתם מה שמו של הגואל אותם?

ואם הדבר נבע מחששו של משה שיש כאלו שאינם מאמינים בה' ובגאולתו, הרי

הגיע זמן הגאולה

בפרשת השבוע מסופר על ההתגלות האלוקית העצומה שהיתה למשה רבינו בלבת האש שבסנה, הקב"ה אמר לו: ראיתי את סבל עם-ישראל ומכאוביו בגלות מצרים, ושמעתי את כאבם וצעקותיהם מנוגשיהם המצריים, לכן לך אמור להם שהגיע זמן גאולתם.

שאל משה רבינו את הקב"ה: כשאבוא לישראל בשליחותך הם ישאלוני מה שמך: "ואמרו לי מה שמו, מה אומר אליהם?" ענה לו הקב"ה: א-ה-י-ה אשר א-ה-י-ה זה שמי לעולם וזה זכרי לדור דור.

חז"ל תמהים על שאלת משה רבינו, שכאורה מדוע חשש שישראל ישאלו מה שמו של הבורא החפץ להצילם מקשיי שעבוד הגלות, הרי הם סובלים מהצרות והשעבוד ומה זה משנה להם מה שמו של הקב"ה

השמות הקדושים של הבורא

בניגוד לסברה הפשוטה ששם הוא דבר שולי חיצוני ולא חשוב, כי מה משנה השם – העיקר הוא הדבר עצמו ולא שמו – מוסבר בתורת הנסתר שיש משמעות גדולה ועצומה בשמות: שם הוא "הקוד הרוחני של החיים". כשקוראים לאדם בשמו, פותחים וממשיכים ממקור הברכה והשפע האלוקי, תגבורת שפע ברכה, דרך צינור החיים=השם.

לכן בתפילות לרפואת חולה מזכירים את שמו, וכן כשאדם התעלף ואיבד הכרתו קוראים בשמו ו(לעיתים) הוא מתעורר מהעילפון, כי בקריאת השם מעוררים ומחזקים את שפע החיים לאדם בעל-השם. במיוחד בשמותיו של הקב"ה ישנה עוצמה גדולה ומיוחדת, שהם קדושים בקדושה עליונה ונשגבת מאוד, לכן בדרך-כלל בנבואות רבות מוזכר שמו של הקב"ה (ובכל הנבואות לאבות הקדושים, מוזכר שמו של הקב"ה).

לקדושה העילאית בשמותיו הקדושים דין מיוחד בשולחן ערוך יורה-דעה: בכתיבת סת"ם (ספר-תורה, תפילין ומוזוזה) אם טעו בכתיבת מילים בדרך-כלל ניתן למחוק ולתקן, מלבד בשמותיו הקדושים של הקב"ה ש"אינן נמחקים" אפילו אם בגין כך נפסל לחלוטין הסת"ם! ולכאורה הדבר תמוה, אם מילה מתוך הציווי האלוקי על המצוות [על שמירת שבת ויום-כיפור, עשרת הדברות וכו'] ניתן למחוק ולתקן, מדוע מילה בשמו של הקב"ה לא ניתן למחוק ולתקן?

קובעת ההלכה שרק את השם האלוקי לא ניתן למחוק ולתקן ואילו את שאר המילים מותר למחוק ולתקן, כי למרות שכל המצוות הן פקודות אלוקיות נעלות של הקב"ה, הרי השם של הקב"ה זה הקב"ה עצמו, ואותו לא ניתן לשנות למחוק לעולם!

כאשר יהודי מתפלל או קורא בתורה והוא מזכיר את שמו של הקב"ה, הרי הוא פותח את צינור השפע האלוקי וממשיך עליו ברכה וכוח עליון (בהזכרת כל שם אלוקי, נמשך צינור שפע מיוחד השייך לאותו שם קדוש, כפי שיוסבר בהמשך הכוח המיוחד של כל שם משמותיו הקדושים).

מספר שמותיו

שמות רבים להקב"ה, יש מונים שבעים

הקב"ה ענה למשה שהגאולה היה בשם "א-ה-י-ה" שזה שם שהקב"ה נמצא בכל מעמד ומצב, ואילו זכינו היה משה רבינו מוליך את העם לארץ ישראל בכוח השם הקדוש של א-ה-י-ה והיתה גאולה שלימה שאין אחריה גלות לעולם

שמות ויש-אומרים הרבה יותר, הדבר נובע מריבוי הכוחות של הקב"ה, כי כדברי חז"ל "לפי מעשי אני נקרא": שם הוא צינור שפע, לכן לבן-אדם וייצור אנוש שיש כוח אחד יש שם אחד, אבל להקב"ה שיש אין-סוף מעשים וכוחות ישנם אין סוף שמות.

כל אחד מהאבות הקדושים קרא להקב"ה בשם מיוחד (אברהם "הגדול", יצחק "הגבור" ויעקב "הנורא"), הדבר נבע בשל הכוח האלוקי המיוחד שהגיע לכל אחד מהם ("לפי מעשי אני נקרא"): אברהם שכוחותיו הרוחניים היו במדת חסד קרא להקב"ה בשם של חסד (גדול), יצחק שכוחותיו הרוחניים היו גבורה קרא לה' בשם של גבורה (גבור) ויעקב שכוחותיו הרוחניים במדת האמת והרחמים קרא בשם זה להקב"ה (נורא).

מבין ריבוי השמות של הקב"ה ישנן שבעה שמות מיוחדים ("שאינן נמחקים") ואלו הם ומשמעותם:

- 1 י-ה-ו-ה: מידת הרחמים. שם העצם.
- 2 א-ד-נ-י: אדון ושולט על הבריות. (3 א-ל: כשתולה על חטאי האדם. (4 א-ל-ו-ה. (5 א-ל-ה-י-ג: כשדן ושופט את הבוראים במדת הגבורה. (6 ש-ד-י: מלשון "דן", שאינו זקוק וצריך לנבואים. (7 צ-ב-א-ו-ת: כשדן ושופט בגבורה את אומות העולם ושונאי ישראל.

בתלמוד נמנה השם "א-ה-י-ה" כאחד משבע השמות הקדושים (שאינן נמחקים) אך להלכה קובעים הרמב"ם והשולחן-ערוך שאינו נמנה בין השמות הקדושים שאינן נמחקים. לכאורה הדבר מצביע על פחיתותו משאר השבע שמות, אבל בתורת החסידות מוסבר להיפך: שם זה נעלה בדברים

מסויימים יותר משאר שבע השמות.

שם א-ה-י-ה

הפירוש הפשוט של השם א-ה-י-ה שהקב"ה יהיה ויימצא בכל מקום, בכל זמן ובכל מצב [הרמב"ם במורה נבוכים כותב ששם זה מתאר את עצם מציאותו וקיומו של הבורא שאינו תלוי בשום תנאי כי הוא "מחוייב המציאות" ולא אפשרי המציאות].

לכן שם זה מיוחד ומופלא, והוא מלווה ושומר על עם ישראל בכל מצב שהם, בין כשהם במעלה רוחנית עליונה – בזמן שבית המקדש קיים, ובין כשהם בגלות כשהמקדש חרב, כי משמעותו א-י-ה-ה שהוא יהיה תמיד ולעולם.

בשל כך שם זה אינו מהשמות הקדושים (שאינן נמחקים), כי כוחו מיוחד מהם, שכן הוא חובר ושוכן בעם ישראל לא רק בעתות הקדושה שלהם, אלא גם כשהם יצאו חלילה מגבול הקדושה וירדו לגלות ארץ-העמים, גם שם השם א-ה-י-ה מלווה את עם ישראל ושומר עליהם.

השם של גאולת העולם בימות המשיח

שם זה הוא גם השם לגאולת עם ישראל, כי עיקר ענינה של הגאולה שמציאותו של הקב"ה בכל מקום תתגלה ותראה לעיני כל:

למרות שבביאת המשיח יתרחשו פעולות עצומות ומופלאות רבות, כדברי הרמב"ם בסוף ספרו שהמשיח יביא ישועה לעולם, פרנסה שתהיה בריווח ובשפע, כל החולים ירפאו ממחלותיהם ("בני חיי ומזוני רוויחי ובכולם רוויחי"), כל העולם ילמד תורה וידע את ה', הרי זה לא מבטא את מהות תמצית ענינו של המשיח,

הפעולה המרכזית שתרחש בימות המשיח היא הסרת ה"מסך" של העולם הגשמי-חומרי המעלים ומסתיר את המציאות האלוקית של הקב"ה בכל דבר ודבר בעולם ובטבע הגשמי: כשיבוא המשיח יראו כל בני האדם את ענינו ומהותו של שם א-ה-י-ה: שהקב"ה נמצא בכל דבר וענין.

זה סוד משמעות הפסוק "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד", כי משמעותו הפשוטה היא הכרזה שאין עוד א-ל אחר בעולם. אבל לכאורה דבר כזה צריך היהודי להכריז מידי

בוקר וערב, שאין א-להים אחרים, היעלה על הדעת שיש דבר כזה, היתכן שבני יעקב השבטים הקדושים צריכים להכריז בפני אביהם הזקן שאינם מאמינים בעבודת אלילים?

אלא מסביר אדמו"ר הזקן את עומק כוונת הפסוק: שאין שום דבר אחר בכל הייקום כולו, לא למעלה ולא למטה ולא בכל ארבע רוחות השמים, שאינו חלק מהבורא. "ה' אחד" משמעונו שהכל אלוקות ואין שום דבר חוץ ממנו.

עבודת היהודי בעולם היא לגלות את אמת אלוקותי זו בכל העולם וברואיו, וזה יתגלה במילואו בהתגלות השם האלוקי א-ה-י-ה, בגאולת עם ישראל מהגלות בימות המשיח.

זו אפוא כוונת משה רבינו בשאלתו את הקב"ה אם בני-ישראל ישאלו אותי מה שמו מה אומר אליהם: השאלה אינה מי הגואל הקב"ה או חלילה-וחס א-להים אחרים, כי היעלה על הדעת שמשה רבינו גדול הנביאים צריך לשלול מהקב"ה דעות שטויות וכפרניות שכאלו?

אלא הכוונה ב"מה שמו" באיזה כוח

זו אפוא כוונת משה רבינו בשאלתו את הקב"ה אם בני-ישראל ישאלו אותי מה שמו מה אומר אליהם: השאלה אינה מי הגואל הקב"ה או חלילה-וחס א-להים אחרים, כי היעלה על הדעת שמשה רבינו גדול הנביאים צריך לשלול מהקב"ה דעות שטויות וכפרניות שכאלו?

אלוקי יגאל הקב"ה את עם ישראל ממצרים: האם בכוח של הגאולה יהיה מעורב גם שם של כוח הדין, שבגינה יכולה הגאולה להיפסק ולבוא גלות אחריה, בשל קטרוגי

מדת הדין, או שהיא תהיה בשם של חסד ורחמים ואז היא תהיה גאולה שלימה שאין אחריה גלות.

הקב"ה ענה למשה שהגאולה היא בשם "א-ה-י-ה" שזה שם שהקב"ה נמצא בכל מעמד ומצב, ואילו זכינו היה משה רבינו מוליך את העם לארץ ישראל בכוח השם הקדוש של א-ה-י-ה והיתה גאולה שלימה שאין אחריה גלות לעולם, אך בשל חטאי דור המדבר נפטר משה רבינו ולא זכה להכניס את העם לארץ בגאולה סופית ומושלמת;

אבל הגאולה הקרובה במהרה בימינו על-ידי משיח צדקינו תהיה גאולה שלימה ומלאה ומוחלטת, שאין אחריה שום גלות, גאולה לנצח נצחים. בכוח השם א-ה-י-ה נזכה לגאולה שהקב"ה בכבודו ובעצמו, עצמותו ומהותו יתברך יתגלה לעיני כל "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר" בגאולה השלימה בקרוב ממש.

מקורות: מפרשי המקרא לשמות פרק ג, פסוק יד. לקוטי שיחות חלק כו, עמוד 10. ספר הערכים חב"ד, חלק א, ערך אה-י-ה.

דבר מלכות / המשך מעמוד 49

בעלעול בספר ראיתי שפרק מיוחד מוקדש לעניין שלימות הארץ. מדוע?

הפרק הזה מראה עד כמה דבר אחד מדבריו לא נפל ארצה, וכל מילה של הרבי שנאמרה לפני 40 שנה, נראית כאילו נכתבה היום ממש!... הבאנו לשם כך את הראיון של גבי גאולה כהן לאחר הגירוש מגוש קטיף, בו היא מספרת על הדברים המבהילים שהרבי אמר לה בנוגע לירושלים, שעוד יצטרכו לכבוש אותה מחדש. כיום רואים כיצד כל נבואה של הרבי קולעת אל השערה ממש, וכל הוראה והדרכה שלו, היא בבחינת תורה שלימה, וכי הרבי לא רק הזהיר והתריע בשער, אלא נתן גם את התרופה לבעיות של עם ישראל.

אתה יודע שלרבים ישנן קושיות כיצד תתכן נבואה בזמן הזה עוד לפני הגאולה, התייחסת לכך בספר?

בהחלט. בקשר לזה אני רוצה להביע תודה עמוקה למשפיע הגה"ח הרב מענדל ווכטער שליט"א שכתב מסה מאלפת בנושא הרבי – נביא דורנו, ומאמרו הוא המבוא של הספר ייש נביא בישראל. מי שמעיין בדבריו

של הרב ווכטער מקבל תשובות לכל השאלות ומבין למעשה את עומק דבריו של הרבי, ובפרט העניין של גילוי הנבואה אצל הרבי עוד לפני הגאולה.

יש ביקוש לספר הזה?

לא רק שיש ביקוש, אלא הציבור שלא נמנה על חסידי חב"ד מעוניין לדעת ולהכיר את סגולותיו הנבואיות של הרבי, ואנחנו רק צריכים להביא אותו לאותם ציבורים. בעקבות הביקוש הרב והצימאון בקרב חוגים רחבים, החלטתי בשנים האחרונות להקדיש את כוחי ומרצי כדי שהספר יצא בשלמות וכך יתן מענה לשלוחים ופעילים המעוניינים לתת למקורבים חומר ומידע על הרבי.

תוכל לתת זוגמאות מההתלהבות שאתה מספר עליה?

את הספר מעטרת הסכמתו של הגאון הגדול הרב מאיר מאזוז שליט"א שכתב לנו לאחר הוצאת הספר הראשון 'נבואת הגאולה': "קראתי את ספרך נבואת הגאולה אתמול בנשימה עצורה. ישר כח על הסגנון ועל התוכן ועל העריכה". ואכן, הגיעו אלי אינספור פניות להוציא ספר מרוכז ומתומצת עם כל אותן נבואות מופלאות.

בסוף הספר הבאתי מכתבים של שרים

חברי כנסת שהודו בחום רב על הספר הקודם וחלקם ציינו קטעים שקראו והתפעלו מעומק נבואותיו של הרבי.

לא מקובל שמחבר ממליץ על ספרו החדש, אבל בכל זאת, בהפצת המסר של נביא הדור עסקינן...

הספר ייש נביא בישראל חייב להגיע לכל בית בישראל. יהודים היום צמאים לשמוע דברי אמת. נחטא לעצמנו אם לא נביא את דבריו של הרבי ונבואותיו לכל מקום. הספר ערוך בצורה קלילה ומרתקת, מסודרת מאד, וכל אחד, קטן כגדול ימצא שם את הדברים המתאימים לו.

אני יכול לחשוף שכעת עובדים להוציא את הספר גם בשפה האנגלית, בעקבות מספר בקשות שקבלתי מאז שיצא לאור. גם נשקלת האפשרות להוצאת הספר בצרפתית.

יש לנו שליחות מהרבי לפרסם לאנשי הדור את הדברים, ובלשונו הזהב של הרבי "לפרסם לכל אנשי הדור", ואת הדברים הללו אנו חייבים לפרסם בכל העוצמה והספר הוא בהחלט כלי לעניין זה. כולי תפילה שהספר אכן ישיג את מטרתו וזוכה תיכף ומיד ממש לחזות בנבואה העיקרית של הרבי, אשר 'הנה זה המלך המשיח בא', וכבר בא!

התודה והברכה

לאנ"ש והתמימים - הטנקיסטים שנרתמו להצלחת
"שיירת הטנקים - לקבלת פני משיח צדקינו"
שהפיצה והאירה באור הגאולה את מרחבי ארה"ק

ובראשם לתורמים הנדיבים בעלי הצדקה והחסד שהרימו את תרומתם הנדיבה - בסבר פנים יפות. ה"ה:

הרה"ח הרה"ת **נפתלי אסטולין** ור' **משה גינזבורג**

ארגון וניהול:

הת' ראובן אורבן, הת' משה נחשון, הת' מנדי גבירץ, הת' אהרון חורושובין,
הת' שניאור הורביץ, הת' גדי אורבן, הת' יוסי אסמן, זאב כספי.

טנקיסטים:

הרה"ח יוסה אבלסקי, הרה"ח דודו אוחנונה, הרה"ח חיים נבו, התמימים: בועז שחף, מאיר מטיס, שניאור מעטוף, דובער מעטוף, מאיר נפרסטק, י"צ לבקיבקר, לוי יצחק בר-זוהר, אבליה מרזל, שמואל פלג, יוסף חיים גרוס, אליהו כלפא, שמואל בן-זכריה, י"צ גרשוביץ, בנימין קבקוב, יחזקאל נפרסטאק, יחיאל מעטוף, רודי בנטי, לוי יצחק וורנאי, ישעי' ליפש, יודיק ליפש, שניאור ביטון, רן שמיר, שלומי קופציק, שניאור הראל, י"צ לנצנר, חיילי צבאות השם: לוי יצחק אבלסקי, מנחם מענדל בן-זכריה, י"צ בן-זכריה, ברוך שניאור נחשון.

הנהלת ישיבת חח"ל נ.עילית על העזרה הרבה בהכנת השיירה.

ובטח אשר פעולות אלו גרמו נח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח, ויפעלו ויזרו את התגלותו השלימה והמיידית. יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

צום עשרה בטבת באווירת ימות המשיח

באותו זמן מצויים בקדמת 770 דגם יפהפה של בית המקדש עשוי לגו. בעזרה נצבים דמויות של כהנים בעבודת וישראל במעמדם, ושור הבר גדול מוכן לסעודה. דרך מקורית לציין את מהותו של יום "התחלת בנין מקדש העתיד בגאולה העתידה", יוזמת אחת המשפחות בשכונה.

תפלת ערבית במניין הרבי מלך המשיח שליט"א מיד בצאת הכוכבים, כנהוג בימי הצומות. מילשכת עושי חביתין מוציאים מזון משביע לקהל הרב. העובד הגוי שמח להצטרף לצוות מחלקי האוכל – למרות שאין זה מתפקידו. ב-770 גם הגויים חיים את ימות המשיח.

יום חמישי. י"ב טבת

תיקונים וחיידושים נעשו היום בארון הקודש וספרי התורה של 770. בין היתר הוחלף המנעול לארון הקודש וחודשו יעצי החיים לאחד מספרי התורה שבארון תחת פיקוחו של הרב שלום דובער קיבמן.

אנחנו תמיד החשבנו כל דבר קטן שזו ב-770, והאמנו שיש לו חשיבות כלל עולמית. ודאי תשמחו לגלות שזוהי שיחה ערוכה מאת הרבי מלך המשיח שליט"א (יתרו תשנ"ב), ובלשונו הקדוש: "נמשכת ההשפעה והחיות מבית זה [ובפרט שמוסיפים כעת שיפורים ושיפוצים בבית – עד כמה ששייך בעולם הזה התחתון] עד לבני ישראל בכל קצוי תבל, עד – לכל העולם כולו."

לאחר הסדרים הוקרן בזאל הקטן וידיאו מיי"ב תמוז תשמ"ז, בתום שבעת ימי המשתה של הידידן נצח.

כבר כתבתי לכם באחת ההזדמנויות על המסע לבורו פארק מידי ליל שישי להפצת

מבלי לחשוב יותר מידי הרים הלה טלפון לביתו של הרב נמני והוציא אותו ממטתו להתוועדות נוספת בלתי מתוכננת יחד עם התמימים שהרעיפו עליו רוב ברכות.

יום שני. ט' טבת

ליל התוועדות הוא הלילה ב-770, בפינה הקבועה – הצפונית מזרחית. התוועדות נוספת בגעצליס שול לרגל יום הולדתו של אחד התמימים בהשתתפות רבים מחבריו.

בהתוועדויות מזכירים את מהותו של הלילה – אור לעשרה בטבת. עשרה בטבת הוא יום רצון אומר הרבי מלך המשיח שליט"א, אך בינתיים הוא גם יום צום. כעת בלילה אין צום ויש רק עת רצון, וזהו זמן סגולה להתעוררות על הגאולה.

בהתוועדויות גם מעוררים על העבודה אותה דורש הרבי מלך המשיח שליט"א בימי הצומות – הידיעה הברורה שבכל רגע בית המקדש יורד, ובמילא אין מה לדבר על צום בבוקר הקרוב.

עשרה בטבת. יום רצון

תפלת שחרית נמשכת זמן ארוך עקב הסליחות שנוספו לתפלה עקב הצום, גם תפלת מנחה בתוספת קריאת "ויחל" נמשכה כ-40 דקות עד לשעה 3:55.

לאחרי תפלת מנחה מעמידים את הסטענדר המיוחד לשיחות בפינת בימת הרבי. המיקרופון מוכן והתמימים כורים אזניים מייחלים לשמוע את דברי הכיבושין. בין הידיים עוברים דפי השיחה מאותו מעמד בשנת תשנ"ב.

אל אחי התמימים בארץ הקודש שלום וברכה מבית משיח

השבוע חל עשרה בטבת, וב-770 עשרה בטבת מקבל את משמעותו האמיתית.

מאז סופו של הבית הראשון ציין עשרה בטבת את תחילת תהליך החורבן והגלות. בי"ז תמוז תנש"א, עם הגיענו לסף הגאולה, הודיע הרבי מלך המשיח שליט"א שמעתה בימי הצומות לא נדגיש כל כך את האבל והחורבן, אלא את התשובה והשמחה על הגאולה הקרובה.

לקראת עשרה בטבת שלאחרי אותה שיחה, הקדיש הרבי מלך המשיח שליט"א שיחה מיוחדת לבאר על פי המקורות את מהותו של יום זה, והנה מתברר שיום זה כל ענינו מלכתחילה הוא לא אחר מאשר "התחלת בנין מקדש העתיד בגאולה העתידה". ככה בפשטות. מי שרוצה גם להבין, יכול לפתוח את הספר ולראות בעצמו.

זה מה שהיה עבורנו ב-770 עשרה בטבת, עשרה בטבת באווירת ימות המשיח.

יום ראשון. ח' טבת

אפיזודה מחיי הלילה ב-770:

הרב רחמים נמני, הפועל רבות בקרב ציבור דוברי העברית בניו יורק חגג הערב את יום הולדתו בהתוועדות חסידית יחד עם חבריו הישראלים המקורבים. בחצי הלילה הסתיימה ההתוועדות, ואחד המשתתפים המשיך ממנה ל-770 שם פגש את ידידו התמימים המוכרים לו מהמבצעים, ששמחו לשמוע על יום הולדתו של הרב נמני.

צילום: חביד אינטו

וגם אברכים מנצלים את הזמן ב"בית חיינו" ללימוד בצוותא

צילום: חביד אינטו

התמימים בשיעור בענייני גאולה ומשיח

ואתם תלוקטו לאחד אחד

באחד הבקרים השבוע הגיע עמיר לשערי 770. עמיר גדל במרכז הארץ במשפחה מסורתית בעלת זיקה חמה לדת. גם בית הספר בו התחנך הסתפק בזיקה החמה, אך ממש לא הרבה יותר מזה. הצבא והאוניברסיטה גם את זה לא הציעו.

אז מה גרם לו להגיע ל-770? ממש בלי סיבה מיוחדת. הוא לא חלם חלום מסעיר וגם לא חווה נס מדהים, כמו כל יהודי טוב הוא שמע על גדולתו של הרבי והחליט שמן הראוי והנכון לקחת חופש לתקופת מה מהעבודה ולנסוע לבקר אצל מלך המשיח בחצרו. לא סיבה מיוחדת, אבל מוצדקת לחלוטין. הסיבה האמיתית.

את הנפלאות הוא ראה כבר מהרגע הראשון. בעת ההמתנה המלחיצה לפגישה עם הקונסול הוא חשב כיפה לראשו ולחש לעצמו שבזכות הרבי הוא יעבור את הראיון בשלום. כמה אנשים לפניו יצאו מהקונסול בחתימות שחורות, אך כשעמיר התייצב לפני הקונסול הוא הזדרז להוציא את החותמת המיוחדת ולהעניק לו אישור שהיה בארצות הברית ממש בלי הרבה שאלות מיותרות.

עם יציאתו מהשגרירות התל אביבית לרחוב הירקון עמדה מול עיניו כרזה ייחי המלך המשיח, עמיר חש איך הרבי מלך המשיח מיישיר מבט מהתמונה אל תוך עיניו והרגיש ממש בעיניים.

משם לסוכנות הנסיעות, שם מתברר לו שעקב איחור קל הוא הפסיד כרטיס במחיר מבצע, אך מיד לחש לעצמו שהכל מהשמיים – זכות הרבי תעמוד לו. כבר למחרת הציעו לו כרטיס בחברת אל על במחיר המוזר של \$399. גם לנו היה קשה להאמין, אך הוא מוכן להראות קבלות. תוך כדי שיחתנו עם עמיר מתברר ש-399 זה לא סתם מספר, קונטרס יבית רבינו שבבבלי מופיע בספר הדבר מלכות בעמוד 399...

בשעה טובה ומוצלחת עמיר נוחת בניו יורק ומוצא את דרכו ל-770, שם הוא פוגש את תלמידי התמימים ששמחים להציע לו את עזרתם בכל המצטרך. לא לוקח לו הרבה זמן כדי להגדיר את תחושתו "אני מרגיש כאן ממש בבית". הגדרה מדויקת. וכך אפשר לשמוע ממנו בפשטות עוד ביטויים על 770 שמתאימים לחסיד בעל חוש. עוברים מספר ימים והוא כבר מופיע ב-770 יחד עם חברים שמצא כאן והסביר להם שכדאי לזכות במה שהוא כבר זכה.

רגע להתבונן: יהודי בלי קשר מיוחד לחסידות ולרבי, באמצע החיים עוזב את המשפחה והעיסוקים ונוסע לרבי, רואה נפלאות בדרכו וזוכה להגיע ל-770 בגופו ובנשמתו. בהחלט פלא.

קונטרסי ייחי המלך, השבוע התמימים שברו שיא והגיעו בלילה אחד ל-230 בתי כנסיות, אחוז גבוה מאוד מכלל בתי הכנסיות בבורו פארק כולה.

אצל אלו שמסורים לתפקיד ההצלחה רק נותנת תיאבון לעוד, ובתכנית עוד הדי נטויה לכסות את כל השכונות החרדיות בפלטבוש וווילאמסבורג שיזכו גם הם לאור הגדול של בשורת הגאולה. לפי התכניות מערכת ייחי המלך עוד תצטרך בקרוב להעלות את כמות ההדפסה השבועית להספיק את הביקוש המתגבר.

י"ג טבת. ערב שבת קודש

משפחת הלר ערכה היום ב-770 ברית מילה לרך הנולד במשפחה. אם בכל מקום אליהו הנביא מקבל כסא כבוד בן קומותיים, הרי שב-770 הוא בטח שמח להסתפק בספסל עץ פשוט עליו מכריז המוהל "זה הכסא של אליהו הנביא זכור לטוב". כיפת יחי קטנה על ראש זעיר ואדום, זה הקטן גדול יהיה.

שבת קודש פרשת ויחי, חזק.

אפשר להגיע בליל שבת ל-770 לראות את החוברות המונחות על השולחנות ולעבור הלאה, ואפשר לפתוח אחת מהם, לקרוא קטע אחד מייחי המלך, ולקבל טיפת חיות בעיני משיח.

אפשר לשיר לכה דודי ב-770, ובסיום הפזמון להמשיך בתפילה. ואפשר לעמוד ולשיר שעה ארוכה יחי אל מול פני הקודש בצפייה ובטחון בהתגלות הקרובה, מתוך

אמונה שהרבי מלך המשיח עומד ומעודד את השירה.

אפשר להשתתף בהתוועדות באחת וחצי בצהריים, יחד עם אחד החתנים שברוך ה' רבים, בסך הכל זו תהיה עוד התוועדות ב-770. ואפשר להשתתף בהתוועדות בהכרה שעומדים ברגעים קדושים שהרבי מלך המשיח שליט"א מתוועד עם החסידים.

יכולים להיות שבת ב-770, ויכולים להיות שבת ב-770, זה יכול להיות עוד שבת כמו בכל בית כנסת אחר, וזה גם יכול להיות שבת ב-770. אני בכל אופן משתדל לתאר לכם את השבת ב-770 כפי שאני מכיר אותה, ומקווה שכשאתם תגיעו ל-770 תחוו גם את אותה שבת.

שבת חזק היא השבת, והחזנים

משתדלים להזכיר זאת בניגוני שמחה רבים לאורך התפלה. עוד לא עבר זמנו של דידן נצח והניגון חוזר ועולה.

תפלת קבלת שבת עם הרבי שליט"א התחילה ב-10:5 לרגל היום שהחל להתארך.

למחרת תפלת שחרית בזמנה. הרב **שלום חריטונוב** עולה לחזור שיחת קודש לאחרי קריאת התורה, ופותח בנוסח הקבוע יברשות אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח הרב מרא דאתרא.

לאחר התפלה מודיע הגבאי על התוועדות קודש בשעה 1:30 מנחה עם סיום ההתוועדות בשעה 4:00 ותפלת ערבית בצאת השבת בשעה 5:40.

במוצאי שבת קודש במסגרת השיעור בדבר מלכות של השבוע המתחדש נערכה

סעודת יאר-צייט לעילוי נשמת התמים יוסי ע"ה דגן, בהשתתפות רבים מהתמימים חבריו ואחיו התאום אבי יבדלחט"א שחזר שיחה מהרבי מלך המשיח שליט"א.

במקביל נערכה סעודת המלוה מלכה של הרב גרליצקי יחד עם סיום הלכות תרומות ברמב"ם, עם הדוברים הקבועים והמאזינים המתחלפים. לאו דוקא שיש בכל פעם חידושים גדולים לשמוע, אבל תמיד יהיו שם את החום והתמימות העתיקים של התוועדות חסידית מקורית.

מאמינים מצפים ומכריזים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מענדי, בית משיח-770

למרכז טיפול בבני נוער בסיכון

דרוש

מחשב בתרומה

לעבודה השוטפת

לפרטים: 02-5372812

למכירה (לחב"דניקים בלבד)

דירות בשכונת נעון- צפת:

1. ליד בייס "אור מנחם" בני-דירת 4 חדרים 186 מ"ר + נינה 200 מ"ר + יחידת קרקע + אופציה לבניה נוספת רק \$168,000.
2. ברי"ח יוספטל 5 חדר + סלון ענק 140 מ"ר + 40 מ"ר מרפסת, מטבח חדש, הסקה מרכזית ועוד... רק \$138,000.
3. חול ק, תכ"ד דירת קרקע 5 חדר 120 מ"ר + נינה, מחסן, חדר עבודה, מטבח אמריקאי \$120,000.

לפרטים: משרד "נדל"ן בנובה העננים" 04-6822445

חימון: 050-3004995 רויטל: 050-8373533

"נוערינו, בזקנינו, בבנינו ובבנותינו..."

ו' שבט, שבת פרשת בא - מלון 'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר שבע

**שבת
כזוה
משיח**

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

דרוש

מנהל חינוכי

למוסד חינוך
בניו-יורק
לשנת הלימודים
תשס"ז

למשלוח קורות חיים

פקס: 718 778-0800

דוא"ל: ayr@walla.com

מזל טוב

ברכת מזל טוב מזל - טוב חמה ולבבית לאחינו
היקר, סופר ועורך ברוך-כשרונות,

מנחם שיחי

ולאשתו-גיסתנו היקרה, נעימה ומסבירת-פנים,
מנשים באהל תבורך,

רותי שתחי

זיגלבוים

לרגל הולדת הבת **שטערנא שרה** תחי

אחות לחנהל'ה ולדוד שיחי

• • •

ולאחותנו היקרה, אשת-חיל ורבת פעלים,

מיכל שתחי

ולבעלה, גיסנו היקר והנחמד,

משה שיחי

גוטליב

לרגל הולדת הבת **שטערנא שרה** תחי

אחות לשיפי, שניאור, ריקי ודיני שיחי

ברכה מיוחדת להוריני היקרים והאהובים,

מחשובי חסידי חב"ד באלעד, אה"ק,

הרב **אליעזר** ואמנו **לאה** יחי

להולדת הנכדות

יהי רצון שתזכו לגדלן לתורה, לחופה ולמעשים
טובים, מתוך נחת ושפע רוחניים וגשמיים, לתפארת
המשפחה כולה

מאחלים

יוסף יצחק ותמי הולצמן וילדיהם, קראון הייטס

מוטי וסיגי זיגלבוים וילדיהם, קראון הייטס

מאיר ועליזה זיגלבוים וילדיהם, פלורידה

רחלי וישראל הכט, אלעד-ישראל

לויק זיגלבוים, אלעד-ישראל

טנא מלא ברכות

ברגשי גיל ושמחה הננו משגרים ברכת מזל טוב
לבבית לידידנו הנעלים

הרב **זושא** שי' ווילהלם

ורעייתו **אסתר** תחי

לרגל בא בנם הת' הנעלה **בערל'ה** שי'
בקשרי השידוכין עם בת גילו תחי

יהי רצון שיזכו להקים יחדיו בית נאמן בישראל
על יסודי התורה והמצווה לנח"ר כ"ק אדמו"ר
שליט"א מתוך עושר ואושר, עדי נזכה לבנין
האמיתי בגאולה האמיתית והשלימה.

זאב ישראל ונודית קרומבי וכל המשפחה

שבר בת עמי

נשבר עמוד השדרה

תאריך עשרה בטבת מסמל את תחילתו של החורבן, כאשר ביום זה סמך מלך בבל אל ירושלים. למרות שעדיין לא היה החורבן, אבל החל המצור והצרות תכפו בזה אחר זה.

בסמיכות ליום העשירי בטבת קיבלה "ממשלת ההתנתקות" להרשות את ההצבעה בירושלים לפרלמנט הפלשתיני. בכך הכריזה הממשלה קבל עם ועולם על חלוקתה של ירושלים בפועל ממש. לפי הידיעות, את ההחלטה קיבל שרון וביצע אותה מי שמכהן כממלא מקומו בפועל אהוד אולמרט. ההחלטה התקבלה בעקבות טלפון של מזכירת המדינה האמריקנית לאולמרט בו ביקשה ממנו לאשר את הבחירות בירושלים.

ממשלת התנתקות שתיוכר לדיראון עולם, זו שגומרת ימיה בצורה טראגית, החליטה החלטה נוספת לאחר הגירוש האכזרי מגוש קטיף וצפון השומרון, לחלק בפועל את ירושלים ר"ל, זאת לצד החלטה נוספת לגרש יהודים מעיר אבותיהם, חברון ועקירת היאחזויות נוספות. הם לא אנשי ממשל עצמאי, אלא פקידים של הממשל בווינגטון היושבים בירושלים, וכך הם מוכיחים פעם אחר פעם שכל מהותם ויישותם היא כניעה לפריץ. אין להם שום חוט שדרה, אף על פי שיש יהודים טועים שחושבים כאילו המצב היום הוא של עצמאות.

כעת, בשלב הזינוק לקראת הבחירות, אפשר לראות במוחש כיצד כל המפלגות הגדולות, ולא משנה כרגע מי תנצח, מחזיקות במדיניות אחת בלבד, מדיניות של התרפסות וכניעה. רק בתחילת השבוע הנוכחי התפרסם שמפלגת הליכוד בראשותו של ה"טוב

ליהודים" החליטה להפסיק להתנגד במצעה למדינה פלשתינית. אותו אולמרט שמתיימר להיות ראש הממשלה, הוא-הוא זה שלפני עשור שנים הגה את הסלוגן "פרס יחלק את ירושלים". כיום אולמרט צועד שלוב זרוע עם פרס כדי לחלק את ירושלים ולהחריב את כל ארץ הקודש.

מיד לאחר ביצוע הגירוש התראיינה הגב' גאולה כהן וסיפרה על המכתב המדהים שהרבי מה"מ שלח לה בנוגע להתיישבות היהודית, והוסיפה לספר כי כאשר הרבי דיבר אתה שיצטרכו עוד לכבוש את ירושלים מחדש, הדברים נשמעו דמיוניים, אבל כעת הם מקבלים משנה משמעות, כאשר אותה מפלגה עומדת לבצע את הנורא בחלוקת ירושלים. אויבי ישראל צוחקים לנוכח עם ישראל שהפך למשיסה ולמרמס בעוד שאר עמי עולם נדהמים ונפעמים, לא מאמינים למראה עיניהם לנוכח כניעתה של ישראל ה"גדולה" וה"חזקה". הגדולים שבאויבי ישראל לא יכלו לעשות את מה שאותם מנהיגים יהודים עלובים, מרשיעי ברית, עושים לעמם ולמולדתם.

גורלם של ראשי

הממשלה שמסרו שטחים

דומה כי זה המקום הראוי והנכון להביא את מכתבם של רבני חב"ד בארץ הקודש וראשי המטה העולמי להצלת ארץ הקודש, ששלחו ביום ראשון מכתב אזהרה למ"מ ראש הממשלה מר אהוד אולמרט, והזהירו אותו לבל יהין ללכת בדרך קודמיו. אנו מביאים את המכתב כלשונו וככתבו, ואולי

באמת אותם פוליטיקאים יפיקו לקח ויבינו שאת המצב הזה חייבים להפסיק.

"אנו עוקבים בדאגה רבה אחרי הידיעות המגיעות מחברון, ומיהודה שומרון ובנימין, אודות ההתנגשויות בין עם ישראל לחיילי צה"ל, כאשר האחרונים מייצגים בשליחותך את האינטרסים של הגרועים שבאויבינו, ומנסים לנשל יהודים מארצם ומנחלתם. זאת כהמשך למעשי החורבן והגירוש הנוראים שעשה מר אריאל שרון.

"בוודאי כבר שמת לב לכך, כי מאז ראש הממשלה מנחם בגין שהחריב את חבל ימית, דרך יצחק שמיר שאימץ את רעיון האוטונומיה, יצחק רבין שחתם על הסכמי אסלו, בנימין נתניהו שמסר את חברון, אהוד ברק שהסכים למסור את ירושלים, ואריאל שרון שהחריב את גוש קטיף וצפון השומרון, לא הצליחו ראשי הממשלה שפגעו בארץ ישראל לסיים את הקדנציה שלהם בשלמות.

"הרבי מליובאוויטש מלך המשיח, הזהיר את מר משה קצב בשיחתם לפני ארבע עשרה שנה, כי הוא ילחם באופן אישי, נגד כל ראש ממשלה שיפגע בארץ ישראל. ואכן העובדה היא, שכל ראשי הממשלה שפגעו בנחלת אבותינו, באו על ענשם, וסיימו את תפקידם לפני הזמן, בצורה מחפירה וכואבת.

"מתוך דאגה כנה אנו מציעים למר אולמרט, שלא לצעוד בדרכם של קודמיו שגרמו לאסונות חמורים לתושבי ישראל וגם לעצמם. כל הפוגע בארץ ישראל, מכריז מלחמה גלויה נגד הקדוש ברוך הוא ותורתו, עם כל התוצאות הכרוכות בכך. אל תעשה את הצעד הנמהר של הפקרת ארץ ישראל, ואל תביא אסון על עם ישראל וגם על עצמך באופן אישי. כדאי שתזכור ותשנן את דברי

הרמטכ"ל אומר כי יש אפשרות לטפל בקסאמים אך הדבר יאלץ את צה"ל לחצות "אילוצים ערכיים" אותם הוא אינו ממליץ לחצות. שמעתם? רמטכ"ל הגירוש שולל פגיעה באזרחים חפים מפשע ועשיית מעשים לא ערכיים! מי שהתאכזר על יהודים וגירש אותם מבתיהם באטימות לב, זרק אותם לכלבים מבלי לדאוג אפילו לצרכיהם המינימאליים, מאמץ כעת את הערכים החדשים של רחמים על האכזרים וסיוע להקמת מדינת אל קעידה סמוך לערינו; וזה האיש שאמור להגן על בטחונו של עם ישראל בארץ ישראל!

הללו באו לידי ביטוי בהישג הגדול של מועמדי החמאס בבחירות המקומיות שהתקיימו בחודש שעבר בשטחים. התפישה שהאלימות משתלמת צפויה להיטיב עם מועמדי תנועות הסירוב גם בבחירות למועצה המחוקקת שיתקיימו בסוף החודש".

זה מה שנקרא "מורשת שרון"...

ערכי עם ישראל לשיטת הרמטכ"ל

הרמטכ"ל דן חלוץ אומר כי יש אפשרות לטפל בקסאמים אך הדבר יאלץ את צה"ל לחצות "אילוצים ערכיים" אותם הוא אינו ממליץ לחצות. בתדרוך לכתבים שנתן, אמר הרמטכ"ל עוד "יש מה לעשות עם הקסאמים, יש דרכים ויש טכנולוגיה

השמאל ב'הארץ'. הוא העז לכתוב את מה שכולם מעדיפים להסתיר.

"שרון משאיר אחריו את ההתנתקות החד-צדדית מרצועת עזה ואת הציפייה להתנתקות חד-צדדית בגדה. על פי סקרים שנערכו לאחר אשפוזו נראה, שהנוסחה הזאת מבטיחה לקדימה ניצחון גם בהנהגת אולמרט, פרס ולבני. ואולם קודם שהם מאמצים אותה על קרבה ועל כרעיה כדאי שיציצו בסקר השנתי של מכון טרומן באוניברסיטה העברית ומכון המחקר של דייר חליל שקאקי ברמאללה. הם יגלו שם דבר או שניים על מחירה של נסיגה בלי הסכם.

"הסקר, שנערך בדצמבר, מראה, כי 82% מתושבי השטחים רואים בפינוי ההתנחלויות מרצועת עזה ניצחון למאבק המזוין. 68% סבורים, כי האינתיפאדה סייעה להם להשיג יעדים לאומיים ופוליטיים שלא יכלו להשיג במשא ומתן. השלכותיהם של הממצאים

שלמה המלך החכם מכל אדם (משלי כא): "אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד הי".

"לאידך, אם תעמוד חזק על ביטחון עם ישראל ולא תמסור את שטחי ארץ הקודש לאויבינו, מובטחת לך הצלחה במילוי תפקידך החשוב, וברכת ה' תלווה אותך בכל אשר תפנה.

על החתום באו רבני חב"ד: הרב גדליה אקסלרוד, הרב שלום דב וולפא, הרב יגאל פיום והרב יקותיאל ראפ.

האמת שמסתירה התקשורת

כולם משבחים ומהללים את ההתנתקות. התקשורת לא נותנת לאיש לעשות חשבון נפש על אחד הפשעים הגדולים בהיסטוריה שנעשה לעם ישראל ודווקא על ידי יהודים. הקאסמים כבר עכשיו נוחתים באשקלון, אבל את אף אחד זה לא מעניין. ההינתקות נתנה לאויבי ישראל להבין כי עם ישראל נמצא בארץ ישראל על זמן שאול, אבל כנראה שאת המנהיגים והסייענים שלה, זה לא ממש מעניין. גם דבריו של אריאל שרון מספר שעות לפני נפילתו, כאשר הילל בפני בכירי בנק לאומי את תוכנית ההתנתקות שהביאה לפריחה בכלכלה ובביטחון, ואף הבטיח לבצע ההתנתקות נוספת ר"ל, עברו בשקט ללא שום ביקורת. האתרוג לא זכה לשום נענוע. שיתוף הפעולה היה מקיר לקיר.

דווקא לאור זה מעניין לקרוא דברים שכתב עקיבא אלדר, מבכירי העיתונאים של

ממשלת התנתקות שתיזכר לדיראון עולם, זו שגומרת ימיה בצורה טראגית, החליטה נוספת לאחר הגירוש האכזרי מגוש קטיף וצפון השומרון, לחלק בפועל את ירושלים ר"ל, זאת לצד החלטה נוספת לגרש יהודים מעיר אבותיהם, חברון ועקירת היאחזויות נוספות. הם לא אנשי ממשל עצמאי, אלא פקידים של הממשל בושינגטון היושבים בירושלים, וכך הם מוכיחים פעם אחר פעם שכל מהותם ויישותם היא כניעה לפריץ

הגיה אותם:

מאז שהמפלגה הנ"ל נפגשו עם באי כח הערבים וניהלו משא ומתן עמהם, והידיעה על דבר פגישה זו נתפרסמה במכתבי עיתים אחרים ובמילא בין הערבים, וכתוצאה מזה מביאות – על פי טבע ושכל – זה שהערבים בכל מקום המשיכו בפעולות, והזיקו כמה מאחינו בני ישראל שליט"א ועד לידי רצח רחמנא ליצלן, ולא רק בארץ הקודש אלא גם במדינות אחרות, ומי יודע שבעת זיבורי אלה, הרי "לא תפתח פה כו" ברגע זה ממש לא ארע משהו ליהודי, היה לא תהיה, כי עוד ידם נטויה.

ומכאן בקשה ואזהרה לשלוחים ולאנשי בכל רחבי תבל: אין לכם את הפריבילגיה לשבת מהצד ולומר שהדברים המתרחשים בארץ הקודש אינם קשורים אליכם. כבר נוכחתם לראות שהרבי מלך המשיח זעק ללא הרף כי המצב בארץ הקודש נוגע לכל יהודי ויהודי ברחבי העולם.

לצערנו, בעת גזירת ההינתקות לא ראינו את השלוחים מעורבים באופן פעיל; לא שמענו אתכם שולחים משלחות או אפילו מכתבי מחאה בשם קהילותיכם הפזורות ברחבי העולם. אל תדמו בנפשכם להימלט אל בית המלך, כפי שאמר מרדכי הצדיק לאסתר המלכה.

שלוחים יקרים!!! יש בכוחכם לעזור רבות לארץ הקודש, להפעיל את בני קהילתכם, לזעוק ולהתריע באוזני הממונים בארץ הקודש ובאוזני בעלי השפעה בחו"ל. ידוע היטב כי הלחץ שמגיע מחוץ לארץ משפיע הרבה יותר מהזעקות של תושבי ארץ הקודש עצמם. אין ספק שאם אלפי השלוחים היו משגרים מכתבים נזעמים ומחאות נמרצות בשם קהילותיהם אל משרד ראש הממשלה ומוחים כנגד ההינתקות, המצב היום היה נראה אחרת לגמרי.

מי שמנסה להשתיק את המלחמה של הרבי בענייני ארץ הקודש, כורת את הענף עליו הוא יושב. מי שחושב שכך הוא ייראה יפה יותר, ויזכה לקבל עוד מנת חיוך מהנשיא בוש או מאיזה ראבי רפורמי, יבין בסופו של דבר כי עצם השתיקה שלו סייעה לחורבן הגדול וגרמה לסכנה עבור יהודי קהילתו. מי שיזעק וימחה ולא יירתע מלהביא בפני ראשי המדינות, שרים וחברי פרלמנט את דבר נשיא הדור מלך המשיח על אודות הסכנה הנוראה, ועד כמה הדברים מזיקים לאותם מדינות, הרי בסופו של דבר הוא יביא תשועה והצלה לא רק ליושבי ארץ הקודש, אלא על העולם כולו.

שלוחים יקרים! יש בכוחכם לעזור רבות לארץ הקודש, להפעיל את בני קהילתכם, לזעוק ולהתריע באוזני הממונים בארץ הקודש ובאוזני בעלי השפעה בחו"ל. ידוע היטב כי הלחץ שמגיע מחוץ לארץ משפיע הרבה יותר מהזעקות של תושבי ארץ הקודש עצמם. אין ספק שאם אלפי השלוחים היו משגרים מכתבים נזעמים ומחאות נמרצות בשם קהילותיהם אל משרד ראש הממשלה ומוחים כנגד ההינתקות, המצב היום היה נראה אחרת לגמרי.

אנשים מופקרים, פושעים ומשפתי פעולה עם הגרועים שבאויבים.

הדבר מראה רק את עוצמת השבר של תוכנית הגירוש שאיבד אפילו את האינסטינקט הנורמלי שיש לכל ייצור חי. פשוט לשרוד.

רוסיה זה כאן!!!

הטרור הרחחני בבית הכנסת במוסקבה, והמשך גילויי האנטישמיות מעוררות מדרך הטבע דאגה רבה. שלום העולם מתערער ויותר ויותר מרגישים היהודים בכל העולם כי שלומם אינו מובטח. לאחר מה שקרה בבית הכנסת של השליח החסידי הרב יצחק קוגן, שמענו את תגובת בנו הלומד בארץ הקודש, שהגיב לכלי התקשורת כי כל מה שמתרחש ברוסיה זה בגלל מה שקורה בארץ ישראל. זוהי התגובה הנכונה והאמיתית למצב בכל העולם כולו. הביטחון העולמי שהתערער לגמרי בעשור האחרון תלוי במצב שכאן בארץ ישראל ויתרו לערבים והעניקו פרס לטרור. הרבי מלך המשיח ראה זאת ברוח קודשו ובנבואה גלויה כאשר זעק בדם ליבו כאשר הגיעה אליו נציגי חסידי גור שהיו שותפים למהלך של התרגיל המסריח (ולצערנו היו שותפים מלאים לחורבן גוש קטיף ושריפת בתי הכנסת) בחול המועד פסח תש"י, כי עצם השותפות בממשלה שמדברת על מסירת שטחים, ביטחון היהודים בכל העולם מתערער ועד שזה מביא להרג יהודים בכל העולם ר"ל.

וזה לשונו הקדוש של הרבי מלך המשיח, וחובתנו להביא את הדברים כפי שהרבי

מתאימה כדי לטפל בטילי הקסאם אך מדובר בפעולה אגרסיבית של ישראל, וזו עשויה לפגוע בסביבה ובאזרחים חפים מפשע. הדבר יאלץ את צה"ל לחצות אילוצים ערכיים ואחרים שאיני ממליץ לחצות.

שמעתם? רמטכ"ל הגירוש שולל פגיעה באזרחים חפים מפשע ועשיית מעשים לא ערכיים!

אני לא מתפלא לנוכח "הערכים החדשים" של הרמטכ"ל המזכירים את ערכי הנצרות בשיטת "הלחי השניה". מי שהתאכזר על יהודים וגירש אותם מבתיים באטימות לב, וזרק אותם לכלבים מבלי לדאוג אפילו לצרכיהם המינימאליים, מאמץ כעת את הערכים החדשים של רחמים על האזרחים וסיוע להקמת מדינת אל קעידה סמוך לערינו. מי שמאפשר בקור רוח להבריח אלפי כלי נשק לתוך רצועת עזה הסמוכה, למה שיעצור את ירי הטילים לערי ישראל?!

לאחר שפורום החווה החליט להדיח את בוגי יעלון שאמר להם את האמת בפרצוף על הסכנות הניצבות מתוכנית ההינתקות, מונה רמטכ"ל חדש שממשיך בסיוע למרצחים והמחבלים והפעם בשיטת ה"ערכים ההומניים".

תסמרנה אוזנינו לשמוע את הדברים הללו מצד מי שכביכול אמור להגן ולשמור על ביטחון עם ישראל בארץ ישראל. דם ישראל נעשה הפקר. מאז "ימי הביטחון" של שרון בהם נרצחו כאלף יהודים ונפצעו עשרת אלפים על מזבח ההפקרות של "איפוק זה כוח", קשה לראות כיצד אפשר לחיות במדינה הזאת ש"ראשיה שריה ויועציה" הנם

מהנעשה והנשמע

נסיון לטבח

בבית הכנסת החב"די במוסקבה

מסע הרצח כפי שנקלט במסרטות האבטחה של בית הכנסת

היה זה ביום רביעי שעבר, בין תפילת מנחה למעריב, כאשר האנטישמיות הכתה שוב במוסקבה. שמונה בני אדם, בחורי ישיבה ואברכים נפצעו בדרגות פציעה שונות כאשר צעיר מקומי, גלוח ראש, חמוש בסכין פרץ לבית הכנסת החב"די "בלשוי ברוניא", ותוך כדי שהוא קורא קריאות ניו-נאציות החל לדקור את כל מי שנקרה בדרכו, בעודו רץ ממקום למקום אחוז טירוף. את מסע הרצח החל במטבח ובאולם התפילה שבקומת הכניסה, ולאחר מכן עלה לקומה השנייה, שם נכנס לחדרון בו פועל בית חב"ד ודקר את הרב מיכאל מישלובין.

רק שלושה חודשים בלבד חלפו מאז התקיפה האנטישמית בקייב בירת אוקראינה, בה נפצעו שני תלמידי ישיבת חב"ד, שאחד מהם, מרדכי מלוזיניו, הקיץ מתרדמתו רק בימים אלה, וכבר בא בחטף האירוע המחריד הנוסף, שרק בנס לא נגמר באסון נורא.

הת' יוסי קוגן, בנו של השליח הרב יצחק קוגן רב בית הכנסת וחבר אגודת חסידי חב"ד בחבר העמים, שהשתלט על התוקף בעזרת אביו, סיפר לכלי התקשורת הרבים

גדולה בידו. הוא דקר את המאבטח ונכנס בריצה לתוך בית הכנסת. הוא נכנס למטבח והחל לדקור את האנשים שעמדו שם.

הרבים שהתגודדו מסביבו:

"נכנס אדם, ככל הנראה מחבל עם סכין

הרב בערל לאזאר מבקר את אחד הפצועים

אף הוא לא השתהה ופרסם הודעת גינוי חריפה לתקרית. בהודעה הביע משרד החוץ זעזוע עמוק ואיחולי החלמה לפצועים. "רוסיה תמשיך להילחם בכל תופעות האנטישמיות, שנת הזרים ואי סובלנות דתית", נכתב.

גם בארץ ישראל כמו בעולם כולו סערו הרוחות. דבר התקיפה האנטישמית פתח את כל מהדורות החדשות. הרב הראשי לישראל יונה מצגר, שהתראיין לכלי התקשורת אמר כי הממשל ברוסיה חייב להעניש בחומרה את הדוקר שתקף מתפללים בבית כנסת במוסקבה. "אם אכן יתברר שהרקע למעשה הוא אנטישמי, ממשלת רוסיה חייבת למצות את הדין עם הנאשם למען יראו וייראו". רבה של רוסיה, הרב בערל לאזאר, ששהה בדיוק בירושלים, אמר כי "מדובר בחלק מהמגיפה הפשיסטית במדינה. צריכים להתאחד ולהילחם בנטייה ההרסנית הזו, במקום בו מתבצעת תעמולה פשיסטית, אין פלא שהיא הופכת למציאות".

האירוע כולו, כאמור, דווח בהרחבה בכל רשתות התקשורת בעולם ובישראל. באחת התכניות רואיין בנו של התי יוסי קוגן, בנו של הרב יצחק, שביקש להזכיר את דבריו של הרבי מה"י כי מסירת השטחים בארץ הקודש היא זו שמביאה להידרדרות ביטחונם של היהודים בעולם כולו, וכי הפיגוע במוסקבה אירע כתוצאה מהחולשה של הפוליטיקאים בארץ מול אומות העולם.

שהוא הגיע כדי להרוג, והייתי חייב להיאבק בו", סיפר הרב קוגן.

לפני שנלכד הספיק הדוקר, כאמור, לפצוע את השומר שעמד בחזית בית הכנסת, ועוד שבעה אנשים. עם היוודע התקרית זרמו לאזור כוחות משטרה והצלה רבים פינו את הפצועים ובמקביל פתחו בחקירה. כלי תקשורת רבים מהעולם כולו סיקרו את התקרית בהרחבה.

התגובות לאירוע החמור לא איחרו לבוא. דובר איגוד הקהילות היהודיות ברוסיה, ר' ברוך גורין אמר כי הפיגוע בבית הכנסת בעיר צריך לשלוח מסר לממשל הרוסי ולחברה הרוסית להילחם בגזענות ובאנטישמיות. "זו התוצאה האחרונה של התעמולה הפשיסטית הבוטה שאינה נענשת. אם המעשה של היום לא ישמש אות אזהרה, החברה תעמוד בפני סכנה חמורה יותר". מנכ"ל ועידת רבני אירופה, הרב אבא דונר, אמר כי כבר הזהיר בעבר את שלטונות רוסיה שהאנטישמיות במדינה לא תסתיים רק בדיבורים. אנשי ממשל בכירים במדינה בתוכם יו"ר העיתונות הארצית במוסקבה פרסמו הודעות גינוי חריפות.

בעקבות האירוע החמור הוכרזה במוסקבה כוננות מוגברת של שמירה על כל המוסדות היהודיים בעיר. שומרי מרכז הקהילה היהודי 'מארינה רושצ'יה' ילבשו מעטה אפודי מגן בכדי להגן על עצמם ממתקפה דומה בעתיד. משרד החוץ הרוסי

בית הכנסת שעה קלה לאחר האירוע

הפיגוע האנטישמי ב"בלשוי ברוניא" במוסקבה העמיד באור הזרקורים את פעילותו של מכון סמיכה ושחיטה הפועל במקום וקוצר הצלחות רבות.

בכל שנה מוסמכים על ידי המכון כחמש-עשרה צעירים, חלקם מקורבי המרכז לשחיטה. רק לפני מספר שבועות חגגו במקום במעמד מרגש ומרומם טקס הענקת תעודות סמיכה ושחיטה לכחמישה-עשר מהתמימים שלמדו במכון הנקרא מכון ר"ן, (ע"ש איש מסירות נפש ר' רפאל נימוטין ז"ל) הממוקם בבניין 'בלשויא ברוניא'.

שמעתי צעקות, קפצתי עליו ותפסתי אותו. הצמדתי אותו לרצפה ואז באו המאבטחים, סילקו ממנו את הסכין ושמעו עליו אזיקים. אחר כך הגיעה המשטרה. אני עצמי לא נפצעתי אך הוא ניסה לדקור גם אותי ובחסדי ה' לא הצליח".

בכלי התקשורת דיווחו כי הצעיר, אלכסנדר קופצוב, קרא קריאות אנטישמיות וצעק כי בא להרוג יהודים. הרב יצחק קוגן נפגע קלות במהלך ניסיון ההשתלטות על התוקף. "מייד שהבנתי שתוקפים אותנו, נכנסתי לחדר קטן וראיתי שלושה מתפללים מדממים", סיפר, "כשהבחין בי הוא הכה אותי בראש עם הקט של הסכין. היה לי ברור

הייל היטלר, באתי לרצוח" - צעק צעיר רוסי ודקר מתפללים

רב בית הכנסת של הילד בלב מוסקבה (בתמונה מימין) הסתער ארסול באו"ם על הנאצי הנאצי הנאצי בסבין, הסתולט עליו החליח להפסיק את סוס ודיקירות • 10 מתפללים נפצעו • הוצרכה הסעירה על כל בני הכנסת בעיר • ריפויי פרויקסיות, מוסקבה, עמ" 2

שער העיתון "ידיעות אחרונות" ביום שלאחר נסיון הטבח

נכון לכתובת שורות אלו שוחררו רוב הפצועים מבית הרפואה. חתנו של הרב קוגן, הרב מיכאל מישולובין המשמש כמנהל בית חב"ד שסבל מאיבוד דם רב, נותח בהצלחה ומצבו הולך ומשתפר. שיפור ניכר חל גם במצבו של התי אהרן יחזקאל, אחד מתלמידי הישיבה שנדקר בין הלב לריאות וכן בצווארו.

התובע הכללי של רוסיה ולדימיר אוסטינוב שנאלץ להודות בעובדה שמדובר בתקיפה על רקע אנטישמי החליט בצעד חסר תקדים לעמוד בראש צוות החקירה שיחקור את התקרית ואת המניעים שהביאו את הצעיר לעשות זאת.

בחיפוש שערך שוטרים בביתו של הדוקר, נמצאו סכינים נוספים וכדורי רובה, כמו גם מפות שעליהן סומנו שלושת בתי הכנסת המרכזיים במוסקבה. "הוא יצא על-מנת להרוג", אמר יוסיף אוסטרובסקי, תלמיד בישיבה שהיה עד ראייה לתקרית.

יצויין כי זה אינו הניסיון הראשון לפגע באותו בית כנסת. לפני כשנתיים ביום א' של ראש השנה, בשעות הבוקר המוקדמות, נכשל

בטרם עת. "יש כל הזמן אירועים אנטישמיים, אך אנחנו נתגבר על הכול, ונצא מזה מחזקים" אומר התי יוסי קוגן, "הבחורים היו בהלם מהאירוע אבל חזרו לשגרת לימודים. אין לנו שינויים בתוכנית. אנו משתדלים להוסיף בהתוועדויות ובתהילים מתוך שמחה. אנחנו עושים כל שביכולתנו שהבחורים יהיו בשמחה".

ניסיון דומה. קבוצת בריונים הגיעה למקום, כשעמים פטיש במשקל 10 ק"ג. הללו הנחיתו מכה קשה על ראשו של אחד השומרים שהתעלף במקום. שומר אחר שמע את המתחש יצא עם נשקו והצליח להבריח את הפורצים.

לפני מספר שנים גם הטמינו אלמונים פצצה בבית הכנסת, ובדרך נס זו התגלתה

שבת
שבת
משיח

כולנו נהיה שם!

ו' שבט, שבת פרשת בא - מלון 'פרדייז' (הילטון לשעבר) באר שבע

מרמלשטיין - מסעדה עם מעם ביחי

Mermelstein Caterers
Let us cater your simcha...

Open till 10:30PM

(718) 778-3100 **MAYER KOHEN**

351 KINGSTON AVENUE
BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

Thursday & Friday SPECIAL:
* 2 Roasted Chickens
* Fish * Kugel * 1 Salad
ONLY \$19.75

ישיבות חב"ד בעולם

החלו בהכנות ליום קבלת הנשיאות

בימים אלה, בתוך שלושים יום קודם היום הגדול והקדוש, ראש השנה להתקשרות, י" בשבט, נערכים תלמידי התמימים בישיבות חב"ד ברחבי העולם בהכנות הרוחניות לקראת יום הבהיר י" שבט.

בימים אלה נתונים אלפי התמימים בעשרות הישיבות בעיצומם של מבצעי הכנה מיוחדים תוך שימת דגש על לימוד מאמר "באתי לגני" על פי סדר השנים, לצד לימוד מאמרים ושיחות לחיזוק ההתקשרות וקבלת מלכותו של הרבי.

בחלק נכבד מהישיבות מתקיימות הגרלות על נסיעה לרבי ליום קבלת הנשיאות – המשולבות כחלק ממבצעי ההכנה.

גם ארגון את"ה העולמי יוצא בימים אלה בתוכנית מיוחדת לעשרות הישיבות, במסגרתה יטלו חלק אלפי תלמידי התמימים בארת ובעולם ובהכנות לקראת יום קבלת מלכותו של הרבי.

ראש עיריית ראשון לציון

מסר שיעור תורה

ומסר שיעור מעמיק, ציינו המשתתפים. בשיעור השתתף גם קונסול כבוד של מולדביה בישראל ומבעלי חברת התעופה של מולדביה מר שמואל רויטמן ורעייתו, שתרמו את קמפוס חב"ד לזכרה של בתם ז"ל.

בשיעור השתתפו בין השאר: ידדו של ראש העיר ויו"ר איגוד הקבלנים בישראל סם אולפניר ורעייתו; מנכ"ל קופת חולים 'כללית' אלי"מ (מיל.) אברהם לסברג ורעייתו; מנהל קופת חולים 'מאוחדת' אלי"מ (מיל.) שוקי שוורץ ורעייתו; מנהל מכללת 'אמות השכלה' מאיר בן ישי ורעייתו; מפקד משטרת קריית אונו מנחם לביא ורעייתו; המנהל לשעבר של מרחב מרכז בבנק לאומי קובי אברמוביץ ורעייתו; מנכ"ל חברת 'אור רבי' אלי רבינא ורעייתו; מנכ"ל 'גן אורנים' ורשת חנויות 'סבארו' יוחאי פלג ורעייתו, ועוד.

מזה 30 שנה פועל בישראל "חוג ידידי חב"ד". החוג הוקם על-ידי הרב משה סלונים ע"ה שעמד בראש ירשת אהלי יוסף-יצחקי שנים רבות, וכיום מנהל החוג על-ידי הרב יחיאל מלוב מראשון לציון. מידי שבוע מוסר הרב מלוב שיעור תורני בפני חברי החוג, בבית 'קמפוס חב"ד' שבמרכז העיר ראש"צ. השבוע נמסר השיעור על-ידי ראש עיריית ראשון לציון מר מאיר ניצן, ידד וותיק של הרב מלוב המעריך ומוקיר את פעילותו.

מאיר ניצן התכונן כיאות לשיעור, ובמשך שעה וחצי ריתק את המשתתפים בהבדלים שבין הברכות שבירך משה רבינו את 12 השבטים, ובין ברכתיו של יעקב אבינו המוזכרים בפרשתנו – פרשת ויחי. "ראש העיר, שלא מייצג את היהדות החרדית הראה בקיאות נפלאה במפרשי התלמוד

סערה רבתי בעולם הכשרות

האם בקבוקי הוויסקי אסורים בשתייה?

הרב הסופר: "שלב קבלת המתיקות והצבע מגיע על-ידי החבית. וכאן חשוב להדגיש: על-ידי עץ, אי-אפשר לקבל כלום, אלא, שלפני הכנסת הוויסקי לחבית, אוכסן בו יין שנספג בחבית – שזה כמובן לא נחשב לעוד מרכיב". אגב, הרב הסופר שאל את אחד המפעלים: אם באמת הוויסקי צריך מתיקות וצבע, למה לא להכניס בו צבע וקצת סוכר? והם ענו לו שאסור להכניס סוכר, כי כאמור, זה מרכיב נוסף.

כאמור, מסקנותיו של הרב הסופר עוררו סערה

רבתי בעולם הרבני ובעולם הכשרות, ואף כאלו שחולקים על מסקנותיו.

הרב הראשי לאילת, הרב יוסף העכט פרסם בעקבות זאת פסק-דין הלכתי הקובע כי היין המיוצר בחביות בהן שהה גם הוויסקי, אינו אוסר את המשקה. הרב העכט, המכהן גם כחבר בית-דין רבני חב"ד בישראל, חולק על דעתו של הרב לנדא ומביא שורה של פוסקים, החל מהרמב"ם והשולחן-ערוך, שמתירים, אפילו לכתחילה, לשים משקה בחביות ששימשו קודם ליסתם יינם. הרב העכט אף מביע תמיהה על כך שכותב המאמר בשמו של הרב לנדא לא הזכיר את הסימן הרלוונטי בשולחן-ערוך הדין בנושא. הרב העכט אף מצטט מירחוני ויסקי כמה עובדות מעניינות בתהליך ייצור הוויסקי שמשליכות ג"כ על שאלת הכשרות.

גם הרב יצחק יהודה ירוסלבסקי, רב שכונת נחלת הר-חב"ד ומזכיר בי"ד רבני חב"ד בארה"ק, שולל את מסקנותיו של הרב סופר באמרו כי "המשקה מותר לכתחילה. חביות הוויסקי מפורקות במספר מקומות לצורכי ליבון והכשרה והוצאת טעם היין מהם".

כך או כך, הפולמוס סביב הנושא ממשיך לעמוד על סדר היום של העולם הרבני והכשרותי.

סערה רבתי בעולם הכשרות, בעקבות מחקר מקיף ומעמיק שנערך במשך תקופה ארוכה על-ידי מערכת הכשרות של בני-ברק בראשות הרב משה-יהודה-לייב לנדא בנוגע לכשרותו של משקה הוויסקי, אותו משקה שמרבה לעלות על שולחנות ההתוועדות בארץ ובעולם. המחקר החדש שפורסם לאחרונה בעלון "עיר על תילה", העלה מסקנה חדשה כי משקה ה"וויסקי" הנפוץ אסור בשתייה. חסידי חב"ד בכל העולם, אשר נוהגים לשותות "וויסקי"

מבלי להעלות על דעתם צל של חשש איסור, התוודעו לפתע לצדדי איסור וכי הדבר כרוך באיסור של "סתם יינם", המסתפח אל הוויסקי במהלך תהליך הייצור המיוחד שלו.

מי שערך את המחקר הוא הרב מרדכי הסופר, הנמנה על צוות משגיחי הכשרות של הגרמ"ל. מסקנותיו חוללו סערה רבתי במערכות הכשרות ובקרב אלפי יהודים שומרי תורה ומצוות שמשתמשים במשקאות אלו. מאז הוא מוצף בטלפונים רבים מכל רחבי העולם.

בד בבד, יצאו כמה מרבני חב"ד ואישים העוסקים בכשרות, וטענו כי אין כל חדש במסקנותיו של הרב הסופר, ותהיותיו כבר נידונו בעבר, והמשקה נשאר בכשרותו, ועל כך להלן.

בעקבות מסקנותיו החדשות, הוצף הרב הסופר בשאלות מגוונות, כאשר השאלה שחזרה על עצמה שוב ושוב הייתה: יש לי בבית מספר משקאות וויסקי. מה אני עושה איתם כעת? "כל מי ששאל את השאלה הזו", אומר הרב הסופר, "עניתי לו שימכור את זה לגוי. זה הפיתרון היחיד והפשוט שאפשר לעשות".

"שנים רבות שאני עוסק בתחום הזה", מסביר הרב סופר את מניעיו לחקור את הנושא. "גם בהרצאות שאני מוסר וגם

במכתבים שונים שכתבתי מידי פעם, התראתי על הנושא הזה. אומנם עוד לא חשבתי שצריך להיכנס לעובי הקורה של הנושא ולפרסם זאת במחקר".

אבל הנתונים הקשים והבעייתיים, לדעתו, המשיכו לזרום לשולחנו של הרב הסופר והוא החליט כי חייבים להוציא-לאור את הנתונים האמיתיים לציבור הרחב. "לאחר מאות שאלות של אנשים מרחבי העולם ששאלו אותי בהודמניות שונות לגבי משקאות אלו, החלטתי לצאת למסע בעקבות הוויסקי ולבדוק את נתוני האמת בעיני".

וכך, יצא הרב הסופר למסע של חקירה ובירור אחר כל שלבי העשייה. "הגעתי למפעלים כאדם תמים שמתעניין בדרכי הייצור", הוא מספר, "ושאלתי אותם כל מיני שאלות בדבר הייצור". כך, למשל, עלה הרב הסופר על הממצא הבא: אדם שרוצה לייצר וויסקי, חייב לעמוד בשני תנאים: התנאי הראשון, המשקה חייב להיות מיוצר אך ורק משלושה רכיבים בלבד: שעורה, מים ושמרים. התנאי השני הוא: לאחר שהמשקה עבר את תהליך הזיקוק, הוא צריך לשכב בחביות של עץ לפחות שלוש שנים. ללא קיום התנאים הנ"ל, אין שום אישור למכור וויסקי.

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל
הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש
כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט

דבר מלכות שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב
יחי המלך קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח
המעשה הוא העיקר לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח)
שיחת הגאולה גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה"
מעין חי גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'
האמונה הטהורה גיליון שבועי בעניני אחרית הימים

קבצים גרפיים בלבד

לקוטי שיחות שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770, על-ידי "ועד להפצת שיחות"
להקהיל קהילות גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלת קהילות בשבת, בהוצאת צא"ח העולמית, ניו יורק

קבצי טקסט בלבד

פנימיות ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש
ליקוט ניגונים שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב)
דרך הישרה (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח
לעבן מיט דער צייט (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת "אהלי תורה", ניו-יורק
דבר תורה (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל" ושיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א
מדור מיוחד לספרים וחוברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת יוסף-יצחק הלוי שגלוב
וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

חדשות חב"ד מסביב לעולם

פטרבורג, רוסיה

מבצע מקורי לחלוקת ספרי קודש

לפני ימים אחדים, בעקבות ה' בטבת, החלו בפטרבורג במבצע 'ספרי קודש לכל בית', במהלכו הוחלט להעניק לכל בית יהודי באזור ספרי קודש שונים.

הזרוע המבצעת של הפעילות הזאת היו תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' בעיר. במהלך ימי המבצע, מחלקים התמימים את ספרי הקודש ברחבי העיר.

עוד קודם לכן הוצבו טפסי הרשמה בנקודות שונות בעיר והמעוניינים לקבל את השי המיוחד, רשמו את פרטיהם. נמסר כי מספר רב של יהודים כבר נרשמו כשבמקביל נוצלה ההזדמנות להרשמה למוסדות השונים: בית-הספר וגני הילדים. עשרות תגובות חמות מצד יהודי העיר התקבלו מאז תחילת המבצע שהודו נרגשות על חבילת הספרים הנאה.

מלבורן, אוסטרליה

שמונה ימי לימוד בחופשת הקיץ

בעיר מלבורן שבאוסטרליה נחתמו בסוף השבוע שעבר ימי היירחי כלה' שאורגנו ע"י אנ"ש במקום בניצוחו של מנהל הפעילות בכולל הרב **מרדכי ענג'ל**.

כידוע, בימים אלה מתקיימת חופשת הקיץ באוסטרליה, כאשר במהלך החופשה שולבו שמונת ימי היירחי כלה'.

במהלך הימים הללו נמסרו מידי יום בבית הכנסת החב"די בעיר מספר שיעורים מרכזיים בהם נטלו חלק כל אנ"ש תושבי מלבורן – מתוכם שלושה שיעורים לגברים ושלושה שיעורים לנשים. מידי ערב נמסר שיעור מרכזי מסכם מאת הרב ענג'ל שנמסר לנשים וגברים.

הונג קונג

מבצע בר מצווה

עשרות נערים יהודים מהונג-קונג צפויים להשתתף בתוכנית בר- המצווה שיוזם שליח הרבי בעיר הרב **מרדכי אבנן**. במסגרת התוכנית יתקיימו מפגשים דו-שבועיים, תפילות משותפות, טיולים ושלל אטרקציות. במקביל, יתקיימו תוכניות הכנה מיוחדות לנערים שיכללו שיעורים במצוות התפילין וקריאת התורה.

הורים שילדיהם השתתפו בפרויקט המיוחד בשנים עברו, סיפרו כי התוכניות ושיעורי ההכנה סייעו רבות לבנם והפכו אותו לנער בוגר ואחראי המכיר בחשיבות חיים של תורה ומצוות. "כמעט ואי אפשר היה להכיר אותו", אמר אחד ההורים. "מילד שובב הוא הפך לנער שקול שמסייע לנו רבות, הדברים שלמד במסגרת הפרויקט השפיעו עליו רבות".

יצוין כי התוכנית הזו היא חוליה נוספת בשלל תוכניות שמטרתם להעמיק את הקשר אצל הנוער לדרך ישראל סבא והיא חלק מהתחיה היהודית בעיר.

סטוקטון, קליפורניה

הכנסת ספר תורה ותחיית הקהילה

בשבוע שעבר הגיעה פעילותו של השליח בסטוקטון, קליפורניה, לשיא: במעמד מרגש ומרשים בהשתתפות עשרות מבני הקהילה הוכנס ספר-תורה ראשון למרכז הקהילתי בעיר. על פי כל כללי המנהג

החב"די לאחר סיום כתיבת האותיות האחרונות נערכו ההקפות ורבים פיזו וכרכו לכבודה של תורה.

לפני ארבע שנים הגיע לעיר השליח הרב **אברהם ברוך** וכבר בהתחלה נאלץ להתמודד עם קהילה מתפוררת ובית-כנסת ריק מאדם. היום, ארבע שנים לאחר בואו, בית הכנסת מלא בכ-60 מתפללים בכל שבת. הכנסת ספר התורה מסמלת את התפתחותה המרשימה של הקהילה. "עד לפני תקופה קצרה נאלצנו להשאיל ספר-תורה מבית-חב"ד סמוך מה שהקשה על התפילות השוטפות". סיפר הרב ברוך.

הספר נתרם על ידי הגב' **מיירה בלינסון** לעילוי נשמת בעלה, מר **נרמן בלינסון** שהלך לעולמו בשנה שעברה. משפחתו השתתפה כמובן בטקס החגיגי והתרשמו עמוקות. "זוהי הפעם הראשונה שאני עומדת מול שמחה אמיתית", אמרה התורמת, בסעודת המצווה החגיגית שהתקיימה לאחר ההכנסה.

לונדון, אנגליה

הרצאה בבית הכנסת המרכזי

תקדים בלונדון. שליח הרבי מלך המשיח בסינטי אוהיינו הרב **שלום זובער קלמנסון** הרצה לפני מספר ימים בבית הכנסת הגדול בעיר בראשותו של רבה של לונדון הרב **יונתן סקס**, בפני

חדשות חב"ד מסביב לעולם

אודסה, אוקראינה

חנות יהודית חדשה נפתחה בעיר

בעיר הנמל אודסה שבדרום אוקראינה, החלה לפעול חנות כשרה חדשה בשם "חלה ועוד". בחנות נמכרים מוצרים כשרים למהדרין עבור יהודי העיר ותיירים המגיעים אליה.

"ניתן לרכוש את המוצרים שאנו מוכרים פה גם במסעדת 'רוזמרין' – הסביר הבעלים מר דמיטרי איטקין. 'רוזמרין' היא מסעדה כשרה הנמצאת תחת פיקוחו של רבה הראשי של אודסה השליח הרב **אברהם וולף**. מאחר ובעלי המסעדה מעדיפים שלא למכור את המוצרים במסגרת המסעדה, הוחלט אפוא על הקמת עסק נפרד למטרה זו.

יתרון החנות הכשרה החדשה הוא בכך שיש לה קהל לקוחות קבוע. קהל זה, שבעבר נהג לרכוש את המוצרים ישירות מהמסעדה, יוכל מעתה לרכוש אותם בחנות מרווחת שבה יש מחלקות נפרדות למוצרי בשר, חלב ודברי מתיקה. בחנות זו ניתן גם לרכוש אוכל מוכן עם חותמות כשרות מאודסה, אוקראינה ומדינות אחרות באירופה.

קפריסין

הגשם הגיע ומילא את המקווה

גשמי הברכה היורדים בימים האחרונים בארץ ישראל לא דילגו גם על האי השכן הקטן: קפריסין. גשמי הברכה מילאו סוף סוף את בור מקווה הטהרה שנחנך אך לפני שבועיים בבית חב"ד המקומי בניהולו של השליח הרב זאב רסקין.

בנר ראשון של חג החנוכה נחנך המקווה בטקס חגיגי בהשתתפות תושבי המקום ואורחים מארץ הקודש. אולם השמחה הגדולה לא היתה שלימה, שכן לצד הפאר וההדר שהושקעה בבניית המקווה, הרי שמקווה ללא מי גשמים אין לו כל ערך.

במשך ימים ארוכים חיכו השלוחים, כמו המשפחות היהודיות באי, לבוא הגשם. "היינו זקוקים לעוד 700 ליטר מי גשמים כדי למלא את המקווה" אומר הרב רסקין. "החזאים פה לא הצליחו לתת תמונה נכונה של תחזית מזג האוויר. הם הבטיחו גשם כל השבוע ובנתיים נראה שהגשם דילג מעל המקווה".

התפילות נענו, והשבוע סוף סוף התמלא הבור, והמקווה החל לפעול לשמחת לב המשפחות היהודיות באי.

קבוצה ממתפללי בית הכנסת.

הרב קלמנסון הידוע כנואם בחסד עליון, ריתק את הקהל בנושא שכותרתו היה "תורת החסידות ובשורת הגאולה בהשקפה החסידית והאקטואלית של ימינו". הרצאה זו נחשבת לתקדים מיוחד, מכיוון שמעולם לא התקיימה כל פעילות חב"דית בבית הכנסת הגדול והרצאה זו נחשבת כפריצת דרך בהפצת החסידות בלונדון.

וואלי, קליפורניה

מאות ב'מלווה מלכה' חגיגית

מאות מקורבי בית חב"ד בוואלי בניהולו של השליח הרב **הושע גורדון** השתתפו במוצאי שבת האחרונה בסעות 'מלווה מלכה' חגיגית באחד האולמות היוקרתיים בעיר. במהלך הסעודה נשא הרב גורדון דברים ולאחר מכן הזמין את אורח הכבוד המרצה הרב **יוסף יצחק ג'ייקובסון** שנשא את המשא המרכזי של הערב. על התוכנית האומנותית ניצח הזמר התי **בני פרידמן** שהנעים בקול את הערב בשירים יהודיים מרגשים.

ההרצאה המיוחדת שהועברה בשפה קולחת ובטוב טעם, ריתקה במשך כשעתיים את הקהל הרב שהשתתף בסעודה החגיגית. בסיום ההרצאה ניגשו מספר מהמשתתפים אל הרב ג'ייקובסון וסיפרו לו כי הם עוזבים את ההרצה עם תחושת 'גאון יהודי' – הודות לדבריו הנפלאים.

סרי לנקה

השליח נפגש עם חברי הממשל

על רקע המתרחשת הרבה השוררת במדינת סרי לנקה בין קבוצות מורדים קיצוניות לבין הממשלה, נפגש שליח הרבי למדינה הרב **מענדי קרומבי** עם חברי ממשל בכירים, בהם מושל

המחוז המרכזי במדינה בו נמצא בית חב"ד.

בפגישה הביעו הבכירים את תמיכתם בבית חב"ד וערבו לבטחון היהודים במדינה. בנוסף הביעו הבכירים את רצונם לכינון יחסים תקינים בין הממשל לבין הפעילות היהודית במדינה.

במהלך הפגישה העלה הרב קרומבי את נושא חשיבות שמירת שבע מצוות בני נח, בהסבירו כי זו היא הדרך היחידה לשלום אמיתי בעולם.

אריסנות הוואי וויאל פאלאס

קאסלעקס האסיס וואירעזעס וויקריני

- ◆ אלע וואי עד 1200 מזאנען
- ◆ אלע מיטאס עד 600 מזאנען
- ◆ אלע טחיפ סקורה עד 400 מזאנען
- ◆ אן טחיפ עד 300 מזאנען
- ◆ רחבת ויקריס גדולת
- ◆ סערוכע הגברה ותיצירה סעמיאסבא
- ◆ קבלת פנים סענארית
- ◆ כשרים באשפות הרב לנדא
- ◆ תיה צמודה

הנהלה ח"י בית אש"יז מאנ'ס

The
ROYAL PALACE
וויאל פאלאס

אריסנות הוואי - א.ת. באר טוביה (קרית מלאכין) פקס: 08-8502651 נייד: 08-6684640 ויסקי חיים, 050-6200551-050-ויסקי

חיש - הפצת מעיינות

מרכז להפצת ספרי חב"ד

ת.ד. 2 כפר חב"ד 72915
סל: 03-9600770, 03-770904/5
D P O : 9606761-03

בית מלא ספרים...

הרבי מבקש שכל בית יהודי יהיה בית מלא ספרים

- ◆ כל ספרי חב"ד
- ◆ דבר מלכות פענוחים
- ◆ כל ספרי גאולה ומשיח

משלוחים חינם: 1718-907-8877

Curbside Service
Catering for all avents

Special: the best sushi

שירות קייטרינג לבר מצוות, בריתות, ושמחות | בשרים • שוארמה • צייפס • פלאפל • צלי

חפידים . איין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת ר' נפתלי אבנעים**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבן.

● **למשפחת אסייג טירת** הכרמל – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אריה בר**, מעלות – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' ישי ברקו**, קרית גת – להולדת הבן והבת; **ולזקניהם** משפחת ברקו, כרמיאל; משפחת אליעזר, פתח תקוה.

● **למשפחת ר' יעקב גולדשטיין**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' שאול זהן**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' סעדיה זהן, קראון הייטס; משפחת ר' יעקב אורמלנד, צפת.

● **למשפחת ר' שמעון זרמון**, צפת – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יעקב הר-צבי**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ ברלין, גרמניה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק הר-צבי, רחובות; משפחת ר' יהודה צבי קליין, כפר חב"ד; משפחת ר' שניאור זלמן קליין, נחלת הר חב"ד; מרת פרלה קוק, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' צבי הירש הרצל**, קראון הייטס – להולדת הבן והבת; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד הרצל, קראון הייטס; משפחת ר' פנחס לייבוש הרצל, ירושלים; משפחת ר' משה חיים לוי, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קנסינגטון, ברוקלין.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל זיאנץ**, טורונטו, – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת זיאנץ, בראזיל; משפחת ר' יעקב שכטר, טורונטו.

●

למשפחת ר' עופר (חורב) חרבי, פתח תקוה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה חרבי, קרית גת.

● **למשפחת ר' כתריל צבי סודק**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד רימפלר.

● **למשפחת ר' יעקב טלזנר**, קראון הייטס – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי הירש טלזנר, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ לונדון. ר' משה נחמן הכהן בורנשטיין, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יוסף ליבוביץ**, אינוורארי, פלורידה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' חיים מאיר הלוי ליברמן**, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ קסריה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב שלמה הלוי ליברמן, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ לארץ הקודש, כפר חב"ד; משפחת ר' יששכר דב הלוי גורביץ, פריז, צרפת; משפחת ר' יוסף יצחק הכהן אהרונב, יו"ר צא"ח בארה"ק; משפחת ר' מנחם מענדל הכהן אהרונב, טורונטו; מרת אידא ריבקי, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' שלום לפידות**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' יצחק מושינסקי**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' זלמן ניסן פנחס נוטיק**, משפיע בישיבת חב"ד תורת"ל יתורת אמת, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יעקב נוטיק, נחלת הר חב"ד; משפחת הרב ישעיהו הרצל, רב העיר נצרת עילית ואנ"ש בסביבה.

● **למשפחת ר' שלמה נימן**, רחובות – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' קלמן נימן, כפר חב"ד; משפחת ר' שאול רסקין, כפר חב"ד; מרת מרינה גיטלין, רחובות; מרת תמרה גטלין, רחובות.

● **למשפחת ר' ישראל נמירובסקי**, לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת נמירובסקי,

ירושלים; משפחת ר' שמואל רייניץ, עמנאל; משפחת יוסף זאב רייניץ, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' כתריל סודק**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' אהרן סלומון**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אשר סלומון, ירושלים; משפחת הרב שלום דובער הלוי וולפא, רב בית כנסת קרית גת; משפחת ר' יצחק זאב הלוי וולפא, ירושלים.

● **למשפחת ר' דוד עידה**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יחזקאל עידה, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' יצחק מוזיקנט, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' ראובן קופצ'יק**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' קלונימוס קופצ'יק, שליח כ"ק אדי"ש מה"מ חדרה; משפחת ר' בנימין ברנשטיין, קרית מלאכי; מרת אסתר קופצ'יק, קרית אתא.

● **למשפחת ר' זלמן קנטור**, קליפורניה – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל קנלסקי**, קרית גת – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' נתן קנלסקי, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' אברהם מרדכי לוי, לוד.

● **למשפחת ר' אברהם נתן רוז**, מיאמי ביטש – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' משה רוז**, פיסטבורג – להולדת הבן.

● **למשפחת ר' בן-ציון אלישע**, קראון הייטס – להולדת הבנות התאומות.

● **למשפחת ר' יואב אקריש**, באר שבע – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת אקריש, בית שמש; משפחת ר' אליהו סויסה, קרית גת; מרת סויסה, ירושלים.

● **למשפחת ר' ערן ברוזנשטיין**, ראשון לציון – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אברהם רבי**, בית שמש – להולדת הבת **טל ברכה**.

● **למשפחת ר' יעקב בר-סלע**, ירושלים – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' משה בר-סלע, ירושלים; משפחת ר' אלכסנדר דן, כפר חב"ד ב'; משפחת ר' שאול רסקין, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יוסף גולדבלט**, פארקלנד, פלורידה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אשר זערען**, קייפ טאון – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל וואגעל**, לונדון, אנגליה – להולדת הבת **תהה**; **ולזקניהם** משפחת ר' שרגא פייביש וואגעל, לונדון, אנגליה.

● **למשפחת ר' יוסף ווגנר**, מונטריאל – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אריה ויינשטיין**, ניוטאון – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שמואל יודקין**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' ערן דורו**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' שניאור זלמן הלפרין**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' אהרן דב הלפרין, כפר חב"ד; משפחת ר' יעקב מנחם צייגר, ירושלים.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק מנדלסון**, בית שמש – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי מנדלסון, לוד; משפחת אברהם דוב מנדלסון, לוד; משפחת ר' יצחק מנדלסון, לוד.

● **למשפחת ר' שרגא פייביש מרוזב**, קראון הייטס – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב מרוזב, קראון הייטס;

● **למשפחת ר' שלמה נוגינסקי**, כפר חב"ד – להולדת הבת **דבורה לאה**.

● **למשפחת ר' יצחק ניו**, מלבורן, אוסטרליה – להולדת הבת.

● **למשפחת ר' אברהם יעקב פולג'רי**, ניו יורק – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל דוד

הקימו בית בישראל
- בית חב"ד

- **למשפחת ר' יצחק מאיר הכהן ליפשיץ**, קרים - לנישואי הבן התי **מנחם מענדל** עב"ג **שטערנא שרה** למשפחת ר' יוסף **יצחק פרוס**, קראון הייטס; **ולזקניהם** משפחת ר' דובער פרוס, כפר חב"ד; משפחת ר' פנחס שמואל קרינסקי בוסטון; משפחת ר' שמואל לייב פרוס.
- **למשפחת ר' מרדכי עטלסון**, ברוקלין, ניו יורק - לנישואי הבן התי **מיכאל יוסף** עב"ג **חנה שיינדל** למשפחת ר' **חיים פישוויקר**, מיאמי, פלורידה.
- **למשפחת ר' בנימין עקיבא**, שליח כ"ק אדיש מה"מ ראש העין - לנישואי הבן התי **ישראל** עב"ג **הילה** למשפחת ר' **אורי הכהן כהן**, בקוע; **ולזקניהם** משפחת ר' בעדיה עקיבא, ראש העין; משפחת ר' מנחם שערבי, פתח תקוה.
- **למשפחת קריאף**, באר שבע - לנישואי הבן התי **יוסף** עב"ג **מגי** למשפחת **תמיר**, באר שבע.
- **למשפחת קסלר**, מונטריאל - לנישואי הבן התי **שניאור זלמן** עב"ג **רבקה** למשפחת **גופין**, הרטפורד.

אברהם בקשרי שידוכין עב"ג **שרה רבקה** למשפחת **פינקל**, מוסקבה, רוסיה.

● **למשפחת היילדסיים**, קראון הייטס - לבוא הבן התי **יצחק** בקשרי שידוכין עב"ג **חנה קיילא** למשפחת **לרמן**, קראון הייטס.

● **למשפחת וועלשטרן**, פילדלפיה - לבוא הבן התי **פסח** בקשרי שידוכין עב"ג **פייגא** למשפחת ר' **יצחק טורנר**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' זושא וילהלם**, מנהל רוחני מתיבתא 'אהלי תורה' קראון הייטס - לבוא הבן התי **דובער** בקשרי שידוכין עב"ג **רחל** למשפחת **וייס**, לוס אנג'לס, קליפורניה.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק הלוי לוי**, פריז, צרפת - לבוא הבן התי **שמואל הלוי** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה** למשפחת הרב **יקותיאל פרקש**, רב ומו"צ בירושלים; **ולזקניהם** משפחת ר' אהרון גרשון פרקש, בני ברק.

● **למשפחת מינקוביץ**, מילאנו, איטליה - לבוא הבן התי **שלמה יוסף** בקשרי שידוכין עב"ג **אמנדה** למשפחת **שרון**, תל אביב.

● **למשפחת פלס**, לוס אנג'לס - לבוא הבן התי **מרדכי** בקשרי שידוכין עב"ג **חיה** למשפחת **לזל**, קראון הייטס.

● **למשפחת ר' יואל פרוינדליך**, לונדון, אנגליה - לבוא הבן התי **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב"ג **גיטה** למשפחת **סאקס**, פיטסבורג.

● **למשפחת שומר**, טורונטו - לבוא הבן התי **שלום** בקשרי שידוכין עב"ג **מרים** למשפחת **שפאלטר**, וועסט בלומפילד.

● **למשפחת שמואל**, פיטסבורג - לבוא הבן התי **זב** בקשרי שידוכין עב"ג **שרה** למשפחת **חייטק**, אונטריו.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר' אבנר אזולוס**, נצרת עלית - להגיע הבן למצוות.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק איבגי**, לונדון, אנגליה - להגיע הבן התי **יהודה** למצוות.

● **למשפחת ר' אליהו אסולין**, חדרה - להגיע הבן התי **שמואל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב שמואל אליטוב, ירושלים.

● **למשפחת ר' מאיר זקס**, ירושלים - להגיע הבן התי **ישראל** למצוות; **ולזקניהם** מרת שניידל זקס; מרת מזל נחמד.

● **למשפחת ר' יוסף יצחק סימפסון**, מנהל ליובאוויטשער ישיבה ברחוב קראון, קראון הייטס - להגיע הבן התי **אשר** למצוות; **ולזקניהם** משפחת הרב שלום מענדל סימפסון, מזכיר כ"ק אדיש מה"מ מנהל המלי"ח וקופת רבינו ורב בברייטן ביטש. משפחת ר' שלום שורפין, קראון הייטס.

● **למשפחת רייטפורט**, קראון הייטס - להגיע הבן התי **אליהו** למצוות. **ולזקניהם** משפחת הרב יצחק רייטפורט, מו"צ בבורו פארק.

● **למשפחת ר' שלמה רסקין**, חבר אגו"ח ושליח כ"ק אדיש מה"מ ומנהל מוסדות 'בית חנה' צפת - להגיע הבן התי **ישראל** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר' שלום דובער רסקין, כפר חב"ד; משפחת ר' יששכר דב גורביץ, מנכ"ל מוסדות 'בית רבקה' פריז, צרפת.

● **למשפחת שפירא**, אמסטרדם, הולנד - להגיע הבן התי **יששכר אליהו** למצוות.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת אלוש**, פריז, צרפת - לבוא הבן התי **לוי** בקשרי שידוכין עב"ג **נחמה** למשפחת **פרטוש**, פריז, צרפת.

● **למשפחת בנדצקי**, מלבוואן, אוסטרליה - לבוא הבן התי

פולגור, קווינס; משפחת ר' מנחם מענדל גרינוולד, רחובות; משפחת ר' מרדכי צבי גרינוולד, כפר חב"ד; משפחת ר' יהודה לייב ביסטריצקי, ירושלים.

● **למשפחת ר' מרדכי אהרן פרידמן**, כפר חב"ד - להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שניאור זלמן פרידמן, רחובות; מרת פרידמן, ירושלים; משפחת ר' גרשון בורקיס, לוד.

● **למשפחת ר' צבי פרידמן**, מגדל העמק - להולדת הבת **איטא רבקה**; **ולזקניהם** משפחת ר' אשר פרידמן, מגדל העמק; משפחת רותם (קלמנוביץ), הרצליה; משפחת ברוך נחמיה שניאורסון.

● **למשפחת הרב בנימין קופרמן**, ר"י תות"ל בני ברק ורב בית כנסת ברמת גן - להולדת הבת **חיה**; **ולזקניהם** משפחת ר' אליהו קופרמן, נחלת הר חב"ד; משפחת הרב שלום דובער ליפשיץ, יושב ראש ארגון יד לאחים' רמת גן.

● **למשפחת ר' יוסף קראנץ**, שליח כ"ק אדיש מה"מ רצימונד, ווירגיניה - להולדת הבת.

● **למשפחת ר' מנחם מענדל הכהן רוט**, ביתר - להולדת הבת **חנה**; **ולזקניהם** משפחת ר' נפתלי הכהן רוט, ירושלים; משפחת ר' עוזר אלפרוביץ, כפר חב"ד; משפחת ר' ירחמיאל אלפרוביץ, ירושלים; משפחת ר' אברהם ליסון, כפר חב"ד.

● **למשפחת ר' יעקב ריבק**, בני ברק - להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק מאיר הכהן ערנטרוי, ירושלים.

● **למשפחת ר' שמואל ריינהולד**, פתח תקוה - להולדת הבת **מיכל**; **ולזקניהם** משפחת ר' אליעזר ריינהולד, פתח תקוה; משפחת ר' אלון קייזר, בני ברק.

● **למשפחת ר' מענדל שניאור**, קראון הייטס - להולדת הבת.

מגיע לכם "מזל טוב"? עדכנו אותנו!
(04) 659-4920

הופיע!

נפלאות המשיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

י.ט. אדוננו סוננו ונהיה סלג. ועשה.ו. המוכס והג.

באה"ק: "חיש הפצה" ובפתי חב"ד
בניו-יורק: "מרכז סת"ם"
ובכל חנויות הספרים המובחרות

נפלאות המשיח

שלושים וחמשה הסיפורים המופיעים בספר "נפלאות המשיח", עוסקים ברובם במעשים שאירעו סביב הכתיבה לרבי באמצעות האגרות קודש, אולם לא רק, אלא גם סיפורי פלא ומופת שאירעו בשנים עברו.

הסיפורים הופיעו בשנים האחרונות עלי גליונות "בית משיח", ורובם ככולם אומתו קודם לכן עם בעלי המעשה עצמם. גם הסיפורים בהם שמות האנשים אינם מפורטים, מסיבות של פרטיות וצניעות וכדומה, הרי שהשמות מוכרים לכותבים ולעורכים, ועברו ליבון ובירור היטב עובר להדפסתם

ספריית בית משיח

להשיג עכשיו

במחנה

צבאות ה'תש"ק

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2

שעת סיפור

ישועה במאפיה

4

טיפול שורש

מסלול חדש

6

רואים גאולה

שאלות נוקבות

8

חיילים בהפסקה

הבמה שלנו

זימים של
הזמן

"מדוע בכלל בן אדם צריך שם?". "כדי שהחברים שלו יוכלו לקרא לו", עניתי לה, מנסה להבין את כוונתה. "אָהה..." שמחה אמא וחשפה את כוונתה: "זאת אומרת ששם של בן אדם זה ענין חיצוני, ונועד למעשה רק בשביל חבריו, כדי שהם יוכלו לקרא לו בשם!". "אכן", אשרתי.

"כך גם כאשר מדבר בשמות בני ישראל – התורה מספרת: 'ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה', כלומר, רק השמות, הרבדים החיצוניים של בני ישראל היו נתונים בגלות מצרים וגם על זה הם התגברו בגבורה. אבל הם בעצמם, כלומר נשמותיהם, לא היו בגלות מצרים כלל וכלל.

"חשוב מאוד שידע זאת", אמרה אמא בקול נחרץ, "שגם אם לכאורה נראה שיש אילו שהם מכשולים, אסור להתפעל מהם! הכוח העצום שיש לנו בעצם הנשמה, הרבדים הפנימיים שלנו, מקרין גם על ה'שמות' שלנו, אותם חלקים חיצוניים, ומעניק לנו את הכוח להתגבר על כל המכשולים".

"אוהו... כמה דברים למדתי ביום אחד..." נדחמתי מעצמי בשקט.

(מעובד לפי לקוטי שיחות חלק ג', פרשת שמות)

"שניאור זלמן" קראה לי אמא בחזרתי הבית מבית הספר. "אמא", קטעתי אותה בכושנות, בקשתי ממך לקרא לי 'שזי'. כך אני אוהב שקוראים לי...

"אנחנו עוד צריכים לדבר על זה" הפטירה אמא וחזרה לעסוקה. לאחר ארוחת הערב, התישבה אמא לידי והתפתחה שיחה ערה בעניני שמות. הבעתי שוב את דעתי, שעדיף לקרא לכל אחד בכינוי שהוא אוהב. ואמא הסבירה לי שלדעתה חשוב יותר לקרא לכל אחד בשמו המלא, כיון שהשם המלא של האדם קשור לנשמה שלו.

הקשר לפרשה היה כל כך בולט שאי-אפשר היה להתעלם. "למה התורה מזכירה את שמות השבטים בפרשת שמות, לאחר שכבר הזכירה אותם בפרשת ויגש?" שאלה אמא. זכרתי את השאלה הזאת מאיזשהו מקום, אך לא זכרתי את התשובה. לאחר שאמא ראתה שאני לא בדיוק אוזח היום בסוגיא הזו, היא ענתה בעצמה: "כי התורה רוצה לומר לנו שבאותם שמות שירדו בני ישראל למצרים – באותם שמות הם גם יצאו משם. הם לא שנו את שמם, כלומר, הם לא נטמאו בטמאת מצרים.

לאחר שעכלתי את התשובה, הנהנתי בראשי לסימן שהבנתי, ואמא שאלה שוב:

סיפור

ישועה במאפיה

אולם האיש השיב כי הרבי לא דבר על רופא. "הוא אמר כי אין אני צריך לעשות מאומה, רק להיות כאן, עד שהקב"ה ישלח את עזרתו".

הענין הזה הפליא מאוד את סוחר העצים. לפתע צץ במוחו רעיון ואמר לאורחו:

"בנראה שהרבי שלך התכונן לתניני!" – קבע בעל-הבית.
"לתתך?"

"כן ידידי, לתתני. הבה נאספר לך משהו על אודות תניני: בבית

הכנסת המקומי, שבו אני מתפלל, הסתובב פעם בחור עני, שהיה יושב ולומד כל היום. כאשר הבחנתי בכך, כי אין לו כאן נפש חיה, הזמנתי לבוא ולאכל אצלי. הבחור הסכים.

"כעבר כמה ימים אמר לי הבחור כי אין הוא מוכן לאכל לחם חסד. והיות שיש לי חצר גדולה, מלאה עצים, הרי שבאם אסכים, מוכן הוא להיות שומר של החצר וכך להרויח למחיתו. כל מה שהוא מבקש זה רק שאעשה לו בקתה קטנה,

איור: מענד' חיות

שם יוכל לשבת וללמוד ואף ללון.

הסכמתי להצעתו בשמחה רבה. עצים לא חסרו לי ומיד צינתי להקים לי צריף בחצר. הכנסתי בו מטה, שלחן, ספסל – והוא נכנס לעבד כשומר.

לילה אחד פשהתעוררתי ראיתי בחצר אש גדולה. נבהלתי נורא שהרי כל החצר שלי מלאה בעצים. מהרתי החוצה והנה לא אש ולא שרפה. אשתי שאלה אותי מה קרה וספרתי לה שראיתי אש, היא צחקה עלי ואמרה שחלמתי חלום.

עברו כמה ימים ושוב אש. הפעם הערתי את אשתי וצאתי החוצה וגם הפעם לא אש ולא דברים.

עתה הבנו שהבחור הזה איננו פשוט כלל. הוא נדאי מהצדיקים

"רבי אנא עזר לי והושע אותי מצרתי" – פנה היהודי אל אדמו"ר הזקן. היה זה אבא שבא לבקש רחמים על בנו האלם בן ה-11. האב השבור הסתובב עם הבן אצל מיטב הרופאים אך הם לא הצליחו למצא מזור למחלת בנו. בהיותו לילד קטן נבהל הילד ממשוהו וכתוצאה מכך אבד את לשונו.

הרבי שקע בהרהורים ולאחר מכן אמר:

"עליך לנסע לגרמניה לעיר מץ. שם תמצא יהודי בפניסה לעיר, שבתו נמצא לילד הר. ה' יתברך ישלח לך, רפואה לבנך".

האיש יצא מחדרו של הרבי שמח ומטריד כאחד. הוא שמח על ברכתו של הרבי שהבטיח רפואה שלמה לבנו. אך מאידך מטריד היה מהיכן ישיג את הכסף הדרוש לנסיעה לגרמניה הרחוקה? האיש לא היה עשיר, ומעט הכסף שהיה לו, כבר הוציא על הרופאים השונים, שאצלום בקר. עתה חבים הוא ובנו לעשות נסיעה כזו. וכסף מנלן?

עד מהרה פנתה הדאגה מקום לתקנה. החסידים ששמעו כמה מדבר, אספו

ביניהם את הכסף הדרוש על-מנת שברכת הרבי תתממש.

האיש ובנו יצאו לדרך ואחרי נודים רבים הגיעו למץ בשעה טובה ומצלחת. הם מצאו את הבית לילד ההר, שבו התגורר היהודי, סוחר עצים, שקבלם בסבר פנים נפות.

האיש התארח אצל סוחר העצים, שדאג לו ולבנו לכל מחסורם. האיש היה יוצא מידי בוקר עם בנו לרחובות העיר, לחפש לו מרפא, ובערב היו חוזרים. כך נמשך הדבר כמה ימים עד שיום אחד פנה בעל-הבית לאב ושאלו לסבת בואו לעיר.

ספר לו היהודי את ספורו ושהוא בא לכאן בפקודת הרבי, שאמר כי כאן ימצא מרפא לבנו האלם.

"אוילי התכונן הרבי שתבקרו כאן אצל רופא!" – שאל בעל-הבית.

של האופה הצעיר. בהתנסס, מצאו את האבךד קשהוא ככון מעל ספר. האיש ברכו לשלום ואמר שהרבי שלחו לכאן, בכדי שגבנו זוכה לרפואה שלמה.

בשמעו את דבריו, נחרד האופה ואמר:

"מה?! גם כאן הוא מצא אותי?! אין מנוס אפוא, אי-אפשר להסתתר מפניו!" לאחר מכן קרא לילד, הושיט לו את ידו ואמר לו: "שלום עליכם!"

הילד שתק. "מה אתה שותק?! אמר: עליכם שלום!" – צנה עליו האופה בקול רם.

"עליכם שלום" – השיב הילד האלם ופרץ בבכי. גם אביו בכה, כשהוא מחבק את בנו ודמעות של גיל זולגות מעיניו. לאחר מכן אמר להם האופה: "סעו הביתה לשלום. יתן השני"ת שהילד יגדל להיות חסיד, למדן וירא-שמים. והעקר: שיזהר לשמר על פיו לדבר בו רק דברים טובים, דברים של קדשה וטהרה..."

הנסתרים, ואולי אפלו מהליו צדיקים. החלטנו לא להגיד לו שגילינו את סודו.

עבר זמן התחלנו לחשב על שדוד לבתנו. והנה צץ במחי העיון שהוא יהיה החתן. אמרתי לאשתי והיא הסכימה לרעיון. פניתי אליו והצעתי לו את הענין. הוא הסכים בתנאים מסוימים:

הוא רוצה בית בקצה השני של העיר. שאשתי ואני לא נבוא לבקר אותם שם אלא הם יגיעו אלינו מפעם לפעם. ובאשר לפרנסה, הוא רוצה להיות אופה, מכיין שהוא מכיר את עבודות המאפיה.

אני אשתי ובתי הסכמנו לתנאים. החתנה התקיימה ברב פאר והדר. אנחנו שומרים על התנאים, נראה לי שבתאי מאשרת שם.

עתה תוכל להבין בעצמך, ידידי היקר, איזה מין חתן יש לי. מאין הרבי שלף יודע עליו – אין לי משג. אולם סבור הנני, כי אתה צריך לגשת אליו ונראה מה הוא יאמר לך."

מבלי לאבד זמן לריק, נגש עתה היהודי עם בנו האלם אל ביתו

חידתמונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מפרשת שמות התשובה מופיעה בפירוש רש"י באי מהפסוקים בפרק אי זהו את הקשר ושלחו אלינו

פתרון החידה מגיליון מס' 36:

פרק מ"ה; פסוק כ"ז - רש"י: את כל דברי יוסף - סימן מסר להם במה היה עוסק כשפירש ממנו בפרשת עגלה ערופה.

מאת: חיים רהב

השנת תש"ן בתאריך י"ט סבת זחפה בית המשפט בארצה את כל הפרעורים שהולשו לאחר ה"דיבן נצח" שהיה בה' סבת תשנ"ז. **ככ' סבת** הסתלק הרמב"ם. "**רמב"ם**" ראשי תיבות רבי משה בן מימון. **של** הרמב"ם רמוז בתורה בפרשת 'באצין', בפסוק "רבות מופתי בארץ מצריים" (ר"ת רמב"ם). **השנת** תשמ"ז יצא הרבי שליט"א במבצע 'שיעור הרמב"ם היומי'. **המבצע** כולל שלושה מסלולים: (1) שלושה פרקים ליום – מיוצג בעיקר עבור 'יושבי אופל'. (2) פרק אחז' ליום – מיוצג בעיקר עבור 'אנשי עסק'. (3) ספר המצוות – מיוצג בעיקר עבור 'ילדים וילדות'. **היום** כ"א סבת - תרס"ז נולדה הרבנית שיינא בתו של אבאנו"ר הר"י. **התאריך** כ"ז סבת השנת תקצ"ג הסתלק אבאנו"ר הצקן.

פרק שמונה עשר

טיפול שורש

להסביר משהו אודות השגחה פרטית, אך עד מהרה נדס. האיש העדיף לשלוף מכשיר אלקטרוני קטן, שר' אשר לא ראה מעולם, חיבר לו אוזניות ושקע בהאזנה מבורכת.

ר' אשר נאנח. גם לו אצה הדרך, והוא לא תכנן לבלות את יומו באוטובוס מושבת, שעת כביה הנהג מנועו באופן סופי 'עד שהנחש שלפניו ישתחרר'...

"שלום עליכם ר' אשר", הקריאה הידידותית הקפיצה את ר' אשר בהפתעה. מיישהו במגבעת התקרב לעברו.

"אווה, ר' ווינר, המורה של של מויש!", עיניו של ר' אשר אורו, והוא הושיט את ידו ללחיצה ידידותית חמה.

"עכשיו אני מבין מדוע התעכב האוטובוס. ישבנו שנינו באותו האוטובוס, וכל אחד עסוק בשלו", ר' ווינר הורה לעבר מקום מושבו המרוחק בירכתי האוטובוס, "רק כעת קלטתי את דמותך. עלינו לשוחח!"

הנוסע הנכבד שבמושב ליד ר' אשר הסכים לפנות את מקומו לטובת המורה המסור.

"מה שלום מויש?" ר' אשר גולמן הנמיך את טון דיבורו. פניו הרצינו וקמטי מחשבה הופיעו בזוויות עינו.

"מויש". ר' ווינר נאנח קלות. כמה שעות מחשבה השקיע בו. "מויש הוא ילד מקסים. מוכשר. יש לו רק בעיה אחת. אני אתן לך דוגמה שממחישה זאת יותר מכול. בתחילת השבוע הודעתי בכיתה על תחרות בית ספרית בלימוד ענייני גאולה ומשיח. מייד עם תום קריאות הצהלה וההתרגשות נחלקה הכיתה לחברותות. חלוקה קבועה. כמו תמיד, רבו הקופצים לאפשרות הלימוד עם מויש. אהרליה שטיינר, דובי ושימי הציעו לו אפילו ללמוד בקבוצה, בכדי שיימנו על 'שומעי לקחו'. מויש קרן מאושר. הוא החל לתכנן זמנים ומקומות, והורה לחבריו להכין מראש את החומר הנלמד "כדי שבזמן הלימוד לא נבזבו זמן על הסברים מיותרים למי שלא התכוון". דקה אחת אחר כך הודיע דובי שהוא ילמד עם יוסי כהן. יותר נוח לו כי הוא גר קרוב. מויש משך בכתפיו באי אכפתיות, אבל אז שאהרליה התגמגם שאולי בסוף הוא ילמד עם אביו. ואז, מקצה הכיתה נשמעה הצהרתו

תקציר: מנואל ואלברטו נענשים על ידי המורה להיסטוריה בעריכת עבודה על תולדות המדינה. הם מחליטים לגייס את 'סבא קרלוס', היהודי הקשיש ביותר בקהילה, ומנואל מציב לצרף את מנחם. אלברטו השרוי תחת השפעתה המאחדת של ההדלקה, מסכים. בירושלים מגלה מויש להפתעתו שבתלמוד תורה הוכרז מבצע התקשרות חדש לרבי, ולזוכים בתחרות יינתנו פרסי ספרים יקרי ערך.

מסלול חדש

ירושלים, ישראל

האוטובוס עצר בחריקת צמיגים מטלטלת. ר' אשר גולמן הוטח קדימה, וספרו התעופף מידי. הוא מיהר לייצב את אחיזתו, והביט קדימה בסקרנות מפוחדת; מה קרה?

התינוק במושב שלפניו פרץ בבכי קולני, ועוד ארבעה ילדים מכל רחבי האוטובוס הצטרפו אליו במחאה. אף לא אחד התפנה להרגיעם.

"קרה משהו?" שכנו לספסל של ר' אשר גחן לעבר החלון. ר' אשר משך בכתפיו. טור ארוך של מכוניות התפתל לפני האוטובוס, ובאופן לא נראתה הסיבה לפיקקי הפתאומי.

"רק זה חסר לי עכשיו", מלמל הלה. "יש לי פגישה עסקית בעוד חצי שעה. מה יהיה?"

מלמולים של מורת רוח נשבו מן הספסלים, עד שהגיעו למקום מושבה של נוסעת נכבדת, כבידת גוף ומשא. ללא שהיות התחילה האישה לפרק את סליה. "אם כבר עוצרים פה למנוחת צהריים", הסבירה לשכניה המתעניינים, "אפשר להתחיל את הארוחה!" היא הייתה מצוידת כראוי; פיתות, סלטים ואפילו בקבוק לנטילת ידיים נשלפו ללא שהיות ועד מהרה היה הגוש השמאלי של האוטובוס עסוק בלעיסה קולנית. האישה אף שלחה את אחד מהילדים המשועממים להציע ארוחת בזק גם לנהג, שקיבל את המחווה בתודה. נראה שהעצירה הבלתי מתוכננת לא מטרידה במיוחד את נוסעי האוטובוס העירוני. חוץ מאיש העסקים שהמשיך לרטון ללא לאות. ר' אשר ניסה

איז כנראה שלבסוף לומד מויש עם שניאור, הבין ר' אשר, בעודו תולה את מעילו ומתפרק מחבילותיו. השניים היו נתונים בוויכוח סוער בו הגן כל צד על עמדתו בחירוף נפש. ר' אשר הבחין שמויש אפילו לא שומע את שניאור. שניאור התקיף בשאלות בעוד מויש משיב מלחמה בסדרת תירוצים הגיוניים להפליא. אפילו צלחת העוגיות שהניחה נחמה בזה הרגע על השולחן, לא העניקה הפוגה לקרב.

קול נקישות על הדלת הדהד בחלל הסלון הקטן. הפעם הסב הקול את תשומת ליבם של שני החברים. השניים השתתקו, מיוזעים. רק כעת הבחין מויש בסבא, ופניו סמקו. הוא חפץ לומר דבר מה, אך קול הנקישות שהתגבר הריץ אותו לפתוח את הדלת בפני המבקר האלמוני.

אלא שהמבקר לא היה אלמוני כלל וכלל. הוא חפץ לפנות לר' אשר, כשהבחין בעיני שכו החביב, הנעוצות בו בתחינה. ר' אליהו קלט מייד: *כאן נחוצה התערבותי. להעמיד את מויש 'כל יודע' על המסלול הנכון. אותה שיחה ישנה עם ר' אשר, אז בימים הראשונים לבואו של מויש, צפה עכשיו בזיכרונו. הוא הבטיח, בלי נדר, ליזום שיחה עם מויש, וללמד אותו מניסיונו הרב. כעת הגיע הזמן.*

ר' אליהו נתן מבט מרוכז בארבע העיניים הנעוצות בו מעם הספה החומה. הוא עמד באחת על הסיטואציה המביכה.

"האווירה פה ממש חמה, חמה מאוד אפילו!" חייך ר' אליהו וצעד לתוך הסלון. "חום זה מצוין, אבל לפעמים צריך לקרר קצת את האווירה. בואו נראה מה יש לנו פה", ור' אליהו התיישב על הספה במרווח הצר שנתר בין שני החברים המבווישים.

שעה נוספת של לימוד פורה חלפה במהירות. הסבריו של ר' אליהו קלחו, ומויש ושניאור העירו את הערותיהם לסירוגין. "אחד, אחד", כפי שהחליט ר' אליהו בתוקף. שעון הקוקייה המפורסם של בית גולמן, פצה את פיו בשמונה צלצולים ענוגים, ושניאור התנער בבהלה.

"לא שמת לי לב שהזמן עבר כל כך מהר", לחש בבהילות בעודו מוריד את מעילו מעל המתלה. מויש עיקם את שפתיו בלעג מר. היטב הבין בזכות מה/מי לא הבחין שניאור בזמן החולף. לא הוא שהחליף מסלול באמצע הלימוד, והפך את השהות המשותפת לפורייה כל כך. עיניו של מויש הושפלו בתחושת מועקה, אולם ר' אליהו פיזר באחת את העננה המציקה.

"בפעם הבאה שאתם לומדים אני אבוא לבחון", הכריז ר' אליהו טרם יצא שניאור מן הבית, "ואם תעמדו במבחן בהצלחה, אני מבטיח לכם – סיפור!"

סיפור! עיניו של מויש נדלקו, וכל המחשבות המרגיזות התעופפו ממוחו במהירות מסחררת. הקשר המסתורי של ר' אליהו לארגנטינה! הנה מגיע פיתרון התעלומה!

אז מכל הכיוונים משתלם לשנות מסלול.

המשך יבוא בעז"ה...

המזלזלת של אחד החברים, יריבו הנצחי של מויש: "נו, בטח! רק גאונים יכולים ללמוד עם מויש!..."

דומיה קצרה השתררה בין השניים, כשרטינות הנוסעים הוסיפו לה נופך מעיק.

"ואיך מויש הגיב?" טון דיבורו הלוחש של ר' אשר גולמן בקע לבסוף את מסך השתיקה.

"מויש לא ענה", השיב ר' ווינר, מהורהר, "יזזה הדבר המעודד שבכל הסיפור".

"מעודד?! תהה ר' אשר. הסיפור לא נשמע לו מלבב כלל וכלל.

"כן", ר' ווינר עמד על דעתו. "בזמנים רגילים היה מויש משלח איזושהי אמרה שנונה, שמחפה על העלבון הצורב. כאן מויש שתק. אני חושב שהוא הפנים את ההכרה, כי ההתנשאות על חבריו, אף בלתי מכוונת, איננה אהובה עליהם בלשון המעטה. אולם איך לשנות זאת, קשה לו להבין. כאן עלינו לעזור לו".

עלינו לעזור לו. ר' אשר שקע במחשבות. לכן גייסתי את ר' אליהו ווליס לעניין. עם ניסיונו בעבודה עם ילדים הוא יידע לדובב את מויש. מה שמויש לא כל כך מוכן לספר לי. צריך לספר לו, לר' אליהו. כולנו נתגייס לעזור למויש.

שקוע במחשבותיו לא הבחין ר' אשר שמנוע האוטובוס הוצת, ונחש המכוניות המפותל החל להזדחל קדימה. ה'פקק' השתחרר. בוהה דרך חלון האוטובוס לא הצליח הסבא המוטרד לקלוט את אשר רואות עיניו.

"בונים גשר", צהלתו של הילד השחרחר שישב משמאל החזירה אותו למציאות. רק עכשיו נגלתה סיבת העומס. פועלים סבבו עמודי ענק שהיוו בסיס לגשר רב מימדים שיוקם בעתיד. אז זה היה כל הסיפור. עבודות בדרך.

לר' ווינר, מסתבר, 'כל הסיפור' הזה, אמר הרבה מאוד.

"אתה רואה?" ר' ווינר טפח על כתפו בחיוך. "כשבונים, מתעכבים הרבה. אך לבסוף יתנוסס פה גשר לתפארה. זה ייקח לנו קצת זמן, אך לבסוף מויש ימצא את הגשר, ויעלה על המסלול הנכון. עוד תראה!"

ר' אשר התחייך למשמע הדימוי. טוב, לכן ר' ווינר הוא מורה. רק בדעתו יכולים לעלות רעיונות שכאלו...

ר' ווינר צלצל בפעמון, והחל להתארגן לירידה. עיניו חייכו לעבר ר' אשר בעידוד כן, ור' אשר האמין בו. מויש יעלה בעזרת ה' על המסלול הנכון...

• • •

קולות הויכוח הרמים שנישאו לעברו מן הבית הוכיחו לר' אשר שדרכו של מויש עדיין רחוקה. אפילו קול חריקת הדלת לא הסיט את תשומת ליבם של שני החברים, שניאור ומויש.

גאולה

שאלות נוקבות

תקציר: דרכם לקדש הקדשים, נפגשים ריצ'רד וחברי השלישיה באהרן הכהן העומד להקטיר את הקטרת. העלמו של חיליק מוביל למפגש חיוני עם כל הצדיקים בלשכת הסנהדרין, ושמיעת מאמר דא"ח מפי אדמו"ר הזקן. גסיוס אמירת הדרוש, נגשים השלישיה להתברך מפיו של אדמו"ר הזקן, ויוסי שואל את השאלה שמנוקרת במוחו זה זמן...

אך דחיפה קלה בצלעותיו גרמה לו לשתק. 'אינו זה מן הנאָה להתלונן בפני אדמו"ר הזקן', לחשתי באַזְנוֹי, 'בא ונקשיב למה שהוא אומר'.

חיליק הטה את אָזְנוֹ למשמע דברי אדמו"ר הזקן:

"אל דאָגהּ ילדי. לכל אַחד יש את חלקו בבנין בית המקדש. על המבגרים – לעמל ולבנות בגופם ובכחם את בית המקדש. ואלו על הילדים, תלמי צבאות ה', לפעל פעלות אחרות בכדי להביא לבנינו השלם של בית המקדש. למשל – על ידי תרומה. נתינת הצדקה של תלמי צבאות ה' ברנגעים האחרונים של הגלות, היתה אחת מן הסבות הגורליות בהכרעת הפך, וגרמה בפעל להתגלותו של מלך המשיח..."

"אבל עכשו", השלים יוסי חד התפיסה, "כשמלך המשיח כבר התגלה, עלינו לגשת ולפעל את תפקידנו, לגשת וללמד..." אמר במעין קביעת אבדה.

הנהנתי בראשי לאות הסכמה, ופניתי לראות כיצד מגיב חיליק על המטלה החדשה.

חיליק לא ותר. הוא הניע את כל גלגלי מוחו, והפתיע בתשובה מחכמת...

המשך יבוא בעזרת ה'...

(מעבד מתוך חוברת למודים, קעמפ יארו של משיח)

שהאדמה תפתח את פיה ותבלע אותי. פני הסמיקו שבעתים.

זה בהחלט היה מצב לא נעים. שמתתי לב, שאכן מכל עבר עמלו אנשים רבים בעבודה גבית המקדש, אך אפלו ילד אחד לרפואה לא היה שם. היינו שלישית ילדים בודדה בין עשרות מאות מבגרים עטורי זקן עבות.

הבהלה – היתה רק לרגע, כי חיליק לא ותר – כרגיל – ומיד קם והגן על פלנו, בנימה של תלונה:

"האם לא נזכה גם אנו לבנות את בית המקדש?" שאל בתמימות, "חכינו לזה זמן רב כל כך..."

הוא כמעט החל לרטון,

פְּקוּדַת יוֹם

מתפקידו של כל חיל בצבאות ה', להאיר את סביבתו בעולם. אך לפעמים, אנו חנו שואלים את עצמנו: כיצד זה יתכן שילד קטן אחד יצליח להאיר את כל העולם בלון? על כך, עונה לנו הרבי מלך המשיח שליטי"א ב'פקודת יום' השבועית:

לא לדאג – יש כחות!

היות שהקב"ה הוא הבעל הבית היחידי בכל העולם בלון, אזי ביכולתו של הקדוש ברוך הוא לתת לו את הכחות הדרושים לקיים את תפקידו ושליחותו – להאיר את העולם בלון.

(מעבד על פי שיחת אור לוי דחננקה ה'תשד"מ – ל"צבאות השם")

מחזו של אדמו"ר הזקן נחרש קמטים. "סבך עדין לא קם לתהיה", השיב בנעם. "מפני, שתחית המתים של כל עם ישראל תהיה רק לאחר קבוץ גלויות".

חיליק הידעו התעורר ולחש לי: "מה, אתה לא יודעי? רק הצדיקים קמים לתחיה כבר עכשו – בתחלת הגאולה!"

יוסי נראה מהרהר לרגע. הוא ניסה לעכל את תשובתו של אדמו"ר הזקן, כשקפתע פנה אליו אדמו"ר הזקן, והתענג לדעת באיזה תלמוד תורה אנו חנו לומדים.

אדמו"ר הזקן נעץ מבט ארוך ביוסי, שלא הבין לפשר השאלה. מבטו נדד לחיליק, ומשם – אלי. המבט שלו גרם לי להסמיק תכף מבושה, ואלו היתה יחד אתי באותו מעמד, יומני הזקן, אין ספק שגם אתה לא היתה מרגיש בנוח... חכיתי שמבטו הקדוש ירד מפני.

"מדוע אינכם נמצאים בתלמוד תורה ולומדים שם ככל הילדים?", שאל סוף סוף אדמו"ר הזקן, אחרי מחשבה ארוכה. "האם אינכם יודעים כי אין מבטלים תינוקות של בית רבן מלמוד תורה אפלו בשביל לבנות את בית המקדש?" מבטו היוקד נדד שוב על פני בלם.

האמת היא, שלא היינו מוכנים בכלל לכוון שאלה. שאלתו השנירה העמידה את פלנו במבוכה. אני עצמי חכיתי לאיזה נס או משהו,

המחנה

מבצע שיעורים ב'דבר מלכות לנוער'

המתאמים את פתיחת השיעורים ומעודדים את קיומם על-ידי שי מיוחד המוענק מפעם לפעם לנמצאים בחזית המואבק על הגאולה, וממלאים את פקודות המלך את המלך על-ידי השתתפות בשיעורים בדרך קבע.

באם ב'לוח המודעות' בעירכם עדיין לא נתקלתם במודעה יפה וצבעונית המבשרת על השיעור, עליכם ליצור קשר עם כוחות הצבא המופקדים על המבצע; שיעור לחיילים – 054 6460770, שיעור לחיילות – 054 7995493.

מחדר הפיקוד מאחלים הצלחה רבה במילוי המשימה בהתגלות הרמטכ"ל הגדול מכולם - הרבי מלך המשיח שליטי"א תיכף ומייד ממ"ש.

את עלוני 'דבר מלכות לנוער' ודאי כולנו מכירים. ניתן לראותם על ה'בימה' בשבת, בתיבת הדואר, או סתם כך, חבורת ילדים במעגל, מעיינים ולומדים מתוכו.

צמד המודעות המבשרות על המבצע

לאחר ההצלחה חסרת התקדים בביקושו של שיחת ה'דבר מלכות' המעובדת במיוחד לילדים, 'צבאות השם' החליט לצאת במבצע חדש: שיעורים מקומיים ב'דבר מלכות'.

מאז יצאה ההחלטה מחדר הפיקוד, הוקמו כבר כ-50 (!!) שיעורי 'דבר מלכות' ברחבי ארץ ישראל. לכתבנו נודע שעשרות שיעורים נוספים נפתחו ברחבי העולם, זאת ע"י משלוח מיוחד דרך האינטרנט.

להצלחת המבצע הוקם צוות מיוחד לחיילים ואחר לחיילות,

בצלאל "הרבי הורה ללכת בכיוון של 'לכתחילה אריבער', ולא להתפעל ממניעות ועיכובים. לכן כל-כך הקפדנו על האיכות והמקצועיות, ואנו מתכננים להקפיד על-כך גם בפרוייקטים הבאים".

נשמע שיש לך תוכניות נוספות לעתיד...

אכן כך. הפקה זו היתה הראשונה בסדרת 'להפוך את העולם', כשבעזרת-ה' בזמן הקרוב יתפרסמו ההפקות החדשות.

שתיה לך הצלחה רבה, בצלאל.

ההצלחה האמיתית שלנו ושל כל עם ישראל תהיה רק כשנגיע לרגע ההתגלות של מלכנו משיחנו.

הצלחה סוחפת ל'מחזמר החסידי'

קולות 'המחזמר החסידי' אשר כבש את הארץ, אינם מפסיקים להדהד באוזני אלפי הילדים שרוקתו למשך כשעה ארוכה בצפייה בהפקה איכותית ומקצועית מלאת מסר חסידי מסיפורו של חג החנוכה.

את 'בצלאל המספר', העומד מאחורי הפקת הענק, זה כלל לא מספק. "תפקידנו הוא להביא להתגלותו של הרבי תיכף ומיד. כל עוד זה עדיין לא קרה - שום דבר אינו מספק אותנו".

כיצד הלכתם על הפקה ברמה כזו, כאשר ההוצאות הן כה מרובות?

"כשכתבנו לרבי לפני התחלת ההפקה" מספר

חוברת פעילות - חודש טבת

'מרכז הכשרה והדרכה' של צבאות ה' באה"ק הוציא לאור בימים אלו את חוברת הפעילות המיוחדת עבור חודש טבת.

הפעילויות הנערכות ע"י צוות מקצועי נבחר, קנו

להם שם טוב בין מנהלי פעילות לחיילי צבאות ה', והם מותאמות לבנים ולבנות.

עד עתה הצטרפו עשרות בתי חב"ד וסניפי צ"ה כמנויים על החוברת ומקבלים באופן קבוע את הפעילות השבועית.

ניתן להצטרף בטלפון – 077 646277.

בהפסקה

מאת: דינה הולצמן, ביתר עילית

ניתן לשלוח רעיונות לבדיחות קרש. רעיונות מוצלחים יפורסמו בעז"ה.

אוטובוס קומותיים

שני אחים בעריל ושמריל עלו לאוטובוס קומותיים. בעריל ישב בקומה העליונה ושמריל בתחתונה. לאחר כמה שעות נסיעה שואל בעריל את שמערל - נו איך אצלכם למטה? ב"ה, הדרך יפה, הנהג טוב, ומתקדמים ב"ה, נו, ואיך אצלכם? אצלנו הנהג עדיין לא הגיע...

הרבה קש!

פעם סוס נכנס לחנות פלאפל וקנה פחית, שואל המוכר: אתה רוצה קש? עונה הסוס: הרבה קש!...

חידה

בניין של 12 קומות עולה 35,000 דולר, כמה עולה המעלית? **תשובה:** 12 קומות.

גם זו שיטה

הרשליה מכר פעם לאשה תמימה שק שלם של גרגירים כנגד פרעושים. האשה פיזרה את החומר בביתה, אך נדהמה לגלות שבמקום שהפרעושים ייעלמו הם רק גדלו והתרבו. היא התלוננה כלפי הרשליה, אך הוא נחפז לענות "כנראה שאינך מודעת להוראות השימוש: ראשית יש לתפוס את הפרעוש לחוץ אותו במעט עד שיפתח את פיו ואז להכניס לו את הגרגיר לתוך הפה, תוך 24 שעות הגרגיר יפעל את פעולתו והפרעוש ישבוק חיים. האשה התמימה הקשתה מיד, "והרי אם כבר תפסתי אותו בידי, אמחוץ אותו מיד למוות!" "נו, גם זאת שיטה..." הפטיר הרשליה.

מאת: מנחם מענדל פישר, הרצליה

להתרחק מעישון

איש אחד יצא לחצר חבירו, וראה את חבירו מעשן סיגריה באורך מטר, שאל אותו: למה אתה מעשן סיגריה כזו ארוכה? ענה לו חברו: הרופא אמר לי להתרחק מהעישון!...

מדור זה מופיע פעם בשבועיים. ניתן לשלוח ציורים, סיפורים, שירים, בדיחות - ובקיצור: כל מה שתרצו.

יצירות נבחרות נפרסם בעז"ה בגליונות הבאים.

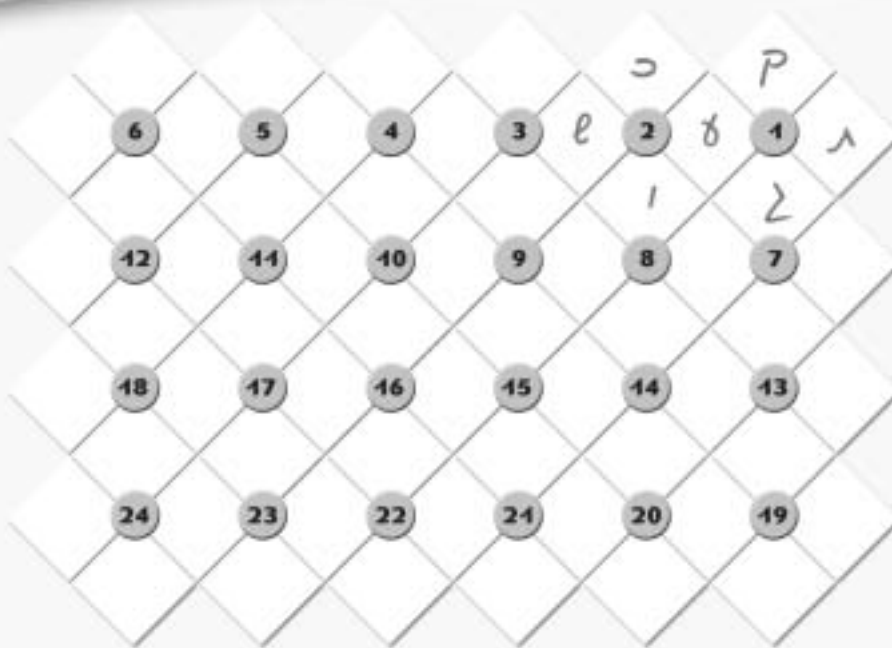
הרבה קשה

פתח במחנה

בתשבץ שלפניכם ניתנת הגדרה לכל מספר. כדי לפותרו, עליכם להתחיל למלא מהמשבצת שמימין למספר, ולנוע בצורה סיבובית בניגוד לכיוון מחוגי השעון.

הגדרות:

1. השנה בה הסתלק אדמוה"ז
2. אנו רוצים משיח _____ (כתיב חסר)
3. אדמוה"ז הסתלק במוצש"ק פרשת _____ (ניתן לבדוק בהיום יום).
4. שם הפרשה שחלה בשבוע שעבר.
5. אחת מהמילים המרכיבות את ראשי תיבות חב"ד.
6. מחכים לו בכל רגע.
7. קפוח, חסרון בעתיד (מופיע בתורה: 'למה _____')
8. אדמוה"ז התפלל לנצחוננו של הצבא ה_____
9. לא מוגדר, לפעמים מבטא: לא משהו מיוחד,
10. אדמוה"ז אמר כי מי שיחגוג את יום גאולתו הוא יוציאו מן ה_____ אל המרחב.

11. מילה נרדפת לשמחה.
12. איחול חסידי שאומרים על כוס משקה בהתוועדות. (בלי יו"ד אחת)
13. הכפר בו הסתלק אדמוה"ז.
14. ניגוני חסידי חב"ד.
15. איחד, צירף.
16. הבעש"ט אומר, שכשרואים מים, זהו סימן _____ (היום יום כ"א טבת)
17. אחד היבטים להם זכתה יוכבד [כתיב חסר] (פרשתנו בתחילתה)
18. ההפך ממשל.
19. ניגון לכת קצבי. (היו שרים אותו כשיוצאים למלחמה)
20. מרחם בארמית. (פרק י' בתניא)
21. לאו מילתא זוטרתה היא. (פרק מ"ב בתניא)
22. ההפך משנאה.
23. כינוי לימים חגיגים בתולדות חב"ד. (יום ה_____)
24. כל המלמד את בן חבירו תורה, כאילו _____.

מי נקרא הרמב"ם של תורת החסידות? ומדוע נקרא שמו כך?

הרמב"ם de החסידות

הגרלה חודשית תתקיים בין הפותרים נכונה.

11) אשר	3) גד	פתרונות לשעשועונים
12) זבולון	4) דן	מגיליון מס' 37:
	5) נפתלי	ברכת אחים:
מהנדסים קטנים:	6) יוסף	לפניכם הסדר בו
כמות הלבנים שמכיל	7) בנימין	מופיעים השבטים לפי
הקיר שהמהנדס	8) שמעון	תוכן הברכה:
מתכנן: 376	9) ראובן	1) יששכר
	10) לוי	2) יהודה

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת
עילית, מיקוד: 17110.
פקס: 04 - 6578485
אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 08 - 9493770
בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם בקול ברור לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.